

יום שני 4.7.88 יום שני 4.7.88 יום שלישי 5.7.88 חלוקים כותנות לילה לנשים גברים וילדים

הלבשת פונית הלבשת הלבשת תינוקות

מגבות רחצה

CANNON CI DUNDEE

St Michael איכות St Michael MARKS & SPENCER

היא מפורסמת נאה וכישרונית. כשעות היום - אמא במישרה מלאה. בערבים – זמרת זוהרת בלהקת אביב. בעשרה ימים דיונריו כת ה־14 גכנסת לתרה אתיו יייי עליוה אביב, רעייתו של חומר מוצי אביב, להגשים חלום הצעירה הצטרפה לשיחה

"ההבדל הדק ב־10 יכום" של

מרזי מורית. עכשיו, היא

שומרת על התוצאות ומסכמת:

"רויתי 10 שנים ב־10 ימים!"

"את שישת 'ההכדל הרק בשירות ביתר' של פרזי פרטי. היא הפחיתה 8 קילוגרמים מורית גיליתי אחרי שחכרים רבים שלי הצטרפו והצליחר, מספרת עליוה יניסיתי כבר הכל ורבר לא עוד. בכל פעם זה חור על עצמו הפנים רוד והדיקנו + הצטרפת לשיטר. בקרוב גם היא תיראה מצויין. "בעייתיים" מהירכיים – בשיפת החברל זדיק חבל חיה אחרה, אוכלים נכון ופרזים נכון. עפשיו גם שופרים תוצאות ו העובדה שהתכנית היתה מארונת ובפיקוה רפואי, ביחר עם ההשלמות הכריאותיותו הכמוסות והמשקה השוויצריים – שקיכלתי ככל יום – עשו את התכרלו

וריכוזי השומן בירכיים נשארו ללא שינוי. בשיטת אין ספק. פרזי מזרית – רואים תוצאות. התכשירים המיוחדים שהותאמו לאיוורי השומן שלי 222803 -02-222676, 02-222676 התכשירים המיוחדים עשר את עוד הגוף והפנים לרענן וצעיר יותר. (24 ששת ביסמה גם בלילות ובשבתות).

התכשירים גם ראנו שכל שמונת הקילוגרמים יררו עליות: "רופאי החברה התחשבו נסרר היום הצפוף שלי בית צורי, בתוככי רשת אכיב ג'. הוא, הומר הגורע מוצי – גם אמא במישרה מלאה וגם ומרת המופיעה מרי ערב אביב. רוה טבעי וצעיר ניצחי. היא, הומרת היפהסיה 🛘 ככל רחבי הארץ. כמנהלת להקה לא יכולחי להרשות עליוה אביב המנהלת את לחקת "אכיב". עשרים שנה 🏻 לעצמי להרגיש חולשה או עייפות. להפתעתי הרגשתי במקצוע. נראית שוב כמו בת עשרים. בשהכת הככורה - הרכה יותר עירנית. הרכה יותר קלה. הסעם רויתי 10

ליד הדלת, רגע לפני הפרידה, לוחש לי פוצי בפור: "הרווח כולו שלי. קיבלתי אשה חרשה בעשרה ימימר. עליות אביב. חורשיים אחרי ההרויה. שומרת כקנאות על ההישגים. השכוע, גם דינרין - הכת,

> למענך – שירות כויותר להרויה מיידית ורויפוי הסכרי חינם:

ט"ו בתמוז, תשמ"ח 1.7.1988

כל הזכויות שמורות ל"מעריב" 1988 ₪ This Magazine is a Supplement to Maariv International Edition

רובע גוסס בין החומות אכיכה מק

הייתי הרופא של אייכמן יצחק כרחורין

חורים ללול אבי מורגנשטרן

המיליונר מהמודעות עמוס לבב

בציר 2000, פרנץ' קולומבר ישראל עשהאל

הכל זהב דני קרו

ב"ארכיפלג גולאג" שרות גאמא

לאכול בחוץ as

שטח פרטי, ענת וקסמן **זג** ערית ברצקי

לחיות עם הכאב עשנואל רוזן

קלות הכובד מיכל קפרא

תשע ער חמש יהודית חנוך

שיפודים באיר עוויאל

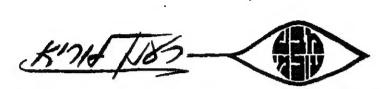
חיים ואוהבים תמר אבידר

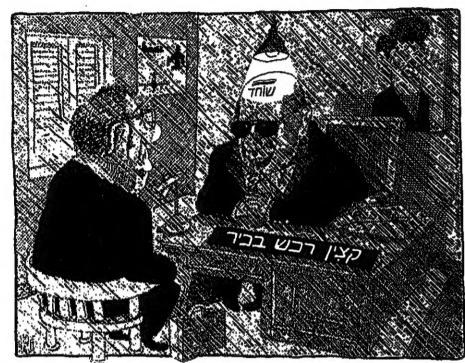
פנטהארו 57 יגאל לב דורוסקופ רות אלי

שעריב לילדים 52

נשער; אריק איינשטיין, חוזר ללול. ראיון מוחד, עמוד 18. צילם: שמואל רחמני

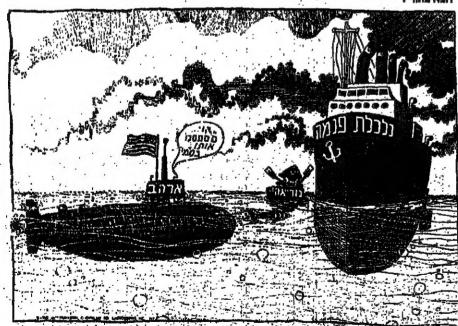
עורך: עמי דור־און יני עני דוריאון מנית עורך: דניאלה בוקשטין פנית עורך: אורית הראל עורן גרפיז יורם נאמן פעצנות: אורלי אנשל, יעל תורן, נטע גרינשפן שדעות: אורי דגן

"כפי שאתה רואה, אנחנו בפנטגון הושבים עם ראש פתוח".

5 Haesio

magain 6

DDIA

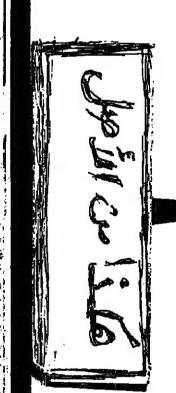
הרובע היהודי גוסס בריקנות מפחירה. מה שפעם היה הפנינה שבכתר הירושלמי, מקום שאי אפשר היה כמעט לעבור בו בלי לדרוך על תיירים, שומם. הקרדו רצוף הגויות עזוכות וחלונות ראווה שמציגים שיממון. סימטאות ריקות, ושקט מעיק שמופר פה ושם בידי דמות לכושת שחורים. זו לא רק האינתיפרה, אומרים השוררים האחרונים. יוני 88', תמונת מצב.

מאת אביכה מץ צילם: כני גלזר

פגי שבועיים הגגו כרובע היהורי בירושי
לים את שתיחת שבוע הספר. כרחבה מיוחרת
לארועים חגיגיים בקרדו. היו רגלים, קישוכים,
מומנים וכיכור. נשיא המרינה היה אורח
הכנור. כתום הטקס נכנס הנשיא למכונית שרר
אמריקנית אטומת חלונות, והסתלק מן המקום. החנינה
הסתיימה הרובע חזר לשיניה. האירוע ברובע היהורי
היה יזום כידי עירית ירושלים. טרי קולק נתן הוראה
לערוך את כל האירועים הממלכתיים של העיריה,
ברחכת הקררו שברובע היהורי. הסיבה: שהקרדו לא ייראה מת כליכך. לא, לא היה מוטר בקררו לפני שכועיים, התנויות

הנעולות, הוויסרינות הפוממות, הלכלוך וההונחה מסביר ועלידו אסוסיאציות פתאסיות. אם אפשר לרבר על וחוב במונווים כאלה, או הקרדו היה מבויש. מכונס בעצמו. עווכ.

הרובע היחודי שוכן כסמוך לרובע המוסלמי בעיר העתיקה. בימים אלה המניסה המוערפת לרובע היא דרך טער ציון. על הקשת הימנית של שער ציון. תלויה מווה מחחת למוחה כתובת מאלחרת: "שמע ישראל וו אלוהינו דו אתר", בכניסה לרובע היהורי מוכרים שני עוכים ויבים בייכלער ונייזות עם זעהר. וויבישו בעופור חבוא) 7. U7717343

אדי מור: "החרדים רוצים כאן רק כוללים וישיבות. לעיריה

"הכל מת, המקום גווע"

די מור הוא יו"ר ועד האמנים והסוחרים הכוץ שומכים עלינו. עד לפני ארבע שנים היה כאן די מור הוא יו"ר ועד האמנים והיווניים ביחר. ברובע, בעל גלריה לחפצי נוי. היו מי שכינו אותו בעכר עושה צרות מקצועי.

למי שלא יודע, אדי מור הוא אדי מלכה, הפנתר מירושלים שהטריד את המדינה בלא מעט פניות לבנ"ץ. עשה כותרות והרבה רעש ולכסוף התביית באמנותו בשתיים עשרה חשנים שהוא

מור עורך את רבעון תאומנים וחסוחרים ברובע. כותב פטיציות, מארגן אנשים ויוצא למלחפות. והמנכ"ל ראובן שלום. אומר אדי מור: "הכל מת.

(המשך מהעמוד הקודם) קצת הלאה משם, בשכנות לזעתר – שניצלים המטרנרים כשרים. דריקיום בצלחת.

האווירה הפסטורלית, הרוגעת לכאורה, לא עושה חשם על בעלי החנויות בקרדו וברובע היהודי איתם דינרנו. גם לא עוזרת להם. הם נמצאים במצוקה אציחית ולא יודעים למי לפנות. אחד המועמדים השבעיים לפניה מצידם, יכול היה להיות השר שרון. מגר שכן וכתור השר הממונה. הסחתרים כרובע דיברו ציתו על המצב. הוא מצידו הכסיח להשתרל.

ודט מינה היפה ממטערת "הקשת" בככר הרובע, מזיעה בין השולחנות. היא המלצר, עורכת החשבונות, הקופאית ובעלת המקום. הכחול בעינים של אורט הולך טוב עם המבטא הצופתי שלה. גם עם הבישולים. כל הפשטירות תוצה כית. גם העוגות הנפלאות. כשעת הצחרים המפרה מלאה חלקית. אומרת אורט: "יש ימים שמכל המסערה רק שני שולחנות תפוסים וזה הכל. יש ימים של כנסים, ואו אני אומרת תודה לאל. בערב אני כבר לא שתתת, לא כראי לי. לסגור את המסערה: אני בכניסה לקררו מהצר של רחוב היהודית קצת כישות, מפתרת לעזוב. אולי בשנה הכאה יהיה יותר טוב. בינתיים פיטרתי את העוברים ואני עושה את הכל טליתות וצלחות לפסת העוברה שהחנות. שלו נמצאת בעצמי. נראה מה יחיה". זוהי תמצית תמונת מצב בריוק מתחת לבית המנסת ובית המדרש "צמח צדק

הקרדו, רחוב החבויות התת קרקעיות ברובע, גם השכירות שמשלם רבינוביץ', בסך 1,100 דולר ננה לראשונה לפני 1,400 שנה. בשנת 82' עם סיום בחורש, לחברה לשיקום ופיתוח הרובע לא משפרת ענורות השיתוור הוא היה אמור להיות פנינה אצלו את המצב. "בתקופה הואת בשנה שעברה", אומר הירותית. מקום משיכה לאלפי מבקרים ביום. טיול שלמה, "אי אפשר היה לשבת בחנות רגע בשל קור ברחוב היפה מחרד את הסתירה בין הצהרת הזמן היו נכנסים ויוצאים, אפולו אם לא קנו". ישכנו לא הצכמה הם אומרים, יש במי לתלות את האשם – הבוונות היינות מחרד את הסתירה בין הצהרת הבחנות המקורית לבין המציאות כשטת. "הקררן אצל שלמה בתנות חצי שעה, איש לא נכנס, ממש

עכשיו חלה מתמכה.

"אנחנו שני חברי ועד חילוניים ושלושה דחיים שמשתלטים עלינו. מנסים ללחוץ עלי כמו כל פנתר מודקו, פרש מהכותרות אבל לא לעזוב את המקום. לתת לי פי שניים כסף. יש מפעילות חברתיה. כמו מיליטנט ותיק, הוא כאילו עשרה מוסדות דתיים שיקנו ממוי את המקום, רק שאצא. אני לא רוצה לסמור. לא רוצה לפגוע בעיר שהיא פגועה במילא. אבל לאנשים אין פה מה למעשה, הראש שלו לא רק באמנות. אדי לאכול. שליש מכחי העסק סגורים. האירועים מושבחים. המוזיאונים אינם פחוחים. צריך להחליט מהו ציביון הרובע. זה שייך לכל עם עיקר טענותיו מופנות נגד החברה לפיתוח חרוכע ישראל. התרדים רוצים כאן דק כוללים וישיבות. לעיריה אין מה לחגיד. זהו שטח אקסטריטורילי. אנחנו במצוקה נוראה. המקום נווע. דאובן שלום אני רוצה לבקש נשם כל הרובע שלפחות מינוי פוליטי. בהתחלה של אריק שרון ועכשיו של . הישראלים יבואו. שלא יקנו - רק שיבואו. דוד לוי. אומללים אנחנו אנשי הרובע, שאת כל שיצביעו ברגליים. כאן לא מסוכן להסחובב".

לפני שעמדנו לצאת, התעניין בגרמנית תייר כלונדיני גווע", אומרים כעלי העסקים בעצכ. "הרובע היהורי עם מצלמת קנון על הצוואר, כרגל ישראל סטנטן. משנה פניו", אומרים קומץ החילוניים שנשארו ברוכע, שלושה שקלים. שיהיה מה להראות בכית. "מוה אי "מתחרד לגמרי ואין מי שיעצור את התהליך". אפשר להתפרנס", אומר חמו של שלמה שעוזר לו שלמה רבינוביץ, בחור דתי, מחזיק שתי חנויות

בחנות: "החנויות נסגרות כאן בַקצב. עשר גסגרו נהצי שנה אחרונה ועוד כמה נסנרו לפני כך". את הרובע היהורי מנהלת חברה ממשלתית בכפיפות למשרר השיכון. שמה הארוך, "החברה לשיקום ופיתוח הרובע היהורי בעיר העתיקה בירושלים", לא כליכך משנה לסוחרים. הם כרוכם,: אלה שעריין נשארו שם, ממורמרים ולא כסוח אם אחרי הקיץ עוד ישארו במקום. מרכית בעלי העסקים

> ברני אלפרט: "כל חילוני שעוזב מיד באים במקומו דתיים שחורים. לילרים לא היו אף פעם חברים. השכנים הרתיים מחרימים אותנו. היה לי עסק בקרדו, יצאתי משם בגלל השכירות הגבוהה. בלילה איש לא עובר כאן. אחרי שבע בערב הכל מת. אני מרגיש כמו לפני קטסטרופה קטנה"

מחזיקי מפתחות, כלי כסף, נרות דקוטריביים, כוכות,

מב"ר" לא עוורת לעסקים. התנות שייכת ליהורם גאון.

९ ए।जहर्गार

"ערים למה שקורה"

אובן שלום הוצנה לכורסת המנכ"ל בחברה לפיתוח הרובע לפני תשעה חודשים. לפני שנח בערך הוא היה בכותרות בגלל ענין אחר. שר המסחרי בניריורק. עובדי המשרד פנו לבנ"ץ נגד המינוי ו"חשיקולים המפלגתיים הפטולים של השר", כפי שוכתב באחד העיהונים. היה טקודל גדול בנוגע לשכד דירה ומשכורת מופרזים בדולרים, ששולמו לשלום בניריורק.

עכשיו הוא כאן. החליף כובע. מינוי של דוד לוי. על המצב ברובע היהודי אומר ראובן שלום: "החנויות נטגוו בקרדו לא כגלל האינתיפאדה. נגלל שכר דירה ואי התאמה למקום. כנראה לא תרוויחז טוב. אנחנו רוצים לתת צביון מסויים לקדדו. קצת יותר גבוה, לא של שוק. אנחנו ערים למה שקורה בקרדו. הורדנו את השכירות לבעלי האחרומם שיבשו את התוכניות שלי כשוכנסתי האחרומם שיבשו את התוכניות שלי כשוכנסתי לתפקיד. בענין מה שקורה ברובע, יש בפירוש שנוי חיום באיכלוס הרובע, אם מסתכלים על מח שבחינת היחס בין חילוניים לדתיים. בקרוב נצא בתשדיר שרות בטלוויזיה לעודד את המבקרים לנוא לרובע".

לאיזה צורך החברה שלכם ממשיכה תקיים:

"מיתוח הרובע נגמר, חשיקום עוד לא.

שלום: "כנראוז לא הרוויחו טוב"

עכשיו אנחנו עובדים על פרוייקט חדש, הבית על הצוק, מול הכותל". מת יחית שם:

"ישיכה אש התורח"... מדוע המוויאון לצילומים סגורז "מצאתי אותו סגור כשוכנסתי לתפקיד. נקרב נפתח אותו מחדש". מדוע עידית ירושלים אינה מטפלת בוושאי

"העיריה אמרה שאינה יכולה לתח טיפול נסטורנט הזה, לכן הממשלה החליטה להקים את החברה. כדי לעשוח מה שחעיריה לא יכולה".

אתם עובדים בשיתוף עם העיריה:
"אנחנו חברה ממשלמית במאה אהווים.
אנל אני חייב לשבח את טדי קולק, שעושה
מאמצים למען תרובע. אין להם מה להגיד מה,
אנל אחוים כחית לשמוע הצעות".
אנה מינו מילימים

"לא יודע מה זה. אני מינוי. מי שבחר אותי, ודקע להיכות בינינו הוא פוליטי, זה נכון, אבל אני מאמין שאני הבחירה חטובה ביותר לתמור"

מדוע עברה ממחנה שרון למחנה דוד לויז בשביל לעזוב מחנה צריך קודם לחיות בו. או מעולם לא הייתי במחנה שרון. גם כשיצאהי לשליחות, חשר שרון ידע שאני מזוהה עם דוד לה:

(המשך מחעמוד הקודם) האינתיפארה. אכל זה לא יהיח נכון לומר שהקררו נראה כמו עיר רפאים נטושה בגלל האינתיפארה.

"החברה ברדנית", אומר רבינוכיץ', "לא לכל אחר
נותנת לפתוח תנות. מתם חולצות טי לא יתנו למכור
כאן". התייר הממוצע, זה שבא לכאן בטיסת שכר זולה,
רווקא היה רוצה לקנות טי שירטס ושמונצעס זולים.
אבל בקררו אין איפה לקנות ואו קונים אצל הערכים
בשוק הסמוך. "גם הישראלים לא כאים היום לרובע",
בשוק החם, "טוריסטים אין והקבוצות המעטות
שעוברות כאן, משום מה, לא מקבלות זמן מהמדריכים
להיבנס לקנות. אנחנו עתבים את התנות בעור חורש.
החברה לא מסכימה שנמשיך".

חברה לפיתוח הרובע קבעה סטנדרטים לגבי אופיו של הקרדו. הרבה כסף נשפך שם על עיצובים מהדרים. הרעיון המרכזי היה למשוך בעלי עסקים שיפתחו חנויות יוקרתיות וגלריות עם הפנים לתייר היהודי העשיר מאמריקה. אבל התייר העשיר מאמריקה לא כא השנה. במקומו מגיעה מאחת הסימטאות קבוצת תיירים קטנה, לא יותר משבעה איש עם מדריך מקומי שמסביר מה היה פח שעם, בשלוש שפות: צרפתית, ספרדית ואנגלית. לא, הם לא יקנו מעיל עור אצל ג'ינגט כאלף דולר, משתי סיבות: ראשית כי החנות של ג'ינגט סגורה ושנית כי הם תיירים עניים. כאלה שמחפשים מציאות. מקסימום יביאו הביתה איזה צלכ מאכן אילת או כמה נרות. גם ל"בגד עור", החנות שעור נשארה פתותה, אין סכוי שהם יכנטו.

ביצה פררו ג'ינג'ית סוערת, מנהלת את חחנות של "בגר"עור" בתוך הקררו. מנהלת זאת לא בריוק המילה. אין מה לנהל. שתי מוכרות יושכות בחנות. אחת קוראת ספר והשניה פותרת תשכצים. אומרת ניצה פרדו, "היום נשארו שש תנונות פתחות בקודן.

הפירמה – בגדיעור. יש תיירים שעור מחפשים אותנו.
מתוך שישה ימים אחרונים, הין כסך הכל שלושה ימים
שבהם מכרתי משהו. בשלושת הימים האחרים אפילו
תגורה לא מכרתי. קיצצחי בצוות ובשעות העבודה כרי
לעבור את הקיץ. היו הבטחות מהנהלת החברה
שיורירו את מחירי השכירות, שיאכלסו חנויות,
בינתיים כלום לא קורה. אין יותר תיירים עשירים.
היום רוב התיירות היא מה שאבתנו קוראים תיירות
סופרמרקט. תיירות עניה. נכנסים לסופרמרקט קונים
לבן ואוכלים בככר. אני כאן מיום שפתתו את הקררו.

ארבעיעשרה נסגרו. אנחנו עוד קצת שורדים כגלל

אז שילמנו שכירות מינימלית. כנראה כדי לעורר אנשים לכזא לכאן. או כל התניות היו מלאות. אחרי כן, הם העלו את השכירות. היום אני משלמת כערך כ־2,500 דולר לתורש. חכל שלא כאת אתמול. מארכע עד שש אתר הבחרים ותול לא עבר ברחוב. מעם היה כליכך מוער שאי אפשר היה לעכור כקרדו".

בחנות הסגורה, זאת שהיתה של ג'ינגט, נשארו
עור שני ארנקי עור כווישריבה וכמה קולכים. חשכונות
טלפון של שלושה הורשים נרחפו מתחת לדלת
הנעולה, מפוזרים על השטיח הימה מקיר לקיר. כוק לא
מתענין ברווח והפסר. בחלון השני כוכה קרחת, יחפה
עם יד אחת, תוקעת מכט עצוכ בעוברים ושבים. כחלון
חנות המוכרות הפתוחה של גרציה רומן, עומד יהודי
קטן ממתכח עם מנוע כנטן, מתפלל כקצב.

על חלונות של מה שהיתה פעם גלריה פייךארט מודכקים ניירות, בפנים עוד נשארו שרידי לכלוך. החנות סגורה, מה שהיתה פעם חנות "שרינה פרוות עור", מוצעת להשברה פרוות שרף, שתי חנויות ענק, סגורות. עתיקות הקרדו של רכ זקס, נטוש. גם גלריה אלטינוי, מסערת חקרדו, גלריה אנגל וסטימצקי כבר (תמשך בעמוד הנא)

> שלמה רבינוביץ: "גם הישראלים לא כאים היום לרובע. תיירים אין והקבוצות המעטות שעוברות כאן, משום מה, לא מקבלות מהמדריכים ומן להיכנס ולקנות. אנחנו עוובים את החנות בעוד חורש, החברה לפיתוח הרובע לא מסכימה שנמשיך"

११ संज्ञहरी

דב זקס: "הקרדו היא פנינה שהולכת ונהרסת. החברה לפיתוח הרובע מתנהלת כמו מאפיה. כמו אחוזתו הפרטית של דור לוי. לא נותנים שירותים, לא דואגים לחניה או לפרסום. כולם עוזכים. מסעדות נסגרות. מנסים להפוך את המקום למאה שערים"

(חמשך מהעמוד הקודם)

אינם. בקפה ריצ'יט נשאר רק התפריט, כשתי שפות. יכול להיות ששכחנו כמה תנויות סגורות? יכול להיות. לרשת טטימצקי היתה חנות בקרדו במשך כחמש שנים. לפני למעלה משנה החלים ערי סטימצקי לצאת משם סופית. הרבה לפני שמישהו חשב על האינתיפארה. אומר סטימצקי: "כל שנה העלתה לנו החברה לפיתות הרובע את שכר הרירה. כל שנה חייתי כא ואומר שאם זה לא יפסק, נעזוב. בשנה האחרונה הם העלו את שכר הרירה כששים אחחים כרולרים. אמרתי שנעזוב. ענו לי בארוגנטיות שיש להם אלפיים פניות של אנשים שמחכים כתור. אני לא יודע מה המצב שם

היום, ככל אופן, החלטתי לעזוב כי מבחינה כלכלית

לא היה כראי להמשיך לתחויק את החנות הואת". כגראת שאלפיים המעוניינים שעמרו כתור ותחרטו בינתיים, אחרת קשה להסביר את העובדה שהחגות של סטימצקי עדיין אינה מאוכלסת. דב זקם, ארכיאולוג, ישנ בקרדו חצי שנה כלכד. גם הוא עוב את המקום לפני המאורעות בשטחים. אומר זקס: הקרדו היא פנינה שהולכת ונהרסת. התכרה לפיתוח הרובע מתנהלת כמו מאפיה. כמו אחוותו תערטית של 🦪 למדריך. המדריך איוזר קצת. חיה תט. התיידים קיטרו דור לוי. הכל מינויים פוליטיים. לא נותנים שירותים, באנגלית: "ככה זה בישראל, תמיר מאחרים". מארק לא רואגים לחנית או לפרסום. היה קשה. כולם עוזבים, מסעדות נסגרות. מנסים להפוך את המקום למאה

טיול בככר הרובע וברחוכות הסמוכים, מאשש את ההרגשה שהרובע חיהודי הוא עוד שכונה זה מאמר לבית הכנסת שלו כשיניע הביתה. ירושלמית חרדית. אברכים שחורי מעילים יוצאים ברני אלמרט ענה דירה ברובע היהודי לפני חשע ונכנסים מן הכתים ומן הכוללים. נשים חרדיות שלים לפני חרשיים עוב אותה עבר בשכירות לימין רכוסות היטב. צעירות צגועות ככיסוי ראש וגרביים משה: "עד לפני חמש שנים היח כאן מניין עבות. ילדים המון ילדים ככל הגילים. קטנים בענלות קונסרבסיבי. היו שבע עשרה משפחות בסורתיות

מארה"ב כרי להתישב בקירבה אינטימית לכותל.

ודט ממסערת "הקשת" מטפרת על הצרות שעושות לה השכנות הרתיות: "שתי מסערות חילוניות בקרדו ככר נסגרו. לפני שאני באתי היתה במקום הזה מסעדה בשרית. לנו אישרו להפעיל אותה רק כתנאי שנהפוך אותה לחלבית. הסכמנו. עשינו דגים לארוחת צהרים. אמרו השכנות מלמעלה שהריח מפריע להן. אמרו תעשו כית קפה, לא מסעדה. הגשנו בקשה לעיריה לבית קפה. בינתיים אין לנו אישור. לא קיבלנו תשוכה יש הרגשה שלא רוצים אותנו פה. אולי כמקום זה היו מעדיפים לפתוח

לא נוח לחסתוכב בג'ינס. כולם מדברים אנגלית. מעט תיירים והריירים, שכפי שהתברר, חלקם הגרול עלה

לברני אלפרט, יהורי משיקגו יש כרוכע חברה לסמינרים ארכיאולוגיים. בימים אלה מצטמצמת פעילות החברה לסיורים מאורגנים לתיירים המעטים שמגיעים לשם. כשעה שתיים כצהריים עמרו לפני המשרר של בוני ברחוב חבד כמח תיירים וחיכו וג'ולי הגיעו מקליסורניה לעשות כאן את ירח הרבש. צעירים נלהכים שלא הבינו מפגי מה הזהירו אותם החברים כארה"ב. "כאן יותר כטוח", הכטיחו לנו, "מאשר בחוצות לוס־אנג'לס". מארק אמר שיכתוכ על

וגרולים בכוחות עצמם. האוויר מלא ריח תורה, קצח במונו: חיום נשארו רק ארבע. שתיים עוובות בקרוב.

"אין לנו סמכויות"

עירית ירושלים ערים למה שקורה ברובע היהודי. ערים – אבל לא יכולים לעשות הרבה. זאב בירגר, אחראי על נושאי מעשיח ותיירות בעירית ירושלים, מנדיר את זה כמי שמנסה להתערב בחצר פרטית של מישחו אחר.

קולק: "הבריטים חיו יותר

טדי קולק כדרכו, לא בורר את תמילים: "לוו אין כל שליטה בענין הזה. תכל בידי חברה תרובע. יש לחם מועצת מנחלים עם שישח עשר חברים. נציג אחד שלנו. וגם לא מכנסים אותם לישיבות. יש לנו איתם חרבה קשיים. אין לנו כל סמבויות. כאן עדיין שולט השלטון הקולוניאלי רק שהפקירים הבריטיים היו הרבה יותו מנומסים. ב-67' החליטה הממשלה להוציא אה זה מסמכותנו. אנחנו כמו שתדלנים, לפעמים מצליחים ולפעמים לא. למדת על חחוקה המוניציפליתו היא וכתבה בחודו כשנה 1890 ובשנת 1924 עברה לפלשתינה־א"י, עד חיום עובדים כך אצלנו. בטח שוח מציק לי. מיע שיורידו את השכירות והם עשו את זה. אוחנו חורדנו את הארנונה ביוזמתנו. אנחנו משתדלים להביא את חקונגרסים ואת קבלוח הפנים חרשמיות לרובע. אבל זה מעט מדי ולא מספק".

לא נוח לגור כאן למי שאינו דתי. כל חילוני שעחג מיד באים במקומו דתיים שחורים. רוב החילונים עוזבים. לילרים לא חיו אף פעם חברים. השכנים הרתיים מחרימים אותנו. זה לא נעים שאשתי יורה כמדרגות והגברים מכסים את העיניים כךי לא לראות אותה. תשע שנים כרובע הספיקו לנו. היה לי פסק בקרדו, יצאתי משם בגלל השכירות הנכוהה בלילה איש לא עובר כאן. אחרי שבע בערב הכל פת. אני מרגיש כמו לפני קטסטרופה קטבה".

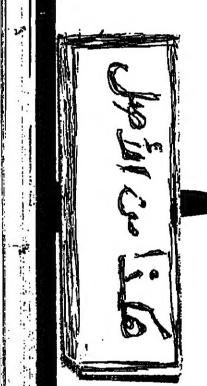
מאיר שנלר הוא חילוני. מרצה למינהל עסקים כאוניברסיטה העברית. הוא ומשפחתו עובו את היורע אחרי אחת עשרה שבה: "חאווירה השתנתה, האוכלוטיה השתנתה. היינו יושבים כרחבה ולא היה עם מי לדכו התחילו לאכלם את הרובע כל מיני תמחונים אמריקנים, חוזרים בתשוכה והמצב הגיע לידי כן שרוב חחילוניים עזבו. לילרים לא היו חברים כשנוספו לכך קשיים אוביקטיביים כמו בעיות וציה ואחרות, חלך לנו הכיף לגור ברובע היהורי.

סבוב אתרון ברובע. קצת אתרי שש בערב. הרוכק מתקםל במהירות. בעלי וחונויות אוספים את המוכרות הרחובות מתרוקנים. סוחרי הקרדו כבר הלכן לישון בחנות "בגריעור" עדיין שתי מוכרות. אחת קונות ציטורניים, השניה מרפרפת בעיתון. שנים - אין מוויאון הצילומים של הרובע סגור. הצצה חסומה פנימה חושפת את העוברה העצובה שזה לא מעבשיו המוזיאון סגור כבר הרבה ומן. הרבה מאוד. על טבלוף המחירים בחוץ כתוב חרמשמעית: בניסה למבוגר 500 שקלים. חייל, בער, סטורבט - 300 שקלים שקלים ישנים כמובן.

אביבה מץ

ד"ר וולשטיין ויומן הניקוק כו תיעד את פגישותיו היומיומיות עם הפציוני אייכמו כתא המעצר מ־27.5.1960 עד .15.12.1961 "מדגיש שוב, ישו טוב, אוכל בתיאנת. יציאות מסודרות, דובק 14 אין לו דרישוח, אין תלונת (צילום: אירית וילבוט).

להעלותם משם. מתעורר החשר שהוא גם לא מתאמץ מהם. אני בעצמי החלפתי לו חלק מהספרים. היחס היה במיוחר להחיות דברים שות כבר ביקש למחוק מוכרונו. מאוד קרוב. מדובר כשיחות בארכע עיניים שנמשכו ככל פעם חצי שעה, לפעמים 45 דקות, עם "האיש ההוא" שלכל אורך התרגלתי. הוא לא נראה כמו גרמני טיפוסי. היה דווקא הראיון ד"ר וולשטיין כמעט שאינו קורא לו כשמו. צנום כמו איזה יהודי שהגיע ארצה בעלייה השניה החוקרים התישו את אייכמן, שומריו (נכחרו כאלה ועבר כפועל בעמק. התרגלתי אליו. בסוף אפילו היה שאינם דוברים גרמנית או ספרדית) גרמו לו נדורי - איושהו קשר. קשה להגיד שפיתחתי כלפיו סימפטיה, שינה בחילופי המשמרות כתאו מרי שעה משעות כי משפחתי ניספתה בשואה ואני ידעתי שהוא היה היממה. ד"ר וולשטיין היה האיש היחידי שאייכמן ממש אחראי לזה".

עכשיו, בגיל 75, אחרי שהקים משפחה, השלים קריירה משטרונית ופרש לגימלאות, מעלעל ד"ר וולשטיין במה שנשאר ברשותו מאותה תקופה מורחקת: אלבום וכו צילומי עצמו, כורק את הפציינט שלו – ארולף אייכמן – בתאו. צילומים בשחור-לבן: אייכמן תולה כביסה, אייכמן צועד בחדרו, אייכמן יושב יוכלו לעמוד על רגליהם, לשלוח אצבע מרשיעה כלפי מול ערימת ספרים. יש לדוקטור גם יומן ביקורים, בו תיעד את פגישותיו היומיומיות עם הפציינט שלו בתא .15.12.1961 עד 27.5.1960 המעצר מ־

> בחזית היומן כתוכ שהוא אישי ושייך לד"ר וולשטיין. הדיווחים, יכשים ברוכם, כתוכים כעברית. לוטע יומן מ־26.12.1960 :"מרגיש טוב, ישן טוב, אוכל בתיאכון, יציאות מטוררות, דופק 84, אין לו דרישות, אין תלונות". דוגמה אופיינית. לחלק מהדיוותים הלקוניים הוסיף הרופא הערות בגרמנית על שיחות אישיות שהתפתחו לאחר תום הבדיקה המקצועית.

> היומן נחתם כשני דיווחים (בתאריך 15.12.1961). האחד – בריקה רפואית של אייכמן לפני מתן גזר דיון המוות ("רופק סריר, קצב לחץ דם 160/90, ישן טוב בלילה, קיבל כדור בערב. לשאלתי איך מרגיש ענח 'נורמלי'. אין לו דרישות"), ודיוות שני על כדיקה רפואית שבעשתה לאחר מתן גזר חדין (ילא נראה שינוי ברופק. לחץ הרם 170/90. היתה לו דרישה של סיגריה אחת. לא נראה מרונש").

בשלב זה היה כבר הרופא מחוץ לתמונה, מדיר רגליו מהריונים המשפטים, מייחל לתלייתו של אייכמן, כמו שאר אזרחי המדינה. לא היו לו שום היסוסים, שום דילמה. אפילו לא לשבריר שניה. זאת

למרות שכמשך שנה שלמה הוא היה האיש הקרוכ

על השנה ההיא מספר ד"ר צבי וולשטיין: "שנה שלמה הייתי איתו. בכל בוקר לפני הנסיעה לבסיס אהרון סלע ז"ל, שביקש לפגוש אותי לא בלישכתו באתי לומר לו בוקר טוב. הייתי אתראי על כך שיניע אלא בבית־קפה. זה היה יומיים אחרי שראש הממשלה בריא למשפט. אפשר לומר בשקט שהייתי חבר טוב דור בן־גוריון הודיע (ב־23.5.1960, יברת) באופן כה שלו, כי הייתי היחידי שהוא דיבר איתו. הוא לא דיבר דרמטי על לכידת אייכמן והעוברה שהובא ארצה. כמו עם השומרים שלא הבינו גרמנית והחליפו אותם כל כולם הגכתי בשמחה שתפסו את הצורר הזה. ידעתי שעה. לי הוא סיפר הכל, כי דיברתי איתו חופשי מיהו. השם היה מוכר. הרגשות צפו, תחושת הבקמה

כשהופעתי. קרא הרבה ספרים והמליץ בפני על כמה

"מה הרגשתי? בהתחלה זה לא היה נוח, אתרייכן

ל המרינה עצרה נשמתה כשהתובע גרעון האוזנר קם ואמר "כשאני עומר בפניכם, שופטי ישראל, ללמר קטיגוריה על אדולף אייכמן, אין אני עומר יחידי. איתי במקום זה ובשעה זו ניצבים שישה מיליון קטיגורים, אך הם לא תא־הזכוכית ולקרוא כלפי היושב שם: אני מאשים: כי עפרם נערם כין גבעות טרכלינקה ונשטף בנהרות פולין. קכריהם, אם כאו לקבר, פזורים לאורכה ולרוחבה של אירופה. רמם צועק, אך קולם לא ישמע".

משפחת וולשטיין חיה כצ'כוסלוכקיה, כעיירה קטנה המרוחקת כמאה קילומטרים מברטיסלבה, שם למד צבי רפואה והיה פעיל בתנועת הנוער מככי הצעיר. יום לפני פרוץ מלחמת העולם השניה, ב־30 באוגוגט 1939, חוא יצא מכרטיסלכה לנסוע לארץ ישראל ובכיסו סרטיפיקט וכרטים טיסה בחברת התעופה הגרמנית "לופטהנזה". המלחמה תפסה אותו בבורפשט, וכרטים הטיסה שוב לא היה שווה מאומה. בעזרת קרובים הצליח וולשטיין לעלות על אניה שיצאה מקונטטאנצה לחיפה כ־6 בטפטמבר.

"המשפחה כולה נשארה מאחור. אכי אלכסנדר. שהיה סגן ראש העיריית בעיירה שלנו, נהרג כ־1941 כשהושלך מרכבת נוסעת. במסח 1942 עברו אחותי הילרה ואמי תרזיה ללובלין, ומשם הועברו כנראה למחנה ההשמרה מיירנק. זהו הרקע של כל העסק".

צבי וולשטיין "קופץ" לאוניברסיטת ביירות להשלים לימודי הרפואה. הוא מתקבל כרופא בבית־התולים בעפולה ובספטמבר 1958 התגיים למשטרה והתמנה לתפקיר רומא המחוו הצפוני. משם מושבו היה ביתיהספר לשוטרים בשפרעם.

יום אחר קיבלתי טלפון ממפקר המחוז ראו, בשפת אימו. היחסים חיו מצויינים. הוא שמת מילאה אותי. סלע שאל אותיו האם אתה מוכן לטפל

באייכמן? אנחנו מעוניינים שהוא יגיע בריא למשמ לא יכולתי לשלוט ברגשותי. סיפרתי למפקד המוו

כלא ג'למי ליד קיבוץ יגור היה מתנה פעם להכרעת דינם. בין לילה פינו משם את כל וו העצירים ושיכנו שם אחר כלכר – עציר אחר מקי בעשרות שומרים על מגדלים, גנות, בתוך הא השו ומחוצה לו. מעטפת עכה של זקיפים ומפטרלים כז היתר גם כדי שניצולי שואה לא יצליתו להגיל לאייכמן ולנקום בו, ושהוא עצמו לא ישים קו להיי בטרם משפט. ד"ר וולשטיין היה צריך לראוג שאין יגיע לשם בריא.

שאהיה אחראי לחייו, שלומו ורוחתו של האים הה האשם כמות כני משפחתי. היה לי קשה מאד לוחת כלילות, וכשכבר נררמתי, היו לי סיוטים. נמחי חלף הרוצר שיכולתי גם לחסל אותו כתאו, צל לו חשבתי על זה ברצינות. הייתי קצין משטרה ויועי כמה חשוב למשטרה שהוא יגיע בשלום למשמ. כ הרופאים האחרים היו ניצולי מחנות השמרה ולם לקחתי על עצמי את התפקיר. התנהגתי כמי מריעה לא רציתי לדעת. רק למלא את התפקיד שלי".

דוקטור. בכל פעם שנכנסתי לתא היה קפן לחו

שהעביר אותו בשלוש לפנות כוקר מתל־אבינ למ ג'למי במבצע מילוס מודכב. ד'ר וולשטיין ישנ מאחור, נעץ מבס בקרחת של אייכמן שישנ לפיי בטווח חניקה וחשב על המפגש הראשון נינים למתרת בבוקר.

– שלה הרבה יותר מאשר מטלפון ציבורי

ניוטירונית בפלא־פרן (מת"א לחיפה למשל)

טנית. מפני שדקה אחת של שיחה

^{עולה} בשעת העומס 1.13 ש"ח ואילו

ואם איתרע מזלך לצלצל

1.60 שיח לדקה לפחרת!

40 תשלומים ויותר נאמצעות

ייוה עדיףיי

וקיוסק או ממסעדה, תשלם

מטלפון ציבורי – 1 ש״ח (4 אטימונים).

"בכוקר 27.5.1960 התייצכתי כתא שלו הצחי

התרגלתי והייתי חבר טוב שלו. "הוא לא היה הסיפוס הארי, בראה כש יהו"

שמשפרתי ניספתה כשואה, אכל מיד הורעתי לו 🕬 לוקח את זה כתור חובה משסרתית לנצע א בסגנון אבו־כביר לעצירים במתון הצפוני שהמתים

"כתחילה, חשתי מועקה כברה מעצם השמה

איך כראות לוז אף פעם לא קראתי לו בשמו. הוא קרא לי וו מתוח ער שאמרתי לו לשבת". בפעם הראשונה הוא ראה את הצורו נות

לו בגרמנית 'מהיום אני הרופא המטפל שלך. הפקד לראוג לבריאות שלך'. אייכמן קמץ לרום מתח מ חייל. אני הייתי מאור נרגש לראות לפני או השק הוה שכל כך הרכה שמעתי עליו. הייתי חייב להאש לנסות להבליע את רגשותי. פתאום לראות לפנין א המפלצת הזו. כתתחלה הוא לא ריבר. כדקתי אותו. ל הזרוע הפנימית של היד גיליתי צלקח שנשאה מניסיון שלו למחוק כתובת קעקע של האנגאם אמרתי לוו 'אתה מקבל אוכל כמו השומרים, ונטים שבועיים שלושה עד שנרגעתי ונכנסתי לשיוה

מדהים! ההבדל בין שיחה בינעירונית בפלא־פון לשיחה מטלפון ציבורי הוא 13 א"ג בלבד! אם חשבת ששיחה בפלא־פון

זהר רק אחד היתרונות של שיחה בפלא־פון על פני שיחה מטלפון ציבודי או מקיוסק.

> כשברשותך פלא־פון, אינך צריך לחפש טלפון ציבורי, למצוא חניה, לחכות שהטלפון יתפנה. איש אינו שותף לשיחתך;

ובנוסף, כל אחד יכול להתקשר אליד.

שים לב! שיחת טלפון לארה"ב ממשרדד עולה 4.64 ש״ח לדקה ואילו בפלא־פוו התוספת היא בין 14 ל־70 אג' בלבד! ומה עם הזמן שאתה חוסך?

להזמנות: מוטורולה חריראן. קרמינצקי 16 מייא טל. 057 70565. באר שבע. טל. 03 388307 חיפה, מל. 17403023-04 ירושלים, מל. 183646 02

JIII 1 החכרה הישראלית לתקשורת בע"ם מוטורולה חדיראן זקשורת סלגלרית בע"מ

אין פלא שאתה מקדים את כולם.

"בתחילה חשתי מועקה כברה מעצם העובדה שאהיה אחראי לחייו, שלומו ורווחתו של האיש האשם במות בני משפחתי. היה לי קשה מאוד להרדם כלילות, וכשכבר נרדמתי, היו לי סיוטים. במוחי אף חלף הרהור שיכולתי לחסל אותו בתאו, אבל לא ברצינות. הרי הייתי קצין במשטרה".

Bipealo 16

אינשטיין וזוהר במערכון על העולים החדשים.

(המשך מעמוד 19

להקלטות".

מהתמונה הוו".

שיִסל: "פילמים עפו באוויר".

אריק: "השירים היו אז העניין. 'אכשלום', 'למה

בצריך של אכיגרור שהיום נראה כמו תל חורבות

החלה המפכה הקטנה של הרוקנ'רול הישראלי. סוף

69'. אריק איינשטיין, שלום חנוך, אורי זוהר, צכי

שיסל. הגרעין הראשון. אריק ככר היה אז זמר

פופולארי. אליל נוער. אורי היה בדרן, שחקן, במאי.

קליבר. שלום התחיל או לממש את הרופק האזרחי

אחרי שפשט את מדי להקת הנח"ל. ושלום חנוך הכיא

הצ'רצ'ילים. כל אחד הכיא חבר. מעין קומונה, אכל

קומונה יצירתית. עובדת. בהחלט לא חכודת בטלנים –

שחיו איתכם באותה תקופת. דיברו על אורי זותר

קרובים שאהכו להשתעשע וליצור ביחר. היינו גרעין

קטן. שלום היה כשרון גרול במוסיקה, אורי שחקן

קומי, אני קצת שרתי, קצת הצחקתי, ושיטל הוא איש

הייתם נפגשים רק לצורך עבודה, או יותר?

ומעבר לצתוק ולשטויות היינו מאור רציניים. חלמנו

לעשות דברים. אורי היה איש עכורה. מקים את כולנו

מוקרם בכוקר, עושים מקלחת קרה זיאללה לעכורה.

היא היח כוח עכורה. בלעריו שום דבר לא היה מניע לאן שונגיע. הוא עבר כמו שמאמן כדורגל טוב צריך.

לעכור. גם לשניאור בהשועל חל־אכינ קראו השנה שולץ", אבל הוא הצליה היו לאורי הסרונות והיו לו

הבי דרבה מכות. צחקו על ה"סלימה מקלה", על צורת

ההגשה, על הרשמיות המופרות, על הכובר. באחר:

המערכונים יושבים אב וכנו - אורי זוהר ומוטי מורחי

(אלמכן "הדמן הקטן" מהסרט "מציצים") – וממחרים

לגמור את ארוחת הערב בהיסטריה לפני הצמייה

מתרווחים על הכורסה מכינים פיצוחים. מלווים

בעצבנות את השניות שנעות בשעון ובמפום לינה

אריק לרקתי קיה כאן בירור של בשרונות. אני

בתוכנית שלשמה הם נושמים - "מנט ספורס".

האין לנו שעות מסויימות בהן ישכנו ועכרנו,

מצחיק. אין מה לעשות. לא רוצה להכנס לרכילויות".

לאט־לאט המכורה גדלה. משה איש כסית, דורי בן־נאב, טליה שפירא, תיקי דיין, בועז רוירזון,

בזמן האחרון התפרסמו ראיונות עם אנשים.

אריק: "לצערי הרבה אנשים התחילו בומן האתרון לתפוס טרמפ על העניין. כסך הכל היינו כמה חברים

את שיסל. ומאז אי אפשר להפסיק לצוויק.

דימרי שניטו להדביק להם.

בעל איש קשה, כמעם רודן.

יתרונות. כמו לכולנו".

פרץ". אתייכן מדברים "אנ. בי. איי.". אריק, למי שלא ידע, ומי לא יודע, מת על כדורסל. כמשחקים של הפועל תלאכיב אפשר לראות אותו יושב ביציע השבדי של אוסישקין. גם בכדורגל. יאני אומר, הפועל שוב הססידה/ ואיזה

מפנים האוחרים שלוקחים עכשיו ללב... צבי אומר שנשמים כאלה מזיקים לחקלאות/ מע לאטי.

בסוף השיחה הוא מספר על "עיתונאי קטן". "לא חשבתי שזה יעשה רעש כזה גדדל. כתבתי את השיר על מוג מסויים של עתונאים, אלה שנכנסים לחדר המינות, מציצים לתוך הנשמה, לא נותנים מנות. ככלל לא על עצמי. הנושא מציק לי כבד הרבה שנים. אכל צושים עשו מזה סיפור. עיתונאי אחד רצה לתבוע אותי. מנתה בטלוריזיה החלים שכתבתי את השיר על יהן לונדת. אני יושב בסלת, מסתכל בטלוויזיה, שומע, ולא מבין על מה הם מדברים. מנסים להבנים למלות מה אנחנו הולכים. לא ראינו איך יצא המוצר הסופי. השיר רברים שבכלל לא התכוונתי אליהם. אתרייכן הכל היה מאוד חופשי. בנות באו והתחלפו. הנשים באו היו שאמרו שהחרוזים לא טובים. כאילו שישכתי ותשבתי על הערוזים. עשו מזה רעש גדול ואני בכלל לג השבתי שזה מה שיהיה. אולי הייתי צריך לכתוב שולק מהעיונוגים הוא כזר. עשו עלי התקפה אישית. לי לקתת ללב', "יואל משה סלומון' וכמה שירים שקצת מני לא מניב. אין לי כוח לזה. אני לא בנוי". הוא בשכתו כמו 'הדוד סמ' ו'האיש על הצב' שכא לנו נאנת בנוי דק. בישיבה הגוף קצת מכורבל, כאילו מתמונה שהיתה תלוייה בצריף של אביגרור. מן לותם שומר כל הומן איזה משפט, שלא יברח לו. שכלול. סומו שיושב על צב ועושה תנועת 'עצור'. צחקנו המון

> שמניע הצלם הוא קצת מעקם את הפנים. הצילומים הראשונים קפואים. אחריכן שיסל ואריק מדברים, נינוחים יותר. כסוף כבר ישבים אחד על השני. צוחקים. אתרי הרבה תשנות איינשטיין ממלמל "די, כבקשה די". עכשיו ם הביא אותנו הנה לנושא שהביא אותנו הנה – לולי, הסרם. אריק עונה כשקט. מתון. לוקח את בתשבות לאט. לא מרים קול. זכרונות שלוקה זמן לשב ולבקר בהם, לחזור ולצלם אותם כאילו היו היום.

פול מקרתני יהיה התודש כן 46. אריק איינשטיין יתה נינואר כן 49 בין המוסיקה של שניהם מטתובבת משריה קטנה של דור וחצי בארץ ישראל. נוסטלניה כם מעם מתוק שלא מתפוגו גם אחרי 20 שנה. לא רק נגלל ריח החשיש באחיר מעל הצריף בחוף שרתון. ולא רק כנלל "תנו צ'אנס לשלום" או "כל מה שאתה ושק לו זו אתבה. בגלל שמהיום, מעכשיו, הכל נראח מבעתי יותר, יפה יותר, סוב יותר. ג'ינס רחבים, מלצה פרתניות, שיעד ארוך. ארוך כמו החלומות.

נשבוע הבא יעלה לאקרנים סרט חדש שהוא למעשה קובץ ישן. "לול". כמעט 20 שנה אחרי, שוב חודים להציץ. אתרי שנים שהחומר היה מונח על מדך עוב במחסבי הטלחיזיה הישראלית בא לו סוף־טוף

> על "עיתונאי קטן": "השיר נבתב על סוג מסויים של עתונאים שנבנסים לחדר המיטות, מציצים לנשמה".

יםצל. כמקור אלו היו תוכניות שנעשו לטלוויזיה, ישכניות לול" ששחדו על גבול שנות ה־70. חמים שנהפכו לאכנריסור, קנועים שמיד, אכל מיד, לו למורי דוך גם אם תנסה לברוח מסופרלטיבים ישנייה מיתוסים, לא תצלית כי חירון התניך העולמי יומו הוא קופקרו, ייאללה בית דר, יחמוץ לי חמוץ לף העולים התרשים" הם קטעים שהשנים לא שרטו אתב להפך. כאילו הכל נוצר כאן ועכשיו וכליכך

בין הקטעים שירים שגם כשבום לא צריך לרבר: מות "אשת האיכר", "כתבו עליו בעיתון", "מה אנגלית דם מקבלים אופרה איטלקית השניים בוהים אור אני אותב לישתי, "אני רואה אותה כרוד מור המסר מקבלים התקפת אמוק ומנפצים את לשפחה "צא מוה", "אני ואתה נשנה את העולם". אישה של התקופה. או עוד באמת האמינו שאפשר השלוויות לוסיסים

לא רוצה שיכנו מיתוסים. כשעושים ממשהו יותר מדי אני אומר חלאס. הטלוויזיה היתה אז בחיתולים ואנחנו שירים. קצת נזרקנו עם החומר. לא ידענו בריוק על במקרה היינו ראשונים. זה לא התמקד רק על הטלוויזיה". שיסל: "נכון, אכל הרכה קטעים היו עליה.

חיקויים. פסוקו של יום, מה היה קורה אילו, מכט ספורט".

הרעיון ליצור חוכניות טלוויזיה עלה בצריף. בירושלים אמרו "או. קיי" אבל יש לנו רק 25 אלף לירות". בשביל להשלים את הפרוייקט היה צורך כ־50 אלף. אז לקחו מפה ומשם. משם הכוונה בעיקר להכנסות מההופעות של אריק. שיסל מדגיש שהטלוויזיה היתה בסרר איתם. נתנה להם את את הסרטים בחזרה במחיר סביר.

אתרי הצלות "לול" הראשון הגיע השני, מגוכש יותר. אריק: "'לול' הראשון היה פרוע. בלי הניון. אני אישית לא השתגעתי עליו. אז רק התחלנו ללמוד איך לצלם. התרכונו בעיקר במי ששר. אחרייכו הבנו שוה לא מספיק מעניין, והתחלנו לעכור על מעכרים, שיהיה זורם. אורי רצה שהשירים יצולמי כזווית אחת. להתרכז בפנים. היו לנו בעיות טכניות ארירות – סאוגר, אפקטים של צחוק – והוא הצליח להתגבר

'חירון התג'ך'' נחשכ ער היום לאחת הפנינים של ההומוך הישראלי. גם תיכוניסטים של סוף השמונים יורעים לרקלם את "מה הוא קופקיו" ו"גפן כמוכן גַפַּן". החידון הוה נולר כאמבטיה של אריק. התגלח לו על

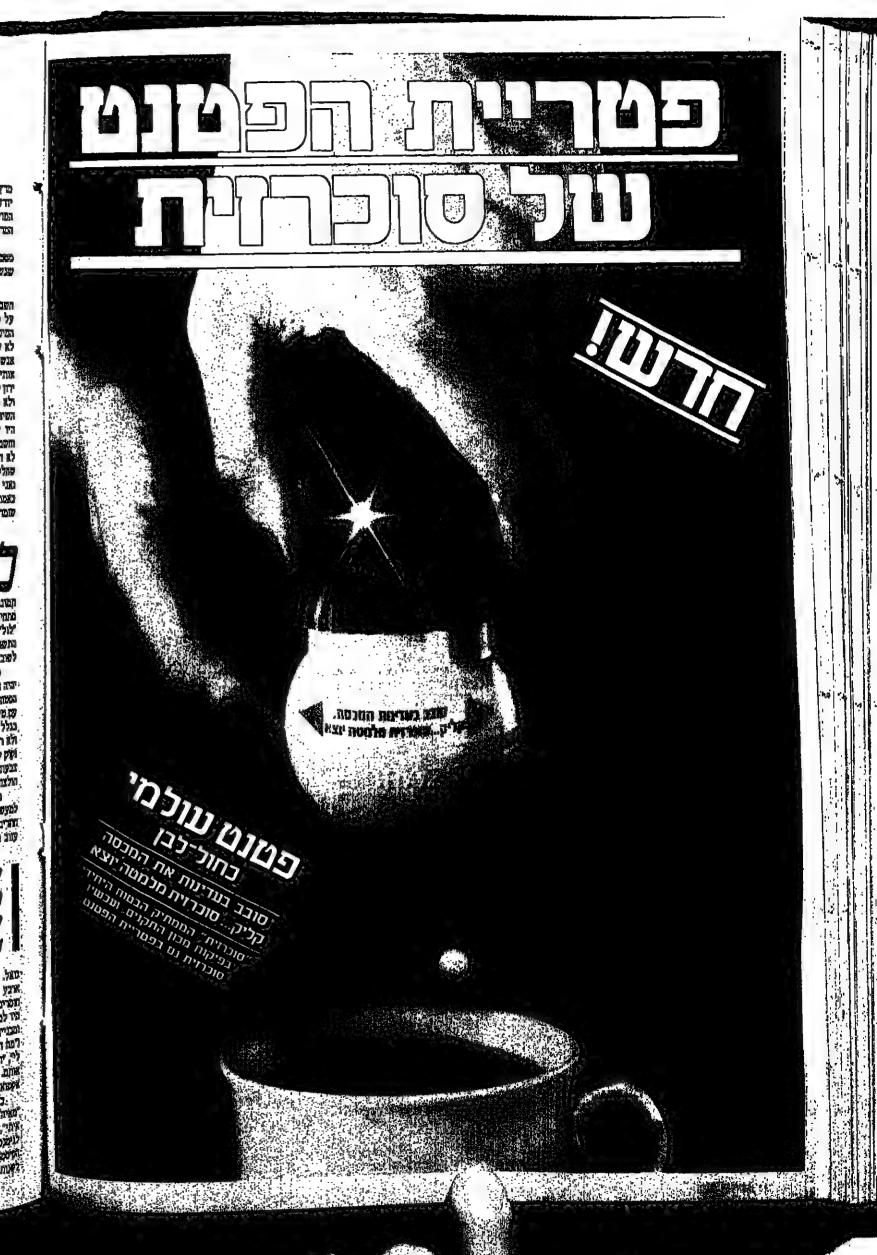
"שמעתי את החידון כאמנטיה. באותה שנה לא היה לנו נציג מי יורע מה. ככה, מקום שלישי, רכיעי. לא משהו. אני מקשיב לרדיו ופתאום אני שם לב שלמשתתפים מחו"ל יש מתורגמנים וער שהם מסבירים להס מה שאלו איתם – זה לוקח זמן. והנשאל לא מכין את השאלה זער שהמתורגמן מסכיר לו זה

> "אורי היה מקים את כולנו מוקרם בבוקר, עושים מקלחת קרה ויאללה לעבודה. הוא היה בוח".

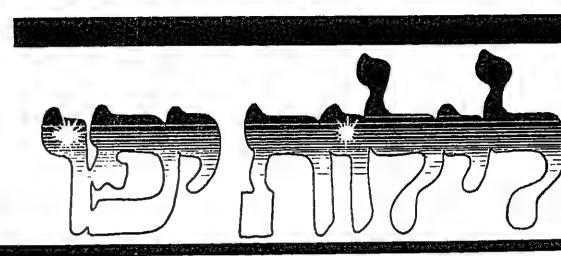
פוגע בצ'אנס שלהם לעמור בומנים. מכאן הכל התחיל לרוץ. ישכנו והתחלנו לעשות חיסויים. גרוכן כמוכן במו בובת האימונים של צוות לולי. היא שומפה מהם נפן. התחלנו ליצור רמיות. סדם התימני. חייב להינת ישלנו, הוא יורע. הכי יודע. או משכנו שהתנ"ך אינוי מתאים כחומר לחידון, וכנינו פארודיה עצם העניין של 'אירון תניך', אנחנו לא צוחקים על התניך. איד אמשר לעשות תחרות על ספר שכזה. הרי זה מחלכת הנשמה שלנו. זה הלכ. זה לא כמו לעשות חירון בקיאות על כדורגל או כדורסל".

החומור עובר מצויין גם כשירים. "אבישנ". למשל. שחור לכן. כמו כל הפילם שצולם ל"לול". שיר בסננון פסטיוואל סך רש. יאבישה, אבישה, אני רואה לך דבל. אבישו, אבישג, אני משוט בבר לא יכוליי. בטרטתו ארים שר בסננון ומר טרנדות איטלפי, רץ (ממשך בעמוד (23)

21 H132310

ידודם גאון ברואנסרות ספרדיות

שלמה גרוניך והתזמורת הקאמרית הישראלית

תיאטרון מחול רינה

ו סי הייתן, אהוד בואי והכלישים ב

יהודה פוליקר עם "אופוסטרודומיקיס קומפני" מיוון

מריאצ'י דה אמריקה

תחבורה ציבורית - חינטו

מחניוני ביתאציק. הדולפינריום ובלוספילד יופגולשירות הסטות הינבור

הקהד נוחפץ חשוב ושמנור על הנפיוו

★ אופעי פלאנקו ★ הפלטינה ★ אזי כהן ★ אלון אולארצ"ק 🖈 להקת בת-שבע 🖈 אוסמבל מזרח-מערב 🖈 ביג בנד ימהצד האחר" 🛨 נחום הייאן 🖈 הדודאים והפרברים.

מכירת הכרטיסים החלה בקופות הכרטיסים ובתיאטרון הסמטה

* כוכבי זהו-זה "הצעירים של תל-אביב" * מוסיקה קאמרית * מוסיקה וריקודים דרום אמריקאים * מירה זכאי * הצגות ילדים * ליצנות.

פרטים בעיתונות היומית במשך השלם

אתר יפתפיה ביער. היפתפיה מתגלה כ"צ'ין־צ'ין", גבר ממשקף שהיה קרוב לחבורה.

תל אביב-יפו

+ קרן תל-אביב - לפיתוח

אריק: 'איך זה נולד? תקופה מסויימת ישבתי כבית תימיתי לכתוב שירים עם הגיטרה. פתאום יצאה לי מנגינה שמאלצית כזו. לא הכיוון שלי. הבנתי שאפשר יהיה להציל את הקטע אם נשתמש כו כפארודיה על סננון השמאלץ".

אתר הקטעים שלא יכנסו למרס שיוקרן במניהקולנוע הוא "תמוץ, חמוץ", פארודיה על להקוח צבאיות. אורי זוהר, משה איש כסית ו"ל ואריק איינשטיין הם הומרות. הרגשים נעו סביב הצד הפתטי, המנותך, של הלהקות. "התביישתי נורא כקטע הזה", מזיק ארים. "לא היה לי נוח בתחפושת. אבל לאורי

"לול' התפרק בי היתה עייפות. האהבא הראשונית נגמרה, וכל אחר פנה לכיוון אחר. ואורי נהיה דתי".

לג היו שום בעיות. הבדאדם כל הזמן בזרימה. ממש זשה גם בקטע של העולים החדשים שמגיעים לארץ שי נותרתי בצילומים. כשמנשקים את החול אני עושה צו זה לאט, שלא יכנס לי תול לפה, שהכובע לא יפול לי. צצל אורי זה כא בלי בעיות. טראוז הוא יורד על הנוכיים, מנשק את הוצל – אבל ממש – הכובע נופל לו. ווא לא עשה חשבון. איזה שחקן. איזו גלריה של תפקידים. גם כשהוא לא מדבר דנוא מפיל אותך

כשתה תקונה גם עשיתם את הסרט ישבלוליי. פין צופף של יתמונות מתווים".

אריק: "זה היה בשנת 69', והכל עוד היה מותולים. ניסינו גם לעשות סרט בצבע שהיה אמור להקרא 'פרח במנוע'. התחלנו את הצילומים ביום בו נפטד לוי אשכול. היינו צעירים עם הרכה מרץ. פשנל נק לנו הורמנות לצלם סרט בצבע. לא היה לנו מושג מה תהיה העלילה. אמרנו לעצמנו: "החיים שלנו מעניינים, כואו נצלם עשר שעות ונעשה מזה סרט של סעונים. בטוח יהיה בסורר.

שיסל: "אודי היה בטוח שפשוט נעכיר את החיים

אריק "אבל זה לא הלך. שיסל היה מסתובב כל הית מול המצלמה ואומר 'עד עכשיו הכל דופק'. בכל ים הנאנו נתורות אתרות. היו שיחות נפש, שירים. היינו מצלמים מישהו שהולך להשתין או את שיטל מבלה, אוכל, שותה, רץ וצורח מול המצלמה 'ער ענשה הכל דופקי למודה שלא היה לנו כלום. נכנסגו למים כשלא ידענו לשתות. לאם לאט התחלנו להבין פה קודה. התחלנו ליצוד. לכתוב שידים. מי האמין או

מו השפיע עליבם במיוחר? החיפרשיות? אריקי "לא משהו מסויים, כרור. ואם כן, אולי מתו מודע, זו היתה תקופה שנפרץ כה משתו. קרה

משו בעולם. ומר רוקנרול ככר לא חייב היה להיות ציש עם של צלול, ילדים תפסד ניטרות וגילו שאפשר למוב מוסיקה גם כלי לצמור בתייספר. פתאום הכל המור. חדי רק כמה שבים לפנייכן עוד אסור חיה כללי לישירות, להוצפה. התקשורת עוד לא חיתה במיטה בקולנוע. היה מעיו מעבר . מקה כמו היום או ובכל היה קמן יותר". "הנשתם שאתם שוברים מהמומים:

אריקי לא השבנו שאנועו שוברים מוסכמות. מה, נישים וצשים מטבעות לשון שקיימות ער היום. זה ה שנחינות אודות קשה לי לשפוט האם עשינו איוו מיצחדוד. אני הרי מובייקטיבי. קשה גם לרעת מחי או דמותו של הנשיא שמעניק את גביע המרינה מלק במל חל אביה. הקטוצה עצמה שבוצה בל מלובקות, והנשיא' - באונקות, והנשיא' בי באונקות בהעיל הליציב - שוא בהעינקות:

עלו עלו המכבים'... לא הורגש שמרובר דווקא כולמן שו"ר, אכל אנשים זיהו את הרמות כולמן שו"ר. או תקופה מסויימת לא שיררו את הקטע בטענה שהוא פוגע בכבור הנשיא. לי גראה מוזר שאסרו לשרר את

פארוריות – ולא על אנשיט".

אריק: "בתוכניות הראשונות, השירים היו של שלום חנוך. אני לפעמים כתבתי איתו מלים, יש כמה שירים שאת הטקסטים שלהם כתבתי לכר, ואחרים שכל התכורה בנתה יחר. יום אחר אורי כא ופיזר אותנו לחדרים. שלח את הצרצילים לחרר אחר, אותי ואת שלום לחרר אתר, וכל אחר מאיתנו היה אמור לצאת משם רק עם חומר לשירים או מערכונים. ככה נוצרו 'למה לי לפחת ללב', 'אבשלום' ו'מה איתי'. ג'זוי כק הביאה את הפתיחה של השיר, שלום, שמולים קראום, אורי, אני וכל השאר ישבנו יתר והמשכנו. אבל התחלה באה ממנה. את הלחנים לתוכניות 'לול'

במעם כל מי שחשתתף בו עשה אחרייבן קריירה

משלו, עמד בזכות עצמו. יש לכם חמבר לרנופעה? "קשה לדעת איך נוצרה הכיציה ההיא. גם קבוצת כרורבל פעם בכושר ומצליחה, ופעם מפסידה. אתה יבול להסביר למה? אולי מפעמת בה רות אחרת. בישויים אורים של אנרגית, כשרון, משריות. כנראה שְּוֹה היה צְרִיךְ לִשְרוֹתְ. אכל באותה מידה וה היה יכול - לתתרחש עם חמישה הכרה אחרים. למה הצליחה שלישיית נשר הירשון ער או לא היו רנילים בארץ לשלישיות מישחן הרי צריך להיות ראשון".

אריק נזכר שכשראה בפעם הראשונה את מצינים כסרט שלם, כפובר מוגמר, לא אהנ בסה פצועה הרנשיא: אורה, סדם פרענו, כדול של ידן הכם ענוב פשחשין בחניגשות: לראשונה, הנישורת הדובעל הפים. דוב הבחבים

עצמנו. כתכו: 'איך זה שאנשים מכוגרים כתכטלים ככה. מנסים להיות צעירים בכוח'. אבל הסרט לא עלינו. הוא על בדירות, על מסכנות. כל מה שהפריע לי בו או גראה עכשיו נכון. מין 'לירה מחדש'. וזה נחמר לראות את עצמך כסיטואציה נעימה. אני כטות שגם היום יש אנשים שיגירו שמציצים הוא גסות רוח. אכל היום אני רואה כו גם את הכנות. הישירות".

"שמעתי את חירון התנ"ך באמבטיה, ופתאום שמתי לב לכך שלמשתתפים מחו"ל יש מתורגמנים ועד שהם מבינים את השאלה, לוקח ומן".

החומור העממי אצלנו, זה של הרחוב, הוא אריר. לא יאמן כמה הוא יכול להיות מצחיק. מספר הבדיחות שאני שומע ביום אחר ממש לא יועאר. הן עריין לא הגיעו לתקשורת, אכל יום אחד עוד ילקטו אותן. נדמה שהמצב הקיים, של 'יובש' מסויים ביצירת הומור, נגרם בעיקר בגלל סיבות שכניות, אולי מהסור בתקציכים. המקות חסרות מימיך. אנחנו הוסטנו בומנו סכום כסף והלכנו על זה. היום מרוכר בהרכה יותר כסף. לא חסרים לנו קומיקאים. אין מחסור בתמור. חוץ מות, זה מה שיש. גם סרמים ישראלים הם לא הכי טובים בעולם. או מהז זה יקה זמן. יש אצלנו נטייה להעלות ולהוריד כוככים. זה טבעי, אכל טבעי גם מה שאני

את ושעיון להוציא את "לול" ממחסני הכלוויויה לאולמי הקולנוע תעלה צבי שיסל שתור ארצה, בתחילה לביקור, משהייה של כמה שנים בארה ב על תקן של מפיק. אנשים כאן עצרו אותו ברחוב, צעירים פראו לו "גומה נוסח". זכרונות מ"מצוצים". שיסל היה הצום מכך שוכךן אותו. פנה למלוויויה, ניים לעניין יאת מיכאל תמת, את אריק איינשיין. 🔆

23 HISCHID

זה. הקשע הוא במפורש פארוריה על טקסים – מצכים מלאכותיים, מאולצים, שמאו ומחמיר 'הומינר'

איך בעצם עברתם. האם כל אחר הכיא הומרים כושלו, היתה הפרייה הדרית?

האחרונות כתכ מיקי גכריאלוב".

"לול" היה התפוצצות גדולה של בשרונות.

שנשים היה בשבילנו הבי טבעי בעולם. הבנטנו לשפה בשנים ואון בשנה את התתנונות, מסיט את בקרות בשים היה בשבילנו הבי טבעי בעולם. הבנטנו לשפה בישים השיפוש יחד עם תקוום השעון הביולוגי. את הצעו או גם רות. יש בתומר קטע שבו אני מגלם אותו. "זה צראה לי שמהי נהמר - לא יותר מוה. או המותי חשבתי אזו את מי בכלל יעניין סרט על אנשים כולף! בתונול להפועל תל אביב. הקבוצה עצמה פצועה ... עכשיו, בוקרוות התירות של הסרט, הכל נואה בעיני התרונה הל-

האמינו שהרמויות הם אנחנו. שאנחנו מגלמים את

איך אתה רואה את התפתחות חהומו והמאטירה מאז "לול"? לפעמים נדמה שהרבה לא

בכוכשים

רומאים, עם "לה מפח" של

: אוטר. אני לא אוהב קיצוניות. וצריך סבלנות".

הרשימה המרשימה של טולי טמפולי השבוע:

ב ממצלמת כים זכו: אב של מכל, רינ; אכרביר יאיד, איזה, ביורי יזכי, איזה נוסי, רים: אותחוברן ערך ב שמאל; אפר אליך, רשמה; אורדם

**מארי, מעוד: אורד הודה, כרכור: איזה כיף, שדורה: איזר חד, פי הן איזן מוצאל, כינ: אלכוד וחווף, שאורד: שלכו מינה, אלכו צישורה אחון: אליאם "ין.

לור, אליצור שורה, רוביר: אלמשעלי שיון, ביור שמסין אלעביר פיני, רים; אנשל מוד, אשרדי, שאורד: בדורבי ביבף, בשנה בן אודח לור, אליצור שורה, בינו בין ביצור אלו היור: בי נאי רים: כן אורח מיים, אפילוני, מין אחווי אודרי, ביורבי ביבף, בינות: בן אודח זו, אילון:

ביין קיצון, רים: בן אפר שלאל, ורוביר בין בין אודח מיים, אפילון: בלין לורות, איזו: בירעף איזים, איזים, בדורבי ביבף, בינות: בן אודח זו, אילון:

ביין קיצון, רים: ביין ביור ורוד, אשרור: כן הכו אור, פירן: בוועיק אייל, אשלון: בחוויף אפיר, אשרור: בירות מה, כינות: ביר שנה, בירעי אודרי, בין היור שלון ורמיה, מרוים: כן שורה מולה בן מיור אודרי, בירות: אודרי, בירעי אולן וויי, בירעי אודרי, בירעי אורי, בירעי אורי, בירעי אורי, בירעי אורי, בירעי אורי, בירעי און בירעי אול בירעי און ב

דחי דמב"ם 26, חדרה.

CHINGS CHARGE AND ADDRESS OF THE STATE OF TH

בורה עופר

מונרלאק לגיו יורק, ובטיסה גמלה אצלו ההחלטה: "להקריש את שארית ימי לעניינה של ישראל ושל כשאנשים החלו לקרוא את עמוריו השלמים, היו

ו'בוטינסקי, אחר המנהיגים הגדולים שידע העם היהודי

ואחותו ניספו בשואה. שתי אחיות נמלטו. ארכעה

אחים אחרים חיים עדיין במקסיקו. לשניים מהם יש

עסקי טכסטיל הגדולים ביותר באמריקה התיכונה.

וגסעתי לשוויץ, שם למרתי שפות והתעריתי בתרבות

האירופית, כלמדי היסטוריה, ספרות ומגוון רחב של

נושאים. כיום אני מרבר שמונה שפות, ואני לומד

רוסית. אני מקווה לשלוט ב־12 שפות תוך שנתיים".

סוף ציטוט. לא, בעצם יש המשך: "אני מסוגל לרקלם

את רודיארר קיפלינג, כמן גם את מרסל פרוסט, דיינר

מריח רילקה, חיים נחמן ביאליק, רגטה, אוקטביו מו

ופבלו נרודה, למדתי את התלמור, התנ"ך, ספרות

יידית ותרבות אירופית, היספנית ואמריקנית. אני

אספן אמנות וכותב שפע של חומר בתחם הפוליסיקה

הכינלאומית, הומניזם, אמנות וספרות". נכון לרגע זה

סוף ציטוט. אם הסמקתם קצת לתהות על קנקנו של

ג'ק מובדלאק, וווא יספק לנו עוד ציטוטים כאלה עד

נולדו בן וכת, והאשה חורה לאנגליה. 'היא לא יכלה

זרצל, בשעתון כאשר כתב את 'אלטינוילנד' חשתי

תחושה צמוקה של שליחות, שעלי לפתוח במסע

בלונדון הכיר את אשתו במי ושב עימה למקסישו

ג'ק מונדלאק בנה את חייו במקסיקו. הוריו, אחיו

המשך ציטוט: "בסוף המלחמת עוכתי את מקסיקו

שהצמירו אצכע לרקה ואמרו עליו שהוא משונע. הוא השיב לדם שיקים בארץ בית משונעים כרי לאשפו שם את אלה שבאמת זקוקים לזה. יובל נאמן אמר לו, כשנפגשו, שנם אותו שולחים לבית משוגעים מרי פעם, והציע לו לחלוק עימו שם חדר. ג'ק מונדלאק צוחק כשהוא מספר את זה. "יש לי הרבה הומור", הוא מעיר על עצמו. למעשה, הוא חוסך מן המראיין את המאמץ, ומתאר בעצמו את תכונותיו: "אלוהים העניק לי בריאות, תרבות, ידע, כשרון בשטחים שונים, כוח נפשי, הגנה לחיים ולבני אדם, רחמים וחוסן גופני".

הנוסח העברי של אחת ממודעותיו של מונדלאק.

בוטות היא שם המשחק.

איפרופו התוסן: "אני עושה 1500 'פוש אפס' (כפיפות מרפקים) מרי יום", הוא מגלה. גם בתחום הזה יש לו שאיפה: להגיע לאלפיים.

וא גם אומר שהוא "הגכר הלבוש הכי יפח בעולם". בראיון הוא יושב מולך, איש נמוך קומה, במכנסיים משוכצים, חולצת פסים ועניכה ארומה. בעולם זה נראה טוכ. אך העולם, ככר למדנו. חושב תמיד אחרת מאשר ירושלים.

בקשר ללכוש ולגוכה, כתוספת ההצהרות שכנר צוטטו ועוד יצוטטו, היו שהצמירו לו גם את התואר: "נפוליאון קטן". אבל אלפים, תמשת אלפים מרי שבוע, מתייחסים אליו ברצינות. היו ישראלים שכתבו לו משהו בנוסה: "יאללה, יאללה, מיסטר מונדלאק, אנחנו מכירים אתכם, היהורים הגלותיים. תפסיקו לשבת שם, בגולה הרוויה של צפון אמריקה, ולהטיף לנו. שרם תעלח לארץ, ואז נרכר".

לאלה משיב ג'ק מונרלאק כי להרים את הפרוייקט שלו, לשנות את חעם היהודי ולהנהיגו, להביא אותו ליסור חדש", הוא יכול לעשות רק "משם" ולא "מכאן". אין הוא נעלב מהתגובות החשרניות עד לגלגניות. מול כל מכתב לנלגני הוא מציג מכתב תמיכה. הכמות מדהימה. הרצינות מדהימה אף יותר. כותב פרופסור לפיסיקה: "בשם הבורת סרומסורים אני מכרך אותך על נחישותר ומאמציך". אשה מרמת־אילן מזרהה עם כל מילה שלו, אך שואלת: "אתה מבקש שישלחו לך מיליון מבחבים. לעולם לא תקרא את כולם. אתה מתאר לעצמר! מיליון מכתבים כפול שלוש דקות לקריאת כל מכתבו

זה שלושה מיליון רגעים או חמישים אלף שעות"ו ג'ק מונדלאק ער לכך. לכן ככר שכר עוזר ומוכירה הוא מבסיה לא להפוך לעור אירגון יהודי מסואב. הוא הרי מדכר בזילוול על האירגונים הללו, מספר שישנם כאלה המוכרים פוליסות ביטוח רק ברי לקיים את עצמם, הוא אומר שיקיף עצמו באנשים מעטים, אך מצויינים. הוא שונא ביורוקרטיה. לרעתו היא הורסה את מרינה היהתרים.

מישהו כתכו "אתה האיש שעם ישראל חיכה לו בשנות גלותר. ג'ק מונדלאק מסכים עם הכוחב. "אני חולך לשנות את מצכם של היהודים בעולם, להביא לעליה נדולה, לעשות מהארץ הזו ארץ גרולה. ער סוף המאה יחיו בישראל עשרה מיליון יהודים. אני רוצה לשנות גם את דרך המחשבה של החברה האמריקנית, מקהילה לקהילה, ואסכיר את רעיונותי. כן, אני יורע באמצע פברואר קרה משתו בחייו. חוא ישב מול . שאחרים ניסו לעשות זאת. הסוכנות, כוח המשימה, מסך הסלוויזיה במקסיקו וצפה בירווח תר צודי תנוגע אירגונים יהודים רבים. לא מעניין אותי שהם נכשלו. ביהודה, שומרון ועוה". תחושות עזות הלפן במודי הא . חרי אין להם חלום. אין להם חנון. איש אינו מאמין לא צצם עין כל הלילה, השתי כפי שנוואי הש משה להם. זוהי קונסטירציה של המנהיגים היושנים

על בורדות דר סיני... השתי בפי שבוראי הש תיאורור בנניינים מפוארים, מעטיקים מאות אנשים"... בים מונדלאם ער לבך שמאויניו חשרנוים. יוה נשמע כאילו אני מדכר בגדול, אך אעשה ואח. כי אם לא אממש את רעיונותיו ועלמו יוותי אמריקה בחוד.

מיסטי פונרלאק נולר בפולין. זאת אפשר ללמור הוא פירסט מודעת עמור שלה בעיתון תנדול דוד אן שניים". סשרעה עמור שלם שפודטמה בעיתונות הישראלית ביותר במקטיקה התגוכות חיו נרגשות, אבל יבאוחה וכדי למנוע זאת, תא רוצה לובניא מאת אלף צני משלת השדש משודטמה בעיתונות הישראלית נוער יהודים לישראל כבר בקיץ הגובחי והסופנות (58 בעמוד (58)

לתרהמתו, שלף מוגדלאם צ'ק על סך 100 אלף דולר, הדם טלפון לסניף אל על בניו יורק, ואחרי שבוע נחת לי מאור קשה להביא את המטוס הוה לישראל".

יש לי הרבה

הוצור, אלוהים העניק לי בדיאות,

תרבות, ידע,

כשרון בשטחים

שונים, כנח נפשי,

הבנה לחיים ולבני

אדם וחוסן גובני.

אני עושה מס15

כפיפות מרפקים

(המשך מהעמוד הקודם)

ארי יום"

שנולאק ולוקחים אותו כמלוא הרצינות. הוא היה

א כזה היה מצבו הפיננסי לפני ארבע שנים. היו לו כשים רבים מאוד כחשבונותיו ככנקים האמריקנים, לאחד שחיטל עסקי נייר ומו"לות במקסיק. "שלושים שנים וזייתי במקסיקו", הוא מספר בעברית רהוטה, במכטא מוזר, למעשה נליל של מבטאים – גליציאני, צרפתי, בריטי, מויצרי, דרום אמריקני, צפון אמריקני – המשקפים או נרוריו הרבים בעולם הרחב. "לפני ארבע שנים עבהי ממקסיקו לניו יורק. היה לי שם כסף רב. היכית היתה נכוחה, אכל אני התפתיתי לברוקרים

גרולה, 13 בסך הכל, ולעיתים קרובות חסר לנו מוון". ג'ק מונדלאק מעיר על עצמו כי חווה את

כמאה הוו".

סוף הראיון.

התגרשו לפני שנים רבות.

האנטישמיות הפרועה ביותר. הוא זוכר פוגרומים ומשום בלור, מלא במתגרבים. "היינו המומים. זה לא והשפלות. ערב השואה עוב את פולין ונסע למקסיקו. ייאמך, אומר זאב שפריר, ומודה: "בלי מונדלאק היה בדרך שמע את "המנהיג הציוני ולאדימיר ז'בוטינסקי" מפציר ביהודי פולין לעזוב, להציל את עצמם. "כרגיל, נגיגוד לאמריקנים, במקסיקו מכירים את ג'ק היהודים לא הקשיבו. שאר המנהיגים היהודים, ננסים רוחגיים, האשימו אותו שהוא מעורך אנטישמיות.

פשנהיני הקהילה היהודית שם. גם חברת אל על מחייתות אליו בכבוד. אפילו כאשר הוא מבטיח שיביא מיליון יהודים לארץ מרי שנה. לכן מנכ"ל הברה, רפי הרלב, היה מן הראשונים שנפגש עימו נשמע שעכר. לאל על יש נטיון איתו. הם יודעים שם, פנק מעדלאק עומר מאחורי כל הבטחותיו הכספיות. הם גם יודעים שלהבטתות הללו יש כיטוי בכנקים של אחות בכירה חיה בניו יודק.

> ששומיים בכורסה האמריקנית, נכנסתי לכל מיני השתקאות, והפסרתי הכל, ער הפני האחרון".

> יום יומיים לאחר מכן נעלם ג'ק מונדלאק מביתו. נם הודי וכונו ליאורה היו בטוחים ששלח יד בנפשו. אכל הוא היה בסנטראל פארק.

שושכתי שם, דיברתי עם עצמי. אמרתי: 'ג'ק, מה מעשה עם הייך עתהיו ותשובתי היתוב 'להתחיל חיים תשים". היום אני הי חיים וערשים".

כדי להתרומם מהקרשים מכד כמה שכיות אמנות שהיו נרשותו, ופתח בית תרושת לפאסטה ששווה ביום נתום ארבע שנים, מאה מיליון דולר. הוא הודיע ילריו כי ביתר ידאו למיליוגרים אחרים איך צריך לויות מליתר. החיים של מיליונר, רצוי יחורי, אליבא רלק מנדלאם, הם יקח מה שנתרץ למחייתך, ואת נשאר תשקיע בפרוייקטים בישראל. טוב, גם

ברחבי העולם למען עמי שלק עם שואי העיתו את הרקע שלו. "חיינו משפתה השוב ביותר למען עניינו של עסנו"ן למחרת שם ג'ק

27 Binedio

עסיסיות מרוסנת, רעננות וטריות

ארצנו, העינב ששמו פרנץ קולומבר חדש למדי. מקורו במחוז שרנט בצרפת, שם הוא משמש לייצור קוניאק. אלינו הגיע בשנות ה־60, ומטרת הבאתו לארץ היתה לעשותו אתד המרכיבים בתמויג (blend) של יינות לבנים. חכוותו הבולטת ביותר – היותר בעל חומצה טבעית טובה ונכוהה יותר מן הרגיל, גם כאשר הוא גדל היין – ככל משקה אתר – זקוק למידה נכונה של חומצה

שתאזן את מתיקותו ואת שאר מרכיבי טעמר ותקנה לו רעונות וחיות. ככל שמצפינה נפן היין – למשל לגרמניה – לוקים עוביה בעודף חומצה וחוסר סוכר בגלל מחסור בקרינת שמש מספקת, ואילו ככל שהיא מדרימה – למשל בארצנו --

תכונותיו האופייניות של הפרנץ קולומבר תורמות תרומה נכבדה ליצירת יין לבן בעל תכונות מאוזנות. הגפן היא פוריה ועתירת יבול. נטיעת העוב התפשטה בארץ ושטחיו כיום גדולים למדי. אשר לארומטיות של העובים: כנראה שבדון כלל אין מתייחסים לון הזה ברצינות מספקת. בקליפורניה ממליצים לבצרו מוקדם, בטרם התפתחה הארומטיות שלו במידה מוגומת ובטרם חלה ירידה של כמות החומצה בעובים, בעקבות הבשלת־יתר. לדעת הקליפורנים בציר מוקדם אינו גורם לנייטוליות הארומה, ותוכחה לכך חם יינות קולומבר קליפורנים ודרום־אפריקנים בעלי ארומה ייתודית, הראויים לתווית מיותדת של יין זני.

הניסות במלים של איפיונו הארומטי של יין זה הוא עניין קשה, אולם ברור שהארומטיות שלו במיטבה שונה מזו של שאד היינות שאנו מכירים בארץ. זחו יין בעל עסיסיות מרוסנת המקנה לגומעיו תחושה עדינה ויוצאת־דופן של רעננות וטריות. מיבחר חזנים הלכנים המצויים כארץ מייתד לפרנץ קולומבר מרחב פעולת ניכר: אנו נוציא מתרשימה את הסוביניון בלאן ומקצת חשרדונה – ענבי העילית של כרמינו – הרי נשארו לנו האמרלד ריזליוג, מסמיון, תמוסקט

חצי־יבשים, ומיוצרים כך כדי להחגבר על תכונות שאיון חביבות על הציבור כאשר היינות יבשים לחלוטין. ביינות מוסקט ואמרלד ריזלינג יבשים יש תחושת מכירות, ואילן יין הטמיון חיבש מקנה תחושה הדומה למרירות, אולם אין תיא

תמישוז גביעים: ע ע ע ע ע פ עולה.

ארבערו נביעים: על על ע – טוב מאוד.

בינוני.

שלושת נביעים: פ פ פ – טוב.

ללא גביעים: יין פגום שנדחה

שני גביעים:

גביע אחד:

עלידי תצוות.

מרירות והיא נקראת עשביות. על תכונות שליליות אלה מכסח ואף מעלימה אותן המתיקות הקלילה שביינות החצי־יבשים. מכאן שאם רצוננו ביין לבן יבש לחלוטין, רעון וארומטי שאינו סוביניון -- חרי נותרו לנו הפרנץ קולומבר וחשנין בלאן.

נרצה או לא נרצה, אנו שותים עתת ועתידים לשונות בשנים הבאות

במפורש, מובלע על תתווית האחורית או אפילו נעדר 3. ברמל תוק (פקק מחברג): (+) ב 5 - 2 פ"ה ("). לחלוטין, והיין יקרא בשם גורייסוגי ולא בשם של זן עובים 9. אליעו הוקו 2 - 5 פ"ה ("). אחד ודומינוטי, ודאי יש אחד או שניים בודדים במועדם 10. כרמל הוק שמשון (מקק שעם): ע יוצאים מן חכלל, אולם בדרך כלל כוללים חיינות חלבוים את 11. כרמל עבדת (מקד שעם) לבן: 2 2 – 2 ש"ה (4).

כו חיין של גולן אינו רק יוצא־דופן בחברת ייוות חתרגץ קולומבר האחרים, אלא גם בחברת כל יין לבן אחר שדירונו עד עתה. וכון לחיום זה היין הלבן היחיד שעבר את מחסום ארבעת הגביעים וזכח בארבעה (+). לתוכב היין התמץ להתמודד עם היין הוה ברמת הסטודרטית, וציע לטעום את זה של כרמל. גם פרוץ קולומבר של ברון ראוי להתוודע אליו,

מרנץ קולומבר זני ושוגי (צילום: ראובן קשערו).

אולם דומני כי הוא הועשר במקצת על ידי יין־כנוסקט. פשלח זו עושה אותו אטרקטיווי יותר אך מטשטשת את יותדו.

אשר לקבוצת חיינות הסוניים־נגרים, בהם אין זן ענבים דומיננטי: בקבוצה זו אין חיצרן מתחייב לשום הרכב זנים קבוע ומוגדר, בתנאי שיקפיד על איכות ועקיבות בין בציר לבציר. הטוב בתם הוא ירדן הרי הרמון לבן 1987. עם זאת נמה את תשוכות לב תובב היין המחפש המורה טובה לכספי גם ליין הוק כרמל. חמהני אם יש עוד יין לבן שבחירו 4 ש"ח בערך, בו ניתנת תמורה כה טובה לכספו של הקווה.

והרי תוצאות הטעימת, שנערכה נערכה ב"הילטון" תליאביב ביום 23.5.88. השתתמו: אבור און, סמוכ"ל מלון דן־אכדיה, שרל לואינו׳ר, אגרונום ויינן, דר' רוני שפירא. מיקרוביולוג, והתתום מטח. הטעימה התרכזה הפעם בשתי קבוצות של יינות לבנים. קבוצה ראשונה: 5 יינות בעלי שם זני – פרנץ קולומבר. קבוצה שנייה – 9 יינות בעלי שם

ו. אליעו מרנץ קולומברו Ω−2 ש"ח. 2. מלן מרנץ קולומבר 1987: (+) ΩΩΩΩ − 15 ש"רו (+). נ. כרמל מרנץ־קולומבר 1987: (+) פ"ח (י). מ"ח (י). A. אשקלון פרנץ קולובמר 1886 (+) Ω – 10 ש"וז (+). 3. ברון מאסטרו פרנץ קולומבך (בע 1891: (+) Ω – 11 (-). עתה ועתידים לשתות בשנים הבאות יותר ויותר יינות פרוץ קולומבר, בין -3. כרמל עבדת (פקע מהברג) לבן (+) -3 פ"ה (+) יותר ויותר יינות פרוץ קולומבר, בין -3. חברון מוטון־בלאן: (+) -3 -3 פ"ה (+) ששם העינב יחיה רשום על התוויה

יוצאים מן הכלק, אולם בדרן בין בין בין החבר בשם זני כגון גו. ידרן הרתרמון לבן 1987: (+) בין שהם נקראים בשם זני כגון גו. ידרן הרתרמון לבן 1986: (+) בין שהם נקראים בשם גנרי כגון הוק. בין אשקלון בן שמי לבן 1986: 2 \$2 – 10 ש"ה (+). וביניון, ובין שהם וקו אים בשב אם ישר הבינות מיד בחון מיד ביניון ביניון ביניין ביני של המעיל ביני של הטעימה הנוכחית יבחון מיד ביניון ביני ביניון ביניים בינים ביניים בינים ביניים ביניים ביניים ביניים ביניים ביניים

חערות לגבי חדירוג הקודם של יינות סוביניון בלאון: מונמרט גליל רורכ זכה ב־(+) צולא ב־(+) 2 \$2, כפי שמחיםם

ישראל עשהאל

חסרי דיור: זוגות צעירים ● עולים חדשים ● משפחות חדהוריות ● בעלי דיור: משפחות המתגוררות בצפיפות ● בריאות לקויה המחייבת שינוי בתנאי∵ המנורים ● מוכרי דיחת לפני 1983 ● דיירי

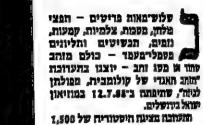
יחידים מעל ניל 27 ● מתיישבים בישובי פיתוח ● זכאי מפעל חֹסְכון

דירה בשכירות סוציאלית ● זכאי מפעל חסכון לבניין. בנוסף לסכומים אזתם "חייבת" לכם המדינה תוכלו לקבל הלוואות משלימות ממקורות הבנק. תאות יבדקו את גובה זכאותכם, ידריכו, יכונו אתכם ויעזח לכם לקבל את המשכנתא ביעילות ובמהירות אפילו בו ביום. היכנסו עוד היום לאחד מסניפי בנק טפחות ושאלו את המומחים.

ENTRY OF THE RESTRICT OF THE RESTRICT OF THE PROPERTY OF THE RESTRICT OF THE R

שכונות שיקוֹם ● רוֹכשי דירה שניה באזורי פיתוח ויש"ע ● מחזיקי

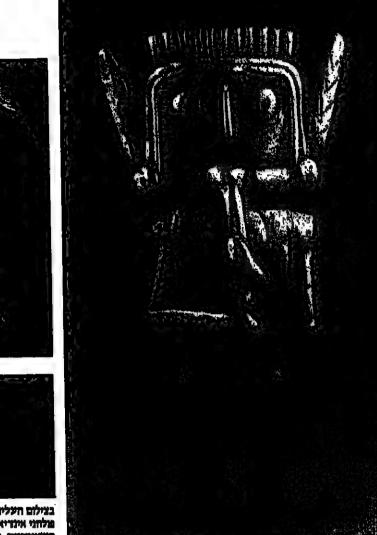
פתו ענודה בזהב, עשירה ומגוונה מאין נות, של האינדיאנים בקולומבית מקופה, לפני הכיבוש השפרדי. מקופינטאדורט (הכובשים) מספרד ניקטו לראוח נקולומבים את ניקטו לראוח נקולומבים את מבות בה ניכוץ במסורת בני המואיסקה - איריאנים ממרכז חרי קולומפיח, את הכשת פלכם נתנו למרוח את נופו

משרים נולו את פרבית האוצרות שתים ותחילוניים של האינדיאנים, ותיכו סונות של חפצי אמנות. בכך לא ון הציא להתמוטטות מסורת עבודת הוב נקולמביר, הם גם השמידו עדויות

יושה שון.

(1,00%) בריטים שנשמרו אסף מאות חותב של קולומביה, ו"מידום מיוני מחום אפשר יחירו לראוח נחשלים, ביניהם רבים שפימשו את השילים, ביניהם רבים שפימשו את השילים, כלים לפולון, תבשיטים – לייניה, עולים, נוסף השונים, כולל השונים, המסמה האברי השונים, כולל השונים, המסמה האברי השונים, משחנות מושיים, המסמה האברי השונים, השונים, משחנות מושיים, המסמה האברי השונים, השחנות מושיים, המסמה האברי השונים, השחנות מושיים, המסמה האברי השונים, משחנות מושיים, השחנות משחנות מושיים, המסמה האבריה השחנות משחנות מושיים, באדובות משחנות מושיים, המסמה האברים השחנות משחנות מושיים, באדובות משחנות השחנות ה

תושותה מתקיימה באדיבות משפחת מיוקי מקולומניה, חברת "ברוד? אל" מעודון, משפחת מרון מיוריוורק מים מק, שביקש לשמור על עילום

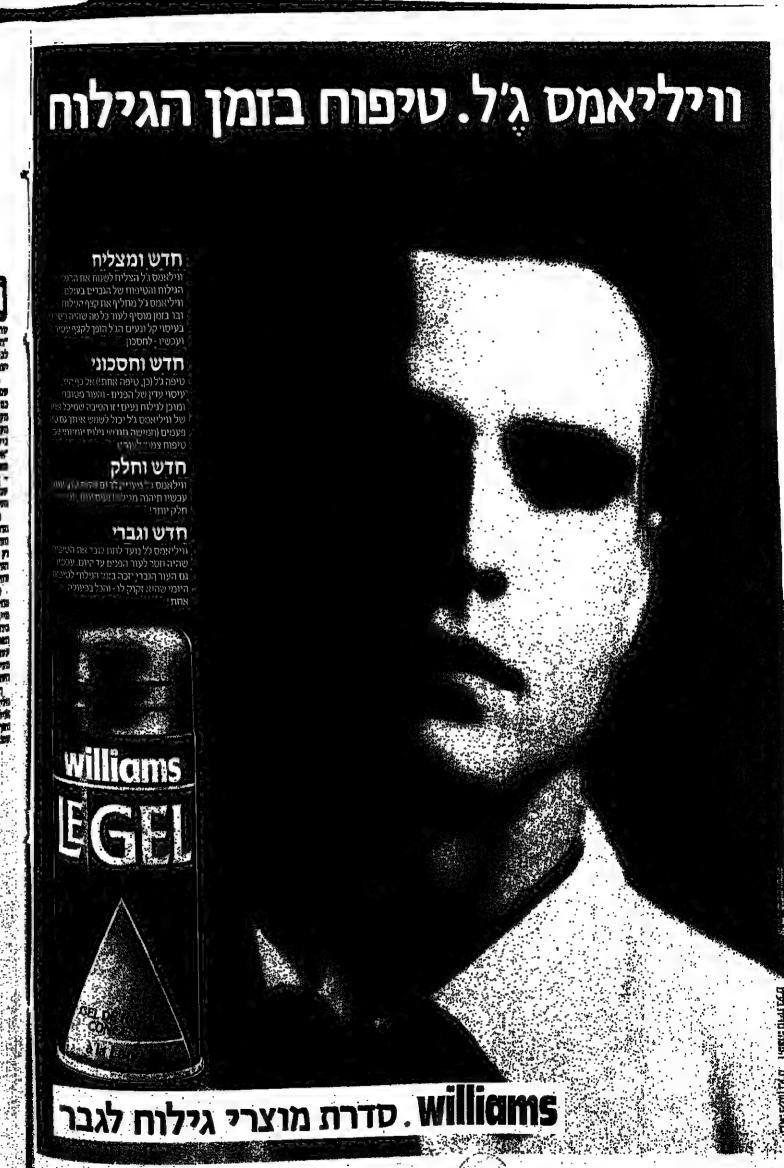

בצילום העליון: צלב קונדינמרקרו. תנותיו: עניל זהב

מימין: צלמיוה של אליל (משקל: 48.40 ברמים) ומשמאל מסיכה מלחן ששימשה את המאיי האלול (משקל: 196.90 מימים).

31 RIBESIO

נוחנים להציץ. הגלאטמסט פותה את שערי הגולאג, הנישות סביב, מופמשת הן, יש שלג ומכוניות ולגה שחורות וגדרות וכובעי פרונה ואין מדובר וכובעי פרונה ואין מדובר בל כך. ובעצם, בהשוואה לכל מפעל סובייםי אחר, אין הרבה הבדל. דשמים אחרים ממחנה עבודה, מבית משפט, מטיר

עורות גאתא

ין עמרות תצשית או קלשניקוי מיל. רק מאבור סתמי של תיל. רק מאבור סתמי של ריקים, מחסנים וגדרות־עץ צבועות. מהמקום בו אני נמצא, בתוך מכונית "וולגה" שחורה, אני בקושי יכול להאמין למראה עיני. האם יתכן שמחנה עבורת הכפיה בסאטונובו נראה כמו איזה מפעל תעשייתי שעל הכביש הראשי בין תעשייתי שעל הכביש הראשי בין סמולנסק למוסקווה? האם יתכן שהאנשים האלה, המכורכלים מפני הקרה, שעל פניהם אנו חולפים בכביש הקטן והמשלג, הם באמת "קקים", עצירי הגולאג?

גנרל ליאוניד גורקין, הממונה על כל המתנת בנסת סמולנסק, ממלא את חלל המכונית בצחוק מתגלגל. "מוכן שזה כך, חבר! הנה, הגענו. אבל אל תראג, האנשים האלה הם אזרחים, עובדים במפעל שבמונה, אבל כניגור לאסירים, הם חוזרים הכיחה כצחריים, להפסקה. עוד מעט תראה את האסירים. חם נמצאים שם, בכניינים שממול...

למעשה, לא זו כלכר שראינו אותם, אפילו ריברנו איתם. והתמונה שהיתה לפנרכן בראשי לגבי הנעשה בעולם קכלא הסובייטי – נופצה.

וודקה בשלג

"כל הרברים שאתה קורא כארצך על מח שאתם מכנים גולאג מוגומים מאור", אמר לי שבוע קודם לכן (חמשך בעמוד 38)

uraealo 32

Chain Carlin

נשיא ביח ונשפט:
"הרעיון אז היה
להיות חסרי־רחמים
כדי לשרש מה
שנחשב לאחד
האיותים החמורים
ביוחר על עקרונות
הפוציאליום. אבל
הבעיה היחה שעל
המחמירים -הפשעים לא
בחחו. המצב נהפך

מחנה הכלא, שמולנסק שאמובו (בחצלום הגדול), על אחד האיים בארכימלו על אחד האיים בארכימלו הנויסה למתנהן למעלה; המיסה למתנהן למעלה; במשבת המחנה.

33 साम्रह्मांकः

מקרריות הפותרון שלך לקרור מזון ומשקאות בימי הקיץ ועל ידי סיבוב כפומר מימות אחווות במזרך

אל ודנאנין ליווג רומטין — הדרו ב ורכוש אונ מקרביונ כי כעת האטפקה מיידיונ ובמוזיר מראע

	רעננת		תליאביב
052~445650 70		285258 プロ	זשאת, שלמה המלך ד,
002 440600 70		832326 つり	זבשוש, המסגר 45,
	הרצלית	218891 '70	וְופַמון, אַבּן־גבירול 8,
טל ^{י 640869} 652	אוטו קלאס, בן גוריון 25,	444984 70	גבר, יחודה המכבי 65.
	ירושלים	453743 '70	דין מילאנו, שדי רוקח,
		330671 70	ונלגל החמישי, בית שמאי 4,
02-246735 70	שיווק כל, אגריפס 78,	8 18042 '7U	ולון רז, אלנכי 182,
02782929 70	אביזרי תלפיות, פז תלפיות,		יפות־גן
02"383043 70	דרור הפצה, א.ת. מקור ברוך,	782444 70	ום מישאל, נגבה 19,
02783981 70	הכל לרכב, פייר קניג 37,	702111 70	נייברק
טל' 13308 712	אבי אביזרים, דרך בית לחם 31,		
	אוטו סאונד כנפי נשרים 12	795726 プロ	שה קפלן, רח׳ יצחק נפתא 4,
	בארשבע		ותחיתקות
		917237 70	יון, פינסקר זוו,
067 72646 70	גדעון	9343730 つひ	טפקח טכנית, הירקונים 98.
טל 1687770188	אחים מזוז, בנין מוטורולה,		סיציונה
	-human		1949-4-0

כל בו לרכב, ויצמן 17. **ראשון לציון** ברנפלד בעימ, רוטשילד 79, אשדוד ולודיה, הרצל 86, מקור המתנה, חטיבת כרמלי 3, גלגלי קנר. א.ת. ישו.

חנות ד. נתיבות אביזרי משה. עמוס ברעם בעימ, כביש קרית־אתא, הדשנים 8, נתניה

קרית גת שחר המאור, חנשיא 36. <u>הורוביע את רוק, כורזין 5...</u>

מורוביצ את רוק, כורזין, <u>5. טלי 574292 א. כרכע, סוקולן ב. 7.</u> הדשנות בסלפון, לבעלי כרטים[,] אשראי ובאזורים ללא סוכנות הפצה, יותן להשאיר הזיתו ולחלפון ישירות מהמפעל — 24 שעות ביממה, עלי 2525929 (מות 1844) סלי 252-799 בס, 2004-1992 בס החזמנה תישלה מיד. בעלי הגויאת המעגיינים להצטרף לרשת ההפצת יפנו לסלי 2799-20, 2004-1998.

צעצועים לדור החדש

ידוע שחשנים הראשונות בחייו של התינוק הן הקובעות. התינוק הוא יצור סקרן מטבעו ונכון ללמוד ולנסות כל דבר חדש. ולכן חשוב לאמחות לתת לילד מוצרים בטוחים, ידועים ומבוססים, שהוכיחו את עצמם בעבר ומתחדשים בחתאם להתפתחויות של היום. בבית חיוצר האינולקי "צ'יקו" דואנים לספק את אתגריו של חתינוק ע"י ייצור סדרות מעולות של צעצועים מגיל 0 ועד 6 שנים. הצעצועים בוויים להעניק את מירב תגירויים הנכונים לסקרנותו של התינוק, לעודדו פתואמת חלקים בקריאת של שמות וביכולת לשתף פעולה ווצירה. מוצרי "ציקו" ידועים באיכותם ובתתאמוש על פי דרישות הבטיחות והתקנים משונים בעולם ומקבלים בכל בית ומשפחה.

לחשינו ברשתוח שילב, המשביר לצרכן, כל בין ברחבי רוארץ,

משעה יבשתית, או לחילופין בחניו

החודש במחיר מבצע

לשבת במקום הוכן בכורסא אטוום

תאילנדית בלונדון מדנו אוכעמודד שטריט בלוגדון המצוי בבידה ההאילנדיה: בצ'אומריה

וך מול תחות בוודיםעריט) מניות שימשא צרח: צפונה ושמה להשקומר פליים, הולמים על פניה במני שבלו להרגיש, אף שהיא פנילה נפח הנויות מעניינות

מוחזיים: "מושטר עשוי

כטיבון עמוק עם צ'יפס

או עם תפורים קטנים,

ושיק בשונים: פיתות ותמוצים:

וצרם לחים של עמק היודן לקינות. אם

דין צוב רגים תוכל, לחילופין, לקבל

צו התפרים הנה אתה יכול לקבל

ען אני כתנוך או שניצל מבשר הודו.

עם לחיות טעם מוטקן על התעונה בפטריות: מי מנות מהן (בפעפר 22) היא שאוהב מדק וואן שון יהוו מארן קשנה האילודית ושמח מנות אחרונות מעניינות בהן "אונוית" לשם הנהר הגדול טאיישאי מוס שוקולך מכוקת ישונה את בנוקוק וכשמן של מכון בפודע קוקוס המוש ב"כוסף העשון ומוים ועוונים מדחים במימדיו, מעלה בערה

נישם" ברוטב פטריות; אוכל של ספינה נדולה המשייטת על התצילים בענניות ו'יווני") טעימים, לא שבעה מיני סלטים הכנרת ושמה "לירו 4". בשני המקרים מאברים את הכרתם בעודף שמן. אם תכקש תוכל לקבל גם כמה קציצות מרובר במסעדות גרולות מאור פלאפל חמות, טעימות. הרג, אם תכקש, המסוגלות להאכיל בעת ובעונה אחת יוגש לך, כמו שאומרים הדייגים קהל רב. מה שמפליא את הצופה מן הצר הערבים, "מפתוח מיסטאווי ללאחר". וצא האירצון והיעילות של השרות. מקום לאמור: דג שנבצע וטוגן עד כדי פריכות המוני – והשולתנות ערוכים כיאות. השרות ענייני, אינך ממחין זמן רב וניתן ללעוס אותו עם חלק מעצמותיו. למנותיך. מקום המוגי – והאוכל רחוק לקבל בצהריים במסערת הדנים הגדולה מלהיות "ג'אנק־פור". למרבית הפליאה שבחוף "לירו" בטבריה תמורת תוספת

אתה "מנגב" שם תומוס ברמה גבוהה.

ארוחה עצמה על סיפונה של "לירו 4" – הגרולה בספינות הכנרת, שניבנתה במספנות־ישראל על־פי תוכניות אוסטרליות. בספינה הזו קימת "ריסקו" רעשנית ועולצת ומתחחיה קומת המסערה, שקטה והרורה, עם באר 4" מצויירת בשני מנועי "קטרמילר" בני

של לונדון אין עיסויים, אבל יש אוכל סינו עוב ולא יקו. עיקר המסעדה במיפלס התחהון שלה, הנסתר מהיחור, אל הווחרו שם על ה"מדלט", המוגשים עריקה, עם לוויות טעם ממוקו על החפולונים

אוכל, לוגם ורואה משני צידיך את נופי הכברת הלילית בעוד שבמסערת החוף של "לירו" מגישים ארוחות צהריים כלכר, הרי שבספינה אתה יכול להסב גם לארוחת ערב לתכלית זו אתה יכול "לתפוש" אותה בטיילת שטכריה סמוך לשמונה בערב. תמורה המישה שקלים היא מעלה

את ארוחת העיסקה הזו אתה יכול

של בעשרה שקלים אתה מקבל אותה

308 כים כל אחר זכן בשני גנוסורים

מהם ניוון, בין היתר, חרר הקרור, שבו

מאוחסנים דגי האמנון העתידים להגיע

אל צלחתך מטוגנים, שעה שאתה מסכ

אל השולחן בחדר האוכל המשיים. שם,

אבל... ינפתוח" (בשולי מח, שהיה מפר הערבי ליפתא,

במערבה של ירושלים) היא אחת המסעדות המקטימות כיותר בארץ חזו. מיתחם הדרי מטופת ה"תלוי" מעל נוזל שורק וכולל בית אכן גדול, מרפסות שונן צמחיית, מישטחים מרוצמים בין שדרות עצים, נפנים משתרנות, גומוזות אכן מקושתות, אוסף של כלי עבודה "ארץ"ישראליים", מים זורמים בתעלות־אבן. אפשר לשבת כפנים או על אחת המרפשות שבחוץ. נופי פנים וחוץ מרחיבים. רומנטיקה ושלווח

ואוויר צח. אלא שבאים לכאן נם לטעוד -בנקודה זו מסתיימים הסופרלאטיווים ומתחילת חקינת. למת נמקום כליכך יפה שמושקעת בו כליכן חובה אתבה, לא מצליחים להפעיל גם מטבוז ראנין

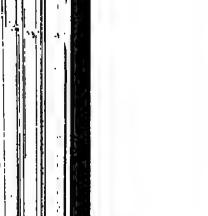
מכל מה שהוגש לשולחונו לעה צתרוים לא מצאנו אף פריט אחד ורוע, אבל גם לא פריט אחד שניתן התמוגג ממנו. תכל היה בימני ומטה. הפסטלים שקיבלנו (מתקירור) הינ מחומפים רק למחצה. סלט תכרוב האדום היה סתם מגורו, ללא תיבול של ממש. השעועית הירוקה – אנמית. גאוות המקום, טאג'ין מרוקאי, היה מהגרועים שטעמנו. מרכיביו לא "התחברו" זה אל זהָ. טָוכים יותר היו הקובת, הסיגאר ותאורו. דווקא מנת הקינוח – היתוכי אבטיח ומלוו היתה נחמדה בטעמה ובצורת

אילו היו מעבירים שם מעט מעאריהרוח שמשקיעים במקום אל המטבח, אין ספק שניתן היה לקום מושולחן שמחים יותר.

נוסעים לסיבוב "דיסקו" האורך משקאות ובירה צוננת מהחכית, "לירו בחמישים דקות. אם תרד לחרר האוכל לַסעוד שם, תוכל להישאר על הספינה

כאשר ללוח ההמלגות בהן מוגשות הארוחות הנוכרות, רצוי להתקשר עם הנהלת החברה כחוף ה"לידו", שלפונים! .06*792564, 06*721538

35 **BIREDIO**

אני נבדורת מאוטוריטה ומנחמדותי כיסוי

ילודת יפו (1961), בגיל 4 עברה

לידושלים, בצבא חיתה מ"כית.

בתיאטרון בארישבע (בין השאר ב"חלום ליל קיע" ו"גיטתו של

גולדיו"), בשני טרטים ("לא שם

וווי/ "חשגעון הגדול") ובקאמרו

("אחבה מאוחרת", "רכוש נטוש")

מאיימי היי בית בתרדה אלבול"), גרה ברחוב דוול בתפיאביב.

. כשיש ערב אחד הומשי, אני מעריפת להיות בבית

או לחיפוש עם חברות: לפעקים תולכים לראות מיפע

באמדע השבוע, אני מעריפה ללכה לשלנוע, אני לא מהבליוניות: ואם - או לא מאבים, לא ירמיתו ומשמוה שנמתהים ונמגרים כל שבוע ייתר, בתי שפה, מסערות שמנות ולטייל בשבות:

- ריקו גלו סי, היימון רברים כאלה. אם מתפנה ערב

למדה משחק ב"בית צבי", הופיעה

שוב לי לתחתיל את היום נכון, לא להמתער עליו, להתפנק בארוחת בוקר ארוכת. ועכשיו, כשאין חזרות בבוקר, אני לא מססססת את האירוע. לפעמים אני שוכחת את עצמי וארותת הבוקר נמשכת כמעט עד הערב. החלטתי לא לקום מאותר כי עודף שינה זה גורם מנטרל, הראש כואב והכל נראה פיכס. תין מזה, אני שמחת להתעורר כבוקר. לא מתה על הלילה, יש כו משהו מפחיר, בעישר בתקופה שהחלומות שולטים בי, וחחלומות זה עולם מאוד מוגרר, מקומות שאני תמיד חוזרת אליהם, אנשים שאני תמיד פוגשת. לפעמים, המושבת שארדם ואחזור למקומות חוום היא סיום שבגללו קשת לי

עכשיו זה כאילו הושש. בערב אני מופיעה אבל: תבוקר חוששי, וצריך לעשות את כל הדברים שהוונהו בתקופת החורות. הסירורים הקשנים של הביה תיקונים, קניות, רשימת טלפונים וכל פיני רברים

דברים שחשובים לי יחין מוכנים ומסהרים בזמן. לנבי כל השאר, לפעפים צריך לעוזר לי לסרר את היום, לרעת מה אגי בריום עושה אחרת אני יכולה להסתובם ולשכוח, לפרוא ספר, לעלעל בעשרות מתכונים, להחלים לכשל יום שלם. אין לי סבלנות לרבוים מסובכים האני לא מכשלת ברום לפי מתכון.

מעריטה לקבל השראה, להחרשם ולהמציא משליג אני של יקני תשר את, דותר שם הימבדים משיר.

אני אני במחרית אותפת לאבול (לכשל אוכל של .

בעלר, מורדני, לכשל וה כמעט במו משחם. הרפיח .

התעזות, הוחשש שמא לא יקבלו את מה משהבתי .

שונאת את העידון של מיקריגל, את הקיבמה של .

נהנית המוכן בשנייה: ראני מובנה לבלות ימש במטכה.

נהנית מהרהליך, כמו להות בתוך הסיר בשהאוכל .

ממרל בימן הבישול, תכיריים בראים כמו אחוי.

תליאביב היתה חגיריורק של ילרותי, לחכם לתופשו לצאת משכונה ירושלמית קטנה לפי הגדולה. אני אוחבת את העירוביות הכריאה של תיא את הצבעוניות, הנייחות, הקצב המפורף שלפעמה מוציא מחדעת, ואת חשדרות. שרדות תן ושורות ענת וקסמן. רוטשילר, שדרות נורדאן ושררות בן נוריון שמוניה לים. משדרות עם הקלושארים הקבועים, וה על העוובים ווה השיכור ואחרים. כשאין כיוב, אני אוום שחקנית

את ריוו הים, אבל רעש הגלים מעצבן אותי ותפיל יש לכלוכים ויותר מדי אנשים והם נורא, מעריפון לעלווי לנג לכמה רשת, להרגיש שמש ולרדת הביתה. על חבמו אני באולו יותר מרוקות יותר מויעו מקפירה, יש משהו יותר אסור. אבל כסי הכל אני, לא מושתו אוור. ותיאטרת נכנס תכיתה אני אנחנו משתרלים שחוא לא ישתלט לנו על החייה המסלצת הואת של בתחים, עצבים ומצבירות את

וווצגה אני חוורת הביתה אבל איאמשר מיד לשנה אני כ"חיסר" יש עודשי אנרביה שצרוך לפוני לפעמים יושבים ומפטפפים על צלואו יוצורם לה פירות ותמר על משוא שתיקלט ביראו וצרוך לראוף

מידת ותקד ע משח שחקלט בידא הדיקע. וששי קובית דומקטורית דע דברים שאות ובי אל שהוא עריק של קלנוץ אומר שאני צייפה לואה אבי דרך בתולדות העולנוע מינים של בשת הדלים המש תופס אחל אי עובת שתתולדה אם חום ממר שאנ באד מעריבה וא אני מבוחה א עד לעבור את המשער ולהמשיר או לב צדע בשיטתיות משכים אותי רומנים הטורים (מדל ממר דומן ואת היאלד וארל עמול עוולים לעיר לאחרונה מאור אהבת את צמו או או

מה מביך אותךה <u>אנשים שלא מודעים למצכם. השתטות כלי גכולו</u>ו

פולה יכולת פירגון, יכולת נתינה ואומץ להיות מאושר.

מהחד אותך אצל אנשים: <u>עליונות שכלית, מעמד, אני נבהלת מאוטוריטה ומנחמדות</u>

אות בנים את אותבתז <u>משהו על גבול הליצני־נשי.</u> מה המאבל האתוב עליך ז <u>צ'יפס ומרק שעועידו של אמא שלי</u> איה זמרט את עושהו ל*פעקים סרי גה...*

נאים בצב את אוחב להימצאז אחרי שתי כוסות יין

למו את מתנענעתו <u>לארבע השנים הראשונות בחיי. התקופה הכי חופשיה, צבעונית ונהד</u> תשלי, עוו ביפו ולאבא היה בית קולנוע (יגלרוו").

שוציה להיותו <u>קופאית בסופרמרקט.</u> מה זכון הילדות החוק שלךו <u>אני עם עוד ילדים מוצאים לחם ישן מאחורי בלונים של גו</u>

שח מבורי ילדותרו <u>כולי אמדרום ושרה גיבורת נילי.</u>

באים פסוצא עיראקי ויווני. ואני גאה שאני ב"קאמרי". מותתצלחה חגדולה שלךו "רק אתמול נולדה" בבית צבי:

יבישנה בחיירה <u>כשהכרתי את אוחד והתחלתי לגשי</u> אואדם חוקו במתו בחולשות שלי.

אין תחולפות שלרו <u>תוסר בטחון, רגשי נחיתות גדולים, הוסר אמון באנשים, ואני מחלתי</u>

מח את מפחדתו <u>שחדת להגיד ממה. אין סוף דברים. עמודים שלמים.</u> מה תיע אותך לבחור במקצוערו <u>חוסר חיכולת לעשות דברים אחרים מספיק עוב.</u> להייים א עוד חינת רוצח ללמודי: <u>פסיכולוגיה.</u> ליה תוקד היית רוצה לשחקו <u>את פאניה מ"גיא אוני של שולה לפיד, בסרש</u>

אות בר משך בעיניך: <u>גרי קופר.</u> את בר משך בעיניך: <u>גרי קופר.</u> אקינת מחבית: צוישה, יכולת לצעוק ואחבת המושג משפחה איטלקית. את הצח להזה בשתגדלי: <u>בן ארם שפוי, יציב, עם שתי לגליים על האדמה.</u>

כשאני עוברת על תפקיד, אני רוצה לראות תמונות שקשורות כו באוסן עקיף, לשמוע צלילים של מקום, טרט על נושא קרוב שנותן את האווירה, כל מיני משיכות מכתול שיוצרות תמובה. זה עוזר לי יותר מכל ספר הסטורי לקכל מושג, צבע, ריון.

לקראת "בית ברגרדה אלכה", למשל, ראיתי את "אני אותב אותך כרמן" והאזנתי למוסיקה ספרדית שעשתה לי הרבה. אתה נסחף למערכולת של עבורה, מתנתק מהחיים שלך ומתחבר לדברים אחרים ווה נהרר. לאט לאט גם הם מתגכשים והופכים להיות חלק משלי, של ענת, לא רק של הדמות שאני משחקת. ווה מהרברים הטוכים במשחק – תוך כדי עכודה, דרך הרמויות, הסגנונות, הכמאים שאתה עוכר איתם, הקשת שלך מתרחבת. אתה מגלה רברים נוספים שאתה מסוגל לאהוכ, דברים שאולי אם היית עובר בכנק, לא היית מגלה. כשעוברים הלאה, לתפקיד הבא, פועל איזה מנגנון של מחיקה, אבל משהו בכל זאת

"אני מוכנה לכלות ימים במטבח. נהנית מהתהליך, כמו להיות בתוך הסיר כשהאוכל מתבשל, חייבת את ההתפלשות, לא יכולה שיהיה מסודר בזמו הבישול".

אני לא משפחת יחסים ממש קרובים עם אנשים שאני עוברת איתם. אני רואה אותם הרבה בתיאטרון ואיכשהו אני חייבת לעשות תפרדה בין העכודה לבין החיים הנורמליים, שבהם לא מתעסקים ורשים כל הומן בתיאטרון. נכון שרוב החברים הקרובים הם מהמקצוע, אבל לא בגלל זה אני חברה שלהם. אלה אנשים שמרגרים איתם גם על דברים אוצים. עם חלקם התידרתי בתקופת הלימודים ב"בית צביר.

אין לי יותר מדי חברים ממש קרובים. חברות סרובה לא יכולה להיות עם הרכה אנשים. ולי קשה עם מאמת. אני אוהבת את וה אינטימי ומעט, אדרת זה מומור. אני אוהכת לחומין לארוחה בשישי בערב, עם יין מוכ, ווה חמיד ערב כוה מרוכו, מדברים על הכל, צוווקים על הכל,

גדלתי עם כלכים והייתי רוצה לגרל כלב וכל – כזה עם שערות חומות על העיניים, יפהפה מכוער, אבל בגלל המקצוע והמגורים בדירה עירונית, אינני יכולה".

בשאני לכד בבית אני אוהבת שקט. לא מסריע לי שאין מוסיקה ברקע, השלום ענשה לי טוב. מוסיקה אבי שומעת בעיקר בערב. מוסיקת קאונטרי, ומרים כמו רופי לי ב'ונס, מהי כסמי, ריקי גל, שלמה ירוב, רוברי ניומן, כילי הלודיי, שם ויים אחרים, תלוי בחשמת. לפנקום אני מנחישה לשבת ולשתות ביות כשקם מחלם, או סתם לשבם כלי לעשות כלום או לוכר שעות במצפון עם חברו.

הציון שאני לא משמתמו שוט רכו, אותנו, לשפע א תשריפות, ככן המועדות שבנות, אודבת את העוכדה שלפקה מוקנו, ז'ן מוכרה של ככידו, ככן כלה שטן מני הינון ליבית כלה זו מיש העלודיים עודורי מני אינו הינון בעידות החבונה על העודיים מון עם הינון אביונינל העקוד החבונים בחירה מון או הינון אביונינל העקוד החבונים בחירה היציון שאני לא מוסמסת שום ויכר, אותכת לשפועי

והמשד מעמוד (33)

במוסקווה פקיד בכיר נמשרר המשפטים הסובייטי. "תן לי אישור, ואצא לראות כמו עיניי", זרקתי לו

בזמן שהכינו את הניירת הרשמית, ניסיתי להתחקות אחר הדרך שעובר אזרח סוכייטי מהחיים הרגילים אל מושבת העונשין.

השלב הראשון – המיליציה. מול בית מספר 38 המפורסם ברחוב פטרובקה במוסקווה, מטה המשטרה הסוכייטית, שני קצינים מצחצחים מכונית לכנה. הם מתכוונים לצאת ל־12 שעות פיטרול במרכז העיר. סאשה וסאשה הם צוות קכוע כבר שלוש שנים, באיזור אותו למדו להכיר כמו את כף ידם. הם בודקים את הסירנה ומרליקים לרגע את הפנס המהבהב. עוד ניגוכ של החלון מכוסה השלג, ו"הפרנצוסקי" (הצרפתי)

נשלח למקם עצמו במושב האחורי. יוצאים לדרך. שני השוטרים חמורי־הסכר לגמרי לא מוכירים את סטארסקי והאץ'. הם מחפשים על המדרכות אנשים ששותים אלכוהול בפומבי. אולי גם יתמול מולם

לפתע נשמעת הודעה כרשת הקשר: שלושה אנשים שרוסנו בפומכי בקבוק וודקה נתפסו לא הרחק. הם עתירים לבלות מספר שעות בהתפכחות מאחוו הסורגים, כנוסף על קנס כבר שישלמו בכוקר.

,נטאשה: "15 אלך נשים, שמדברות כל היום על ענייני לשים. שש שנים בלי אהבה – חוויה מוזרה"

שוב מתעורר האלחוט לחיים. הפעם תודעה בשבילנו: קטטה במסערת "רוסטאלי". אנחנו ממש קרובים. סאשה א' נותן גז. למרות המהירות, הוא מקפיד לשמור על תוקי התנועה. הוא גם לא משתמש כסירנה או כפנס המהבהב – אלה שמורים אך ורק למיקרי חירום. בעל המסערה לא הכי מאושר מביקור השוטרים. הוא נשבע ככל היקר לו שרבר לא ארע, שבכלל אין צורך שיטרחו להיכנס. למעשה, כשכבר נכנסנו, הכל נראת יותר מדי שקט. כנראה שהצליחו

האווירה מפשירה קמעה. כאשה א' וכאשה ב' מתחילים להפגיו אותי כשאלות. אילו סוגי נשק נושאים חשוטרים כצרפתז כמה הם משתכרים: איפה הם גרים? מה שעות העבורה שלהם, איך הם מתאמנים, איך הם עולים כסולם הדרגות? אכל השאלה שמטרידה אותם כיותר היא, האם השוטרים כצרפת נהנים מיחס של ככור. אני שואל אותם לגבי הביקורת החריפה שהופיעה בעתונות הסובייטית על הכוח המופרו שמפעילה המיליציה. השניים משיבים כלחט שהם לא מעורכים ככך אישית.

מצלמות מערביות בכלא רוסי

מושל כלא בוטירקה מסכים לאפשר לנו להכנים - קרא מצלמת קולנוע אחת בנוסף למצלמה הרגילה יהיו אלה התמונות הראשונות של עתונאים מערכיים רשימה של 630 אנשים שנכוצרו במדעו. הם חייכים ממשכורתו ולהצטרף לתוכנית הנמילה מתוך כלא רוסי, אחר המפורסמים כיותר במוסטוה. - למלא תפסיר זה, לצר העבודה תרבילה שלהם, במשך מבתוץ נראה הכלא כמצורה מימי הביניים גם מבפנים. שנתיים והצי, כעקרון, יש להם אותה סמכות כמו הופשי. לפני שלוש שנים, איאפשר היה להעלוה אל מאחורי הדלת המשוריינת ושלושת השערים האלקטרוגיום משתרע מכור של מסררונות חשוכים ומדרגות לולייניות.

בקומה הרביעית, החשורים ממתינים בתוך תאים בעבירה שולית. במשפטים גדולים, כגון אלה קטנים. לאחר רבע שעה מוציאים אותם השומרים המתכססים על סעיף 70 העוסק בפעילות ומוליכים אותם לעבר וחוקרים. חדר החקידות פרוהם 🤻 אנטיסובייסית,רשאים עורכי הדין רק לקרוא מסמכים, בחימרה, הרחיטים מוברגים לרצפה. השופש נמצא עם ביונאסר עליהם לרשום רשימות. זה נוהל מנוחר", אומר הנאשם בארבע עיניים, אך בחישג ידו יש כפחור ולאדימיר. אני מסוח שהיסורמת ישנן גם אותר

אזעקה. השומרים משטרלים כלי הרף במסדרונות, מדי פעם מעיפים מבט אל הגעשה בתאים מבער לאשנב

החוק הסובייטי העכשווי אינו מאפשר לחשור להיפגש עם עורדרין ער לאתר שתוכנה התביעה נגדו. הדבר עתיד להשתנות בקרוב כמסגרת הרפורמות שמתנצעות במערכת המשפטית. במערכת הקיימת, חמושג "עירעור" אינו קיים. המוצא הוא פנייה ישירה לערכאות המשפטיות הגבוחות ביותר. סולו'ניצין סיפר כיצר, כהגיעו למחנה העבורה, קירם המושל את פני הבאים בהודעה: "שלא יהיו לכם שום אשליות התובע מעולם אינו מגיע לכאן". ניתן להבין מכך שאפילו כימים החשוכים של מישטר סטאלין מילא התובע חלק חשוב בהגבלת שרירות הדיך.

בגלל פרווה גנובה

ביקשנו לחוות במשפט, ומשרד המשפטים הסובייטי סיפק לנו כתובות של כמה בתרמשפט. הבחירה - הלגמרי אקראית שלנו - נפלה על

על דוכן הערים ניצב אלכסנדר גבוזרב. עד לפני שנים אחרות ווא היה מוצא עצמו מושלך אוטומאטית למושבת עונשין כגין עבירה מהסוג שהביאה אותו היום לפני שלושה שופטים: בשנה שעברה גנב מעיל פרווה מהמלתחה כמפעל כו עבר, וכתמימותו הגיע לעבורה יומיים לאחר מכן עטוף במעיל הגנוב. בחרך וכח קורבנו – פועל צעיר, כשהוא מלווח באשתו – לבושה מעיל פרווה.

על הכמה המעוטרת צמחים ירוקים יושב השופט ולאדימיר קולקוב, ולירו אנה ומישל, פועלים. קולקוב נבחר לתקופה של תמש שנים בידי המועצה העירונית המקומית. השניים האתרים נכתרו להיות עוזריו מתוך לשופט המקצועי.

אלנסנדר כוסס את ציפורניו בעצבנות. פרקליטו, וחייב בדרן, ולא היו מעלים על הדעה להניה לו לשה ולאדומיר רבורמני, וויניו שור ביינור של היו מעלים על הדעה להניה לו לשה ולאדימיר רבורסקי, מעיין שוב ברשימות הוא הצליח. את החדר בלי ליווי המיליציה. בתחילה וה הוה וחה שלושים התאים המוקצים לחקירות נמצאים לאטוף את כל הנתונים לגבי התיק משום שמרוכר ממש שערוריה היום, כפי שאתם רואים זה כם

הוא מרבר בחום בעד הבאת עודכי תיון זו החשוד כתום תקופת המעצר. "אנשים הנשארים לנוס עם המיליציה, ואחריכן עם התובע, עושים חבי שטויות", הוא אומר. "הנוכחות שלנו תיצלן ש החוקרים לשנות את שיטותיתם. לגלות את הצמ מתוך העובדות, לא על כסים הודאות",

כמחלך ההפסקה אנו מדברים על העונש. הער שלנו פוסע אנה ואנה כאולם. לפני חמש שנים מ נגזרות עליו שנתיים במחנה עבודה, סועו נפיו בית־המשפט. "תרעיון או היה להיות הפרירוצים כ לשרש מה שנחשב לאחר האיומים החמורים כיותי ל עקרונות הטוציאליזם. אבל הבעיוו היתה שעל 🗷 העונשים המתמירים – הפשעים לא פוצנו. המנכנים לבלתל־אפשרי אנו חדי לא מעוניינים בשלילח חוחם של האזרחים, אלא בעקירת השורשים האמיתיים ש הפשע. אני מאמין שאלכמנדר, שזו ענידתו האפה, ייצא לתופשי", סיכם.

באחנה יש ספרייה מפוארת, ותוערון. אולם הקולנוע תכיל אלף מושבים, והאסירים יכולים לצפות בשני סרטים בשבוע

בתום ההפסקה דורש התובע כי הנאשם ייש במקום עבודתו הנוכחי כמשך שנתיים, ישלם כשה תקופה זו 15 אתרים ממשכורתו, כקנס ריקבור תוכים לגמילה מהתמברות לאלכוחול. המניגור נושא וכדים גזר ווריון אלכסבדר ימשיך לעבוד כמפעל כמש שני וחצי כלכד, אך עריין יצטרך לשלם 11

אלכסנרר. מאושר. הוא עותב את האולם אדם על חדעת", מציין נשיא בית המשפט התאשם נובר

"חשבתי שייתנו לי שלוש שנים כמחנה כלג" אומר אלכטנדר, בחיי, שיקשקתי מפחד למחרת אנו עתידים להיכנס סוויםוף לאם (ועמון בעמון)

קופות הגמל "תמר","גפן"ו"שקמה": עכטיו כדאי במיוחד להצטרף לאחת מקופות הגמל של דיסקונט – תמר. גפן או שקמה. למצטרפים בתקופת המבצע, יוענק שי --- מחשב סולרי בעיצוב יודשני*. אתה ועוד 790,000 החברים בקופות הגמל מקבלים דווחים מלאים על כל יום, החל מיום ההפקדה ועד ליום המשיכה, בשיטת הערך היומי. הכנט לאחד מסניפי דיסקונט, פחוז קופת גמל חדשה או נוספת, לך ולילדיך, חשב ותראה שהצטרפות לאחת מקופות הגמל של דיסקונט היא השקעה מחושבת. * עד גמר המלאי 1111) 7225 השיפה המבציחה כך רוות מלא בקופות הגמל של דיסקונ

של מערכת תענישת.

"במשך עשרות בשנים התייחסו אל

חעתון מציין כי מספר האקירים במתנות

בתב "מוסקו ניוז" מציין כי הפרשת של אנאטולי דקטיישקין, אקיר בן 58, אופיינית

שרירים וקיימים בכמה מחמחנות.

לפעמים".

איוואן, צעיר ממנו כמקצת, שברגע של שנשלח להם תקליטים מצרפת: הם מבקשים את ארית

הרבה מאוד אסירים

תונאי סובייטי שביקר לא מכבר במתנה מחקופת סטאלין. הוא קרא לשינוי מרחיק לכת

(המשך מעמוד 38

חולפים על פניהמ.

גולאג – טמולנסק סאפונובו.

בגלות סמולנסק

מאותם מחנות־כלא ירועים לשימצה שאלכסנדר כה

חשש מפגיהם. אנו נוסעים לאחר האיים בארכיפלג

הרעש המוכר של פתיות דלת אלקטרונית. שני

חיילים חמושים מצריעים לגנראל ולשלושת

הקולונלים. השתקפות השלג כחלונות עמרת המשמר

אינה מצליחה להסתיר את הבעת ההפתעה על פניהם

למראה המצלמות שלנו. אגו עוברים דרך שלוש

כניסות השוכות ואז מוצפים לפתע אור מסמא.

אילמלא הסורגים הרבים, אפשר היה לחשוב שמרוכר

אנו נאפפים רעש נורא. עשרות מכנשים עצומים

מרדרים אלומיניום בקצב מתכתי, איטי. מבעד לעננת

ארי השמן הנכקעת לפתע על־ידי ברק של מכשיר

הלחמה, אפשר להבחין רק בדמויות חשוכות ליד

המכונות. בגדי־עבודה שחורים, ידיים שחורות.

כובעי־פרווה שחורים מכסים ראשים מגולחים. עיניים

שחורות ופיות מרירים הממלמלים קללות כשאנו

שיוצרו במהלך היום כתוך מכולות, מוכנים למשלות

ברכבת. כמו בכל בתייהחרושת בבריתיהמועצות,אפשר

"הטובים" זוכים כמענק וכרשות לכיקורים נוספים או

בקיצור חקופת העונש. "העצלנים" נענשים כשלילת

הטכות אלה ואתרות. אסיר המסרב בשיטתיות לעבור

עלול להישלת לבידור – אך העונש יתבצע ככלא, לא

במחנה העכורה. בשביל האסירים כסאפונוכו, פירוש

הרבר הוא כליאה בסמולנסק. קולונל איוואן רומנוב,

הממונה על המחנה, מרגיע אותנו: כארבע השנים

החובע אלכסיי: "איננו ולעולידים

פנים שתחנוח הכלא מושלמים;

הם רחוקים וצלהיות כאלה. אבל

אני חושב שמוטב לרצות אח

העונש בתעצר, חוך כדי עבודה"

הקבוצות, אסיר, מצלית לומר לנו שיש שלוש משמרות

בנות שמונה שעות, שישה ימים בשבוע, והפסקה של

שעתיים בצהריים. לפני צאתם את המפעל צריכים

האסירים לעבור ברלת אלקטרונית המצויידת בגלאי.

מתכות. אין עורכים חיפושים שיטתיים על גוף

האסירים, אך מעת לעת יש "בריקות" בחררים – תמיר

"לרוגמה". הם מכצעים את משימת השמירה כמשך

מאחורנו. כעת אנו נמצאים במשהו הדומה לכלוב ענק

מאויישת כידי אסיר, אך "עוזר" לו חייל המוש זה

כעת אנו ממשיכים לביקור שיטתי בכלא עצמו

החייל היחידי שראיגן במשך כל יום כיקורנו כאן.

שעתיים, כהתנדכות, לאחר העבורה במפעל:

בנוכחות האסירים, כהתאם לחוק.

Bigeale 40

קצת קשה לרכר כרעש הנורא הזה, אך ראש אחת

האחרונות שלח לכלא רק חמישה אסירים.

בקצה אולם המכונות נערמים מסנני אוויר

שער ברול ענקי נפתח כמקצת עם התקרבנו, ומיר

בחזית, מול תצבא הגרמני, וחאם נטשה את

הכניסות למחנה. גם הם אסירים, אך הם אסירים ה"אזרחיים". כפועל מתכת מיומן הוא מקבל 180 רובל בחודש. ב"אזרחות" תיה ניקולאם פועל תווה. את הכשרתו המקצועית החרשה רכש בביתיספר מקצועי

כמו שנהוג בברית-המועצות,גם כאן מועברת בגר היות. מככות מתכת מפרידות בין כתריסר בגיינים מחצית משכורתר של האסיד למדינה, לכיסוי עלות אזרחיים, כלי סורגים על חלונותיהם, הסגורים בפעין שהותו בכלא. בשאר חכסף רשאי האסיר לעשות כלובים גרולים שמחוברים זה לזה ברלתות כרצונה לשלוח למשפחה, או להפקיד בחשבון חסבון. אלסטרוניות. המערכת כולה נשלטת על"ידי עמרת - הוא יכול להשתמש רק ב־29 רובל. בתרש, לצורך תצפית הניצבת באמצע גוש הבניינים. גם היא קניית מצובים ואספקה בחנות בפחנה.

צריכות לעכוד מהר, אבל נכנסים לסצב לפעמים היא מתלוננת על כך שהיא יוונה יהויי וקנה, כלי עתיר" אבל לפעמים היא ום הישוה העניינים עומרים להשתנות כאן - זגנ שקם מי". חומם שרית מי

אחד מבין כל שלושה אסירים טובייטים -

חמישה אסירים אחרים ניצבים רום בקצה מיטותיהם,

סיאף, לד זפלין, סגול כהה. עם ניקולאם, שקיבל חקלה של שישה חורשים בעונשו ועתיר לחשתתרך בקרוב, אנו משוחתים על רולר – זה היה הרבה מדי, הרבה יותר מדי, שנה אה עבורה ועל .משכורת, הוא מאשר מה שאמרו לי. במוסקוות: האסירים במחנות העבודה מקבלים אותו היתה מספיקה", היא אומרה. שני גברים מפטרלים באיזור האסור, סכיב שכר בעבור העבודות שהם עושים כמו כחיים ומשלימה את הכנסתה בעבודה כוונה בכתייפלו

> המנהל מודה כי בני משפתה מבקרים מעבירים לפעמים בחשאי כסף לאסירים, כדי שיוכלו "להזמין" אלכוחול או תה מתושבי סאפונובו. כדי למנוע השלכת כתחילים באולמות השינה, שם נוא המשברות שסיימה בקבוקים מעבר לגדרות האלקטרוניות, הקים מושל את עבודתה. האסיר התורן נוקש בעקביו ומצריע. המחנה גדריעץ גבוהה סביב הגדר החיצונית.

עבודה בעל משטר חמור בקרבת מורמנטק, דיוות שגם היום עדיין מקובלים במקום נחלים

האסירים כאל כוח עבודה נוח וצייחן", כתב שליח העתון "מוסקו"ניוו", בהזכירו בין המפעלים שחוקמו בעורת עבורת כמיה את "תעלת הים הלבן", מכרות בסיביר ומסילת הברול של רכבת

חעבודה הסובייטיים פתח בשנים האתרונות במירה ניכרת, אך עדיין דרוש שיגוי קיצוני של השיטה. יותר על כן, יש לגבש ערובות משפטיות כדי למנוע אפלייתם לרעה של מי שהיו כלואים במחנות עבודת מעין אלח. תכתבים שביקרו במחנח העבודה במורמוסק תודעועו מהתגאים

למסורת שגובשה בתקומת שלטונו של סטאלין ומצביעה על כך שהתועים מאותם שנים עדיין

דקטיישקין נכלא לראשונה ב־1943 לאחר שפרץ לקנטינה כדי לחשיג מזון לעצמו, לאחיו ולאחותו הצעירים ממנו. באותו זמן נלחם האב

> למצוא גם כאן את הלוח המפורסם: משמאל כתוכים שמות הפועלים הטוכים, ומימין – שמות העצלנים.

בחרר סמוך יכולים האסירים לכשל על פלאטות חשמליות. לכל אחר יש תא קטן לאיתסון הפצים, אך בלי מסתת. לא קל ליצור איתם קשר: למנהל המחנה יש מנהג מרגיז לענות במקום האסירים. ואסילי, כבן ארבעים, שקיבל שמונה שנים על הריגת ארם כשגגה, בעת ציר לילי, מרפרף בהוכרת־מידע על חיות־בר. לשאלה למה לא ביקש העברה לצפון הרחוק, או לסיביר, שם האסירים חיים בחופש כמעט מוחלט, הוא משיב – "דווקא חשבתי על זה, אכל כל המשפחה שלי חיה באיזור סמולנסק, וכאן אני יכול לראות אותם

היום, רק לבתות בשלוויויה, כפי שראיתי שנקה בכתייחסודור במיבלבר, למשל. אני משוכנע שוה היה השתוללות כעם הרג את מאהבה של אשתו, הוא קורא יותר קשה לאסירים, משום שהזמן עובר באיסיות תב נלהב של רומנים צרפתיים. הוא מרכר על כלזאק, סטנראל, גי דח מופאסן ואמיל זולה. במחנה יש ספרייה כחמישים אסירים את ההפסקה שלתם, הם נשאלים מפוארת, וגם מוערון. אולם הקולנוע מכיל אלף לגבי המרטטרויקה – מריניות ודיפורפות של מיכאי מושבים, והאסירים יכולים לצפות בשני סרטים בשבוע. גורכצ'וב. "אנחנו מאה אחוז בער"ו, אומרים כמו פס כל סרט המוקרן בכרית המועצות מוקרן גם בכתיהכלא וכמחנות. "ועדת ותרבות" של האסירים " כרומנית. "אנחנו מקחים שהחנינות ייפשכו". מרכיבה את התוכניות האמנותיות. על הבמה באולם מתאמנים נגני רוק מקומיים, מנהל הכלא מסכים

שער מתכת נוסף נפתח עם התקרבגו ונטרק הסמוך לאיזור המגורים במחנה.

ילדיה. הוא שוחרד ב־1945 אך נעצד שוב כענוד שנתיים לאחר שנוב דג מעושו. או נידון לעפר שנות מאסר במחנה. מאז שהה רק שלוש שנים מחוץ למחנה עבודה וסווג כיצושע מסוכן

כוחב העתון – חוזר כעבור זמן לבתי חכלא ש למתנות העבודה. מדו"ח מותח ביסוות על הווהו של כליאת אסירים גורבליים יחד עם חולי נפק וסוטים מיניים. בתתייחסו לבעיות הנוצבות נפי אטירים לשעבר לאתר שתרורם, כותב תעתוו ש־11 אלף אסירים ששותררו בעקבות החגינות שהוענקו בשנה שעבות, לא חצליתו עד נה למצוא עבודה. דבים מתם לא סיבלו ושיונות. שתיירו הדרושים בבריתיתמועצות כדי לקנל

העתון מותה ביקורת חדימה על:פקידים מקומיים בלמעלה מ־70 עדים שניסחו תקווו והוראות משפטיות כדי למנוע מנודי אקירים לשעבר בתחום שימושם. נמסר כי בלוינגואה למשל, חמצב כח חמור עד שנאסר על צעיוש עבריינים ששותררו ממחנות לשוב ולהתעוד יה עם הוריהם.

"מספר האשירים בארצנו תוא מן הגדולים בעולם כולו" – מסכם תעתון את המצב חווכה

בבריה"מ, עדיין עמם למדי גם בתקום

חתובע במוסקווה, ניקולאס אלכסיי, מוה נמרצות נגד ההשוואות שעושים במערב נין מתנות העבודה הסובייטיים לבין בתיישה.

בברית־המועצות,כמו בכל מקום אתר בעולם, עלים למצוא מקום כלשהו לאנשים שנדונו לפלינה חירותם", הוא אומר, "אנו לא מאמינים שאנסף שהתנהגו כצורה הרסנית לחברה צריכים כמשך תקשה ריצוי עונשם לחיות על חשבונה, כשמילים. אין או מעמידים פנים שמחנות הכלא מושלמים: הם וחיפי מלהיות כאלוד. אבל אני תושב שמושב לרצוח א העוגש במעצר, תוך כדי עבודה, בתנאים הקרובים כל האפשר לחיים הרגילים – מאשר לא לעשות דם מ

בחדר הטלוויזיה של כלוק 2, שם פגלה

"וונה יהודיה וקנה, כלי עתיר"

ספקולאציה בדולרים. "שש שנים בשביל ששימצה

נטאשה ריצתה שש שנים במונה עבודה כאשם

השתלבותה כחיים האזרחיים אינה מוצלת

היא מספרת על מחבה הנשים כו שתתה מיה

שלוש שעות נסיעה באוסובום ממוסעות. "11 אל

נשים, שמדברות כל היום על ענייני נשים. שם פוס

בלי אהבה – תורה מונרה, היא אומרת, העטרה ט

חיתה קשה מדי. תפרתי מכנסיים כל היום היים

במיותר. היא מרוויחה 160' רובל בחודש במכנטי

מחוד זו בינ מרך ב חודשים בנשה שבה מף מאי ראים בני שונה בשר היא ללמוד לאבול מש שושי ולני שוקים כלי בשמת.

סן רבל 20 קילו

יהות כחדש

בש מכלוך מכשבי במון צורים שאמילו

א אישועו בכון יווונים. בצקבוון

SAGE BAINS WE KALIBA EGILL

מיי הי פלה, מיליחיי מחויש, הרבה

מוב לן חישלה יעל סימין, כוו ים

כנו ספר חג"ך מספר שיפר איז מצב המזי. בשקראורי ניוה נחוף, ירשלים את הסטר ומרנשתי שהוא נותן כח

ינמר את משכם ההפטוט שלי ליוות - ובוכות ספר זה הצלחתי להוריד מבושקלי

נאלה נפוב נהמש נבש אל טבינע נשמונות וכן במונע אנלמינונוע נבפולן

חוצאות נפלאות

מקלי, ש לציין שבוכות הספר שיבשתי הצלחתי לרוות ואני מאוד מורצה.

דואלה שוואליה, עקרת בית מג׳נבה - ״הפטגט שלי לרזות

לא משטר של דיאטה" למעלה מ־18,150 ישראלים.

ומים ושים נימו את שיטת ההרויה הזאת, מהם קיבלנו

תעבות וכות המעידות על התוצאות שהושבן כישראל.

לעצמי... ומעיינח בר כמר בטסר יהורית מיבאלי, צור שלום

केष्ट्र

4"R .. 0.W

בוואה ל לנקשם ממפבלה עול פצ

دلمهار بلايلدنة فلاسا

רבקיו יבלונקה, אילה

ב.נ., וויימה

יבסיפיה אין לחץ על השכון. לרמח

הרא, הספר כתוב בצורה פשוטה

צפלאה, וצם הרצון של המרוח יש

הפחחתי ממשקלי כ-4 קיצ בשבוציים.

הו מוך ההרויה של עקרת הכית מגצכה מאת שישת המאות ריאטות הדריה, אולם מים של חיפלם שוופליה היא כאסח יחידה כמינה מון מחופת, אין צורך כהתעמלות, אפשר לבצעה מדש משוה לו, אין שום קושי וכל בעיה. ההדדיה במודה ווצון ילא מעשר של דיאטה. בתכנון סוב אדם למסול ברניל.

מית ניאוד של דויאלה שהאליה נשים ונברים יצומיה לנוק להיפטר מקילונרטים מיוחרים אלה ב לפנור כל מפקלם החדש - ואח הרדות ל"סחרות"

אים למום פוצירים לא האמים שומבר יקודה.

פס היאלה שוואלייה. אלה בנה שהאלייה, אמרי לכד הנחש ההברך מחבר אי הצבא שוייהי מקדה ילודים רבות כימינו. אני

בשבן שניטיתי גם משכנידעב רזיחי בפנט מאור, ושוב ברגל שחדלתי מהם, מיר שכו אלי כל הקילוגרמים שהחדחי. ואז, בכוקרו של יום חמישי אחר, קראחי בספר על הומיאוקאקיה שכתכ אותו רופא אחר, משפק שהרשים אותי, חוא סען שאף סוצלים לפי עצתו (צצה פשוקו מאורו. לא זו כלרד שאמשר לאכול

מכם לוכול היסכ, ומשמינה למות כלמומד. הבציה שלי היא

מים בשלה זה היסורי של וציאלה שוראליהי, אשר סייב לאלה אושים כמים - איבורתי שלושה או ארבעה קילוגרמים עלובים. אך כרגע שהתחלתי שוב לאכול כאומו סדיר. הם חזרו. נעשיתי מרוכדכת ומתרגות בנקל. שום דבר לא משר אותי עוד.

מ עצם יפה יותר, חיננית

אות לפלפים אחרי שלרעה בים כלי בים על ציים - בניסים כלי וידנים ידיקים סבושלים

ות מותני אם שבים זבחנות רספרים של פליור, כבר הבורנה, חיא a price of 39.90 M I Sincluding postage במיון ללא סיכונים - תלוש - נסיון ללא סיכונים - - - תלוש

את אינך לוקחת כל סיכון.

את יכולה לערוך את הניסוי הוה

מחוך סקרנות בלבד. כי אתך מסכנת

ומדוע אנו מעיזים,

להציע הצעה שכזאתי

מפני שאנו סמוכים ובעותיו

הכיותרים המכבירים עליד. חרגי

משני שניקול קארפאנטייה פנשה

ראחה כחצלוסים כיצד נואו

מפני שניקול קארפאנטייה ברקה

כסני שאין כל סיכה שמה שפעל אצל אחרות, לא יפעל גם עליך.

שייהפתעה חינם "

ם תשלחי את החלוש במורצה

בתוך מן יכים, תכבלי מתנה שיפושים

ינם. מחנה זר תוכלי להשאיר

לענמך גם אם החזירי את השינות

קיראי את הקטע הבא אם

החלטה לעדוך את הגסיון:

הנסיון הוה נערך ללא כל סיכון

סצידו - כל הסיכתים עלינו - אם

לא תורידי לפחות ג קינ כשבוע.

כל שנליר לעיבות הוא לשלוח

שותגלייה בחיד 60 יום בדיאר

רשום וכערוף מחשבונית ואו.

משלוחן עיק עליסן 16.90 שיית

שאת רוצה. אין כל צורך שתשני

שהדויה יישאר בושוחך, או

את גם יכולה להחזיר אחרי

"מרוולפון מצפנפני"

שהורות במשקל. אנו בשוחים

2) את אוכלת כמה שאת רובה ימה

() את הפחליטת אם אח דוצה

מאומה בצרוחותיך.

שלא חנהני כך.

חבקשי החור

את הפור על שתי ירירות שלה.

פתירן הודידו ז קינ כבר בשביע

לפני ונוכחה שהו רוו באמק.

בחברותיה של דניאלה שנישליי

אף לא אוורה אוזרן.

• אסשר להשחמש בו מיר, ללפ כל לסור זירויה של דניאלה שוראלייה ידב עיותו. • לסור זירויה של דניאלה שוראלייה יש לעוות מר התליפ למומה: אין צרך בתרושות ולא בועביל: • השרים השימיים ביותות "נימל" ת.ר. (1101, תל"אביב 1101)

התתמלות.

התתמלות.

התת מלות.

התוא מאפיר לשמר את ציכול

המותה (ואולי זי הסיבה לכן

המותה (ואולי זי הסיבה לכן

איל והחיד משכל לאחוז בין כשכים.

מידוע להחיד בסשל לאחוז בין כשכים.

אידוע אורם להריוה.

אידוע להריוה.

אידוע להריוה.

אידוע לביש בכיה אור בסטל.

אידוע בשות אידוע שלי.

אידוע לביש בכיה אור בסטל.

אידוע בשות אידוע בשות שמידוע שלי.

אידוע לביש בכיה אור בסטל.

אידוע לשות האידוע בשל לביע בשות בשות בשל לביע של נדיעה פער.

אידוע לאידוע לאור אור האידוע בשל לביע של נדיעה מות אידוע לואור אור אידוע של נדיעה מות אידוע לואור אידוע של נדיעה מות אידוע לואור אידוע אידוע של היידוע אידוע לואור אידוע לואור אידוע האידוע לואור אידוע האידוע לואור אידוע האידוע לואור אידוע האידוע לואור אידוע לואור אידוע האידוע לואור אידוע לואור אידוע האידוע לואור אידוע אידוע לואור אידוע אידוע לואור אידוע לואור אידוע אידוע לואור אידוע א

למלא כל ועצי - וצהם משלתו לי בתוך לא יותר מים! ימים ניום קכלת המשלוח שלי. וכלי ימראה לי וצג לפאל קותי כל שעלה ציק צליםן 26-30 שקלים. על נסים אחריות זו, שלחו לי בהקרם ביאך אריות רשקר קית. ללא סיבונים ודציערים אח הפסר יון שכנם: שלי לרוח ללא משמר על ליאסהי. במרויר 19.00 שקלים 4. א שקלים רב ב משלקה ובסך הכלפל.25 שקלים כולל מנים, ונמויכן את שידחינם רפדע לי.

רואה גם אם אוכלים מתירכנק. רטבים, צונות, ממחקים, כל מה שבחת של מלש אין הגבלה ... אודי מכשות הרובין את שינת הרוביה של תיאלה שואלית: ... משמות אלילן שן האלבההל ... בי היאלה שואלית: ... בי של משמותית אלילן שן האלבההל ... בי היאלה שואלית: ... בי אולית ערכיה 🗆 אוליה 🗆 ערכיה קשימה נקימה, טובנית ומצויינת 🎽 אני מבוףות השלום כירמואר רוצי ז ביב לפנונת יריבלי ולא מוומן)

ברבנה יטריקים אומטיים שדי חה

רויטל י. מנתניה הפחיתה 20 קילו ממשקלה הודות ל"פטנט" שהתגלהע"י עקרת בית מג'נבה

שאלה: ובכל זאת מעלת לפי

<u>ענותר ד</u> תשובה ולא חיכף ומיד. לא האמנחי

ברבר. רק בעבור ומן, כשווכחחי

שכל השיטות שאני מנסה או שהן

מונעות אותי מלאכול את מה

שהשחוקקתי לאכול, או שאינן

גורמות לי לרווח, אמרחי: ־מדוע

שלא אנסה את היסטנטי של הרומא

שאלה: ואו החחלה לרווח?

משובה ובימים הראשונים לא

הבחנתי במאומה. רק כבוקר היום

מכנסיים שמכבר לא יכולתי ללבוש

הצלחתי ללבוש אותו בכלוה. לעולם

לא אשכת את הכוקר הוה. יצאתי

שאלה: ומה קרוז אחר-כך?

תשובה והמשכתי לפעול על פי

העצהי של הרופא... והמשכחי

וכפי שאת רואה בעצמר, כיום אני

רוה. כשחברותי ראו כיצד אני

מורידה במשקל, עוד קילו ועוד

סילו. הו החכשו להאסיו לעראה

אני יכולה ללכוש בנדים שכבר לא

העוחי ללכוש. בעלי אומר שאני

אני חשה כטוב הרבה יותר מאשר

שאלה: והיפטנטי הוה מצליח

אף הן לחורות כמשקל, והן ניסו

ואת, כמתי, הפחיתו בין אצ לין ק"ב

שאלה: אם כן, זה באמח

סרצל, חאם את מוכנה למסח

תשוכה: אני מסבירה הכל ברויה

ובחברוי - ייהסטנטי שלי לרווה ללא

מגלה את יהמוד שליי. וכבר בשלב

וווא אינו פולה מרוטה. אין צורך 🏓

אסשר להשחמש בו מיו, ללא כל

הוא מאפשר לשפר את ציכול

ניתן לבנע בביה או במסשה.

ישוון בין 24 ליף קינ! בשנונ.

בשום קוה מיוחרה.

זה אוכל לסטור לך כסח הבהרוה

ר פרטים מספים ?

קורם. אלת כאמח היים שתים.

צם גלבי אנשים אחרים ו

אחריות

שם לא תורידי את הקילונומים לן בציק סך סי.פג שקלים, ציק זה

המיוחרים שבנומן ולא חישארי יישלח אליך בחוך לא יוחר מינו

רקתינו גם אתריכך, החוירי את ימים לאחר קבלת המשלוח ממך.

השינוה של רניאלה שוואלייה בחוך וואח ללא כל תנאי, וכלי שישאלן

Contraction of Character Commencer C

חושכת שניסיחי הכול, כי הרצון

כל הניסויים שעוכתי לימרו אותי

רבות צל כל מה שאינו עוזר בהדזיה.

אוחם. כמו. למשל. לנבי מזונות

בסויימים - ובדקחי זאת על עצמי -

הפועלים ומשפינים בחרופות, ללא

החסרתות הכרוכים כשימוש בחרו:

את, משוב לי, שוברים אלה יהיו

יוועים שאלה: מה מחיר הידין וחש־

בוןי שלדי: מובה: אינו מכרחי אחון צליפי

שוויו האמיחי, רק מעטים היחה ידם

גשנת לרכרש אותי. שיטה של הרזיה

שפועלת כאמת, הינה דכר שלא

סולא מפו. איני מנזימה כשאוי

כובעת שלא מוכרת לי - רכנראה גם

לא קיימת - כל שיטה אחות

הפאפשרת לרוות חוך שממשיכים

לאכול ולשחות כרגיל. אני באופן

שכלים ואפילו יוחר. שילו יכולתי

לקבל שיטה שבואת_ כווראי כך היה

מהג כל אחר, זאח לפרוח שהשינוה

נסי את יהפטנטי של דניאלה שוואלייה - ללא התחייבות. כל

הסיכונים עלינון ...ורק אחר כך חחליטי, רק אחרי

תפתיחי את הקילונוסים הפיותרים,

וחליטי אם את רוצה שהדורת יישאר

אם את מווירה פחות מיב קינ

בשבוע אר אינך ולהכת, החוירי אח הדרים של רניאלה שוואלייה בשך

26 יום, ונחויר לך ציק פליסך 16.90

וקלים, 10 ימים מקבלת החזרחך

ברואר רשום עם החשכונית. לפיכך, או שתורדי לפחות 2 ק"נ

וואת ללא חנאי. בלי להציג לך

שאלות. וזו החחייבות כהובו

معربة الإدارة يشق ش الأساء و من الدم

וו הצעתנו

אינה יקרה ומחירה 36.40 שיח

לחות היה גרול.

חורשים, ואנו מחחיבים שיוחורו אותן כל שאיה.

ככל שרוצים בלי להשמיו. אלא בם

להיות עם הכאב

רס"ן ד"ר איחן פרידמן היה רופא חשיבת הצנחנים כשנפצע אנושות בפשיטת צה"ל ללבנון בקיץ וש. כשנלחם להחלים, ולחזור ללכח, אמר שבשלושה חנאים לא יהיה מוכן להמשיך לחיות: בלי רגליים, בלי זין, ולהיות פסיכי. היום הוא אזרח, רס"ן במילואים, חוקד בתחום ההנדסה הגנטית, יש לו שחי רגליים וזין והוא לא פסיכי. חי רחוק מטראומות. מה נשאר? הכאב. וההבנה. כרופא הוא מבין עכשיו טוב יוחר את החולים שלו, מסוגל להזדהות כשהם צועקים בלילה: כואב לין הוא היה שם.

תאת עתנואל דוזו

מבחינה מסויימת, היו תקופות שגם כמחלקה הפנימית הרגיש הרופא הצעיר "כמו חולה כין בריאים". כאשר פאציינט התלונן שכואב לו להשתין, איתן פרירמן היה נושך שפתיים ומרגיש את הכאכ ביולי 1981 על עמדת מחבלים בסמוך לנהר הזהרני. ביחר עם החולה. אבל אחרי־כן התרגל. המחלקה הפנימית היתה ככל זאת משהו אחר ממה שעבר עליו בקיק 1981. מחלות אחרות. כאבים אחרים. היריעה מול יוכל לעשות את שארית חייו כנכה על כסא שלא יצטרך לחצות את המרשאות הירוקות כררך למחלקת השיקום, חרגיעה אותו.

לצורך שיחת הדרכה כלשהי, עצר לרגע ליד הפתח. האחרון ממש התכור לי שבגלל פציעה של שני מי שמע על רופא שמפחר לראות חולים ולשמוע זעקות כאכ", חייך לעצמו. אכל הצמרמורות התפשטו בגוף והדמעות עלו כגרון וחילחלו דרך ארוכות העיניים. תחושה רומה לזו שירגיש כמה שנים אישור הגורמים המוסמכים וכך מצאנו עצמנו יתר אחרייכן, באתר ההסרטה של "לא שם זין", שם שיחק בתפקיר עצמו - רופא כחטיבת הצנחנים. כאשר גיכור הסרט, רפי, התייסר ככאכים, פרש איתן הצידה, אל מאחורי המצלמות ועמודי התאורה, ובכה בשקט.

וכיסרן ד"ר' איתן פרידמן היה רופא חטיבת הצנחנים כאשר נפצע אנושות כאחת הפשיטות של צה"ל ללבנון בקיץ 1981. שבע שנים אחרי, ראה עכשיו אור כהוצאת משרד הבטחון הספר "דרג גם מתוך היכרות עם אותם אנשים, כי היינו קבוצה מסתער", כו קיבץ עורך "כמחנה" יוש הלוי סיפורי קרב וגבורה מפי לוחמי צה"ל מומן קום המרינה ועד היום. סיפורו של איתן, שבתבתי ומן קצר אתרי שחזר לחיים אחרי הפציעה שכמעם העבירה אותו לעולם ההוא, מופיע בספר בפרק "שיקום". אין בו הסתערות, נאקות, קללות, יריקת דם, פחר, משברים והרבה כאכ, כאב מוחשי, פיוי, פלסטי להחריד, מבחיל, כאבו של רופא שמצא עצמו ערב אחר מצירו האחר של המזרק.

שיבא בתל חשומר, מגיף סרן דיר איתן פרירמן את אותי לעבר הפצועים ראיתי את מפסד הפעולה עומר שני מקלות ההליכה שלו בקריאת "הולה" קצובה וגובר - ליד יוסי וקצין האג"ם יוסי טהר שנהרג בפעולה זה לרגע בגיבורי הספרים של קארל מאי, האהובים עליד ברעתי ברך לידו והתחלתי להחדיר את הערמיל מהגב. כליכך. אחרייכן הוא חוזר למציאות ומשתרל, כשעת באותה שניה האיתי רשף. לא שמעתי את הירייד, אבל הפיויותראפיה, לרכו את כל מה שלימון אותו בשנות - הרגשתי כאילו שמישהו לוקח גדון ענק ונודע אותי שירותו הארוכות כרופא צבאי ולהוכית למדריכה שאין לכל רוחב הנוף מימין לשמאל... אני יורע שזה תיאור רבר העומד כפני הרצון. מה פתאום שיהיה.

Wagnin 42

עריין לא תופס...".

"כל הפעולה הואת היתה דתוקה מאוד בומן", כדרך ל'אקשן'.

"נחתנו במקום המתוכגן והתחלגו ללכת. הלילה היה בהיר והנוף נפלא, וזה נראה כמו תרגיל – עד שנתקלנו במארב והתחילו היריות. אני לא יורע מה מעניין אנשים אתרים כרגע שהם שומעים יריות, אבל לגבי, אני יורע, הדבר היחיד. שמעניין אותי זה אם יש נפגעים אצלנו, זה לא בגלל שצריר לטמל בהם, אלא קטנה ומנוכשת מאדי.

רס"ן ד"ר איתן

מרידמן לפני

(משמאל, עם

צח"ל בלבוון

ב־13') ובעת

תקליך השיקום

אחרי המציעה

(למעלת)

כוח צנחנים ששב

הבציעה

בינתיים לא היו נפגעים וזה היה טוב. הגענו עד ליעד עצמן, למקום שתוכנן ובזמן שתוכנן, כאשר אני עם מסקד הסעולה קצת מאחור. אני זוכר איך עבדנו את שררת העצים וכדיוק או נתקל הכוח הקרמי, שהיה בערך 30 מטון לפניגו, במחבלים, זה היה שגרתי, לא היה פחר. לא היתה פאניקה, שום רבר. דילגנו קרימה שפופים, כרענו כרך, השתרר שקט מעורד - ואו שמעתי את הקריאה: דוקטור, דוקטור, יש פצועיםו

בשבילי קריאה כנו היא כמו סדין ארום לשור. במחלקת שיקום ב" של בית־החולים על שם לקחתי את יוסי איתי רצנו קרימה והקמב"צ הוביל פלסמי קצח, אבל היתי כהכרה מלאה חה בדיום מה בשתרא מספס במדרגות המחלקה בלי עודה שההגשתי מחות משניה עברה והתפוצה כם ביצון

דוקטור המזוקן בחלוק הלבן עצר לרגע בכניסה מקלות וכמהירות בלתרצפויה, מתלחשים המתשקמים למחלקת השיקום של בית החולים תל השומר. מסביב, כמעט בהערצה, "ממש שר, הכתור". וכשהוא עד לאותו יום, המידשאות הירוטת שהפרירו נוחת שוכ בכסא הגלגלים ומנגב את הויעה מהזקן בין המסום הזה לבין המחלקה הפנימית כה השתוד. הוא אומר: "כרופא, כאדם נבון ומבין, אני יודע עבד, היו מבחינתו כמעט ערובה לכך שלעולם לא בריוק מה עובר עלי ועוד יעבור עלי בתודשים הקרובים. כאדם ריגשי ורגשני, שנאלץ לצפות בילרים קטנים וללמוד מהם איך שוב ללכת על הרגליים, אני

איתן נפצע בעת שכוה צנחנים פשט כליל ה־19 כאשר הובא, בשעת בוקר מוקרמת, לבית החולים רמב"ם בחיפח, אמרו הרופאים מסביב שאם יהיה לו

לכן, באותו יום שבו חייב היה להיכנס לשם, מספר איתן, "מה שנקרא 'גוהל קרב קצר'. ברגע חובשים המר לי חוכש אחר. פגשתי את חברי המוב יוסי, שגם הוא דופא, ושאלתי אותו אם יהיה מוכן להצטרף. הוא, כמובן, קפץ על המציאה. קיבלנו את

שהעיף אותי קדימה תוך כדי 'סלטה' באוויר והשכיב אותי עם הפנים בכיוון המחבלים.

יוסי היה היחיד שידע שנפצעתי. ומאוחר יותר התברר לי שמאותו צרור שפגע כי חדרו ארבעה כדורים לתוך האלונקה שהיתה על גבו). מפקד הפעולה, שערין לא ידע שאני פצוע, שאל אותי: 'נו איתו, מה הענייניםו' עניתי לו בחריקת שן שנפגעתי.

ני מכיר את כל הסיפורים האלה על הפצועים בשדה הקרב, שאינם זועקים וכולם גיבורים גדולים... נורא רציתי להיות גיבור, ממש חשבתי על זה, אבל לא הצלחתי, ממש לא. הכאכים היו נוראים, זוועמיים, כאני תופת. היחה לי הרגשה שהצעקות שלי ממלאות את כל האיזור ושאפשר לשמוע אותי עד ביירות. בדיעבד התברר שזה לא היה כל־כך נורא, כי הקול שלי היה חלש, אכל אני זוכר שצעקתי, צעקתי וקיללתי המון בכל שפה שאני יודע.

"עברו לי המון דכרים בראש כאותם רגעים ראשונים של הפציעה. קורם כל הייתי בטוח שאני אמות. למה הייתי בטוחו האמת היא שהתרמיל לא נתו לי לשכב ממש על הגב, וכך שככתי עם רגליים מורמות מעט למעלה על טרסה של אבנים. יכולתי לראות את הרגליים, אכל מעצם החזה ומטה לא הרגשתי שום דבר. זו היתה הרגשה נוראה של ציפה, של חצי גוף שאין לך, שאתה לא מרגיש אותר ככלל. אתה מסתכל על הרגליים, נותן פקורה למוח שלך להויו אותן – ולעזאול, שום רבר לא כורה.

NUMBER OF STREET

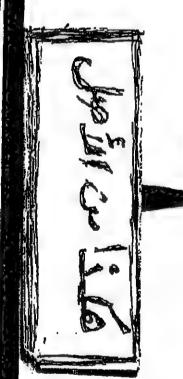
"לא הצלחחי להתגבר על העובדה שיש לי שתי דגליים בריאות ושלימות למראה, שאני חושב בסדר במוח, עאני נותן פקודה ואותר לרגל: י יחחרותמיי, ומרגיש את המעצוריי.

"הייתי בטוח שאמות. היה לי פצע יציאה גדול מאוד כנכ, הרגשתי את זרם הרם יוצא ממנו וידעתי פחות או יותר מה היה מסלול הכדור, ידעתי גם פחות או יותר מה הפגיעה. כאשר הרגשתי את זרם הרם שוטף הווצה, זה היה כאילו שבכת אחת החיים אוזלים מתוכי, כאילו דרך אותו חור יציאה של הכרור נשאכים החצה כל האיכרים הפנימיים: המות, הריאות, הלב, המעיים. יכולתי לראות שמישהו עומר בחוץ ומוציא לי את החיים החוצה התאמצתי בורא לעצור את זרם הדם – לא בידיים, לא יכולתי, אכל כמוזשבה ובהרבה פסיכולוגיה. לא העלחתי. אני זוכר, עוד שברגע הפציעה עצמו, באותו

שניות שבהן ראיתי את הרשף ועשיתי את הסלטה, - חשבתי משהו כמון יא אללהן לא יכול להיות שות הדבר האחרון שאזכור בחיים שלי. ממש כך, זה לא התקבל לי, שחיים ארוכים כליכך, עשירים כליבה, יגמרו בשבריר כזה של שנייה ושזה הדכר האחרון שאיתן פרידמן יראה

יאו התחלתי לחשוב על דכרים אחרים. חשבתי אבא שלי זכרונו לברכה חשבתי על אין זהייהיה לפבוש אותו שוב אחרי שלוש שנים וחצי... וחשבתי איך יגיבו אמא שלי ואחותי ואשתי שתי איך דם יגיבו כשאני אשת.

ייוֹסי הגיע אלי מיד לאחר שאמרתי למפקר. הפעולה שאני מצוע, אני חבר שאמרתי לה 'יוסי, יש לי כדור בנית החות יש לי סגיעת בעמור השידות ואני חושש שיש לו גם דימום לחוך חלל ומטן. חעצור לי את הדימום, חשים עירוי טוב ובבקשה כבקשה יוסי תורה מותפרו כזון ירעתי שאמור לונת מותפין כמצב כות רעוד איר ידעתי, וכרומא היימי תפור קשוח במבבים האלה אבל הבאבים היו בלחר נסבלים ואבי (קמשר בעמוד חבא)

עלו אותי על אלונקה כמו שמעלים פצוע 🟣

פגיעה קשה בריאה הימנית והיווצרות דם ואוויר כבית החזה, ויצא התוצה דרך הגב, תוד שהוא שובר את אחד מזיזי עמוד השירדה. על־אף שלא איכחבו פגיעה ממשית בעמוד השירוה, חששו הרופאים שמהירותו הרבה של הקליע, שנורה מטווח קצר ביותר, וכן ההדף החוק שנוצר, גרמו שוק בחוט השידרה ושיתוק בחצי גופו התחתון.

ב־20 ביולי, בשעה שש ועשרים דקות בכוקר, פגש איתן את מנהל מחלקת ההתאוששות של בית־החולים רמב"ם. איתן, בהכרה מלאה, לא היה מסוגל להניע את הרגליים. הוא ניהל שיחה ערה עם מנהל המחלקה. התחושה היתה שהניתוח עבר בהצלחה. השינוי היה פתאומי. גופו של איתן התעוות, הוא התוויר, איבר את הכרתו והחל דועך. נוירוכירורג, שהוזעק לחררו, קבע כי איתן סובל מחוסר הכרה עמוק וכי ניכרת פגיעה קשה בגזע המות. בדיקה מהירה העלתה כי ההכרה אברה על"אף שלחץ הרם והרופק של המצוע היו טרירים. לרופאים מסביב למיטתו חיה ברור כי משהו בלתי שגרתי התחולל באותן שניות בגופו של איתן.

היה זה אחד הרופאים הבכירים, שהוזעקו למקום, שהביע את ההשערה כי מרובר ב"תסחיפי אוויר" כניסת בועת אוויר לכלי־הדם, "נסיעתה" דרך הלב לעבר המוח, שם חיא נעה בחופשיות ער חגיעה לכלי דם צר. היא טחמה אותר וגורמת למוות מיידי.

חשיפתם של "תסחיפי האוויר" אפשרית רק על־ירי שלילת כל האסשרויות האחרות, שעלולות לגרום עוויתות, פרכוסים ואיבוד הכרה עמום, בכדי להיות בסוחים שמצבו של איתן אינו תוצאה של פגיעה כלשהי במוח, הכניסו הרופאים לשימוש מכשיר מיוחר, אשר פותח כארץ כחברת "אלסינט" ואשר עורך סריקה ממוחשבת של המות.

תוצאות הבריקה מצביעו על היעדר פגיעה מותית: היווצרות "תסתיפי אוניר". גורם הזמן נהפך לגורלי. עניין של שניות מה שנותר לרופאים לעשות היה להועים בבחילות את מפעילי תא הלחץ של "עצרנו ליד הדלפק. היו שם הרבה אנשים ורעש. מרשאת חיל הים מהבטיס הסמוך, ולנסות לספל באיתן

בתא הלחץ מוכנס החולה למצב של בלילה. חלחץ החיצוני שמסביכון עולה. עם עליית הלחץ, באותו, זמן, מונשם החלה בחמצו, אשר תורם להמסח הכרעיות ומאפשר כמעט חזרה לנשימה סדירה

עם חשנים זקף לעצמו תא הלחץ הצלת חולים שב־1981 היתה עדיין המודעות לקיומו בקרב רופאים רבים נמוכה למדי. מולו של איתן שהרופא הנכון עמר בומן הנכון ליד המיטה תנכונה.

חמש שעות וחצי שהה איתן כתא הלחל ב"עומק"

מירבי של 50 מטרים. הסיפול היה מסובך מאוד. פניים מרופאי המכון לרפואה ימית של חיל הים שה דים בתוך התא, כעוד שמפקד המכון, רס"ן ד"ר יהוה מלמד, פיקח על הסיפול מבחרק.

תא הלחץ לא איכוב. איתן שב להבדתו והפבנה לחייו עברה. כאשר התעורר, אובתן גם שיפוד נוירולוגי משמעותי ולראשונה הועלתה נביתהתולים האפשרות שאיתן יוכל אולי לעמוד פעם על רגליו

איתן זוכר את עצמו מתעורר לחיים בתא הלחק "ביקשתי שמיכה כי היה לי קר. מיד אתריכן קרה עוד אירוע בלתי רגיל: הצלתתי להזיו את נוהן יטין. זה היה בשבילי סימן גואל, דכר שגרם לי לחשוב כאות רגע, עם כל הסמים והטשטוש, שאם אני מסוגל היום להויז את הבוהן הזה – אני גם אלך. ודמר התוצשה

"מאותר יותר סיפרו לי שחזרתי שוב ושוב על

סתבלתי על הרגליים שלי ועל השרירי

לא ירעתי עד כמה מציעה יכולה לכאוני.

הצטמצם לאיזור הירך. ואני ידעתי שאלך.

לא יכול לרבר, לא יוצר קומוניקציה פשוטה עם לתץ דם בקנה ובוושט וקטטר בשופבה. הייתי מתוסכל

איוושָהי תנועה בידיים, שאיש לא הבין מה היא מסמלת ושאחותי ואשתי התווכהו ביניהן אם זה סימ שאני לגמרי דפוק בראש או שאני פשום מנסה להפעיל את עצמי. מה שבטך הכל ניסיתי לסמן להם זו צורה של מזרק ופעולה של זריקה, כי רציתי צייקה נגך כאבי התופת האלה... אבל איש לא הבין אותי. אלה היו שעות וימים שעור אף אחר לא ידע אינה פ איתן פרידמן הוא רואה לפניו.

שיפתונו לי ברו. שאני לא יכול לרדה מהמיטה

ומצטמקות. מבחינה רציונלית ידי

(תבוגרים, נוער זילדים.

העלו אתי בתזרה לחרר התאוששות ושם חוו הכאכים. אני זוכר שהרגשתי מתוסכל נודא על שאי אנשים. נראיתי כמו קיפוד. היה לי צינור נכל חו אפשרי ולא אפשרי בגוף, עירוי כעורק וצינור למדירת

"דאיתי רשף. לא שתעתי את הירייה אבל הרגשתי כאילו שתישהו לוקח גרזן ענק וגורע אותי לכל דוחב הגון תיתין לשתאל...".

"באותה תקופה הטרידו אותי כל מיני וכרים קורם כל היו הבאבים. לא יכולתי לזוו בגלל הכאבים האלה ונורא שחדתי להתמכר למורפיום השתולת לרוצת את קבלת הוריקות עד לרגע האוניה, אבל לא כליכך הצלחתי להיות איתן הגיבור אכל יותן מהכאבים הטרידה אותי העובדה שאני כבר לא עצמאלי שאני לא יכול לוון בעצמי, שכדי להמעבג מצד לב אני צריך לקרוא לאווות. שברי לעשות משי אני בריב

המעורטמים כליכך וראיתי איך הם הולכים ומתנוונים, איך היגליים הולכה בדיוק מה קודה לי. אבל מבחינה אמוציונלית לא

טראים על זה וכותבים על זה, אבל פניטן אי אמש למרור במטרים. אתה לא יכול למרור את טוגטון הבאב, היום אני מתחיל להעריך חברה שמקבו אחל מצועים חדם חרק שן ולא צעטו. רק ענשיו אני פני (המשך בעמוד 8:

הצלחתי להתגבר על העוברה שיש לי שתי רגליים בריאות ושלימות למראה, שאני תושב נטרו כמת שאני נותן פקודה ואומר לרגלו התרוממי, ובאישה משם מרגיש את חבלוק הוה, את המעצור חוה הייווי שובר את השיניים ומתרכז חוק ברגל ונותן או הפסורה הפשוטה לכאורה הזו, וזה לא הלך

אבל למרות הטשטוש החלטתי החלטה, אולי ילרותית קצת ולכטת לא מבוססת על ידע רפואי: לא לאבר את ההכרהו איבור ההכרה היה בשכילי משהו כמו חרב פיפיות. מצר אחד, בעצם, נורא רציתי לאכד את ההכרח כרי להימלט מהכאכים, אכל מצד שני ידעתי שברגע שזה יקרה אני מאכר את השליטה על מה שקורה... כרופא חשכתי על זה, כרופא שרוצה לעקוב אחרי מה שקורה לו. אני הושב שארם פשוט לא רוצה לשקוע כחוסר הכרה. כל אחר מאיתנו רוצה לרעת מה קורה ומה עושים איתו. הגיון כמה שלא עמד מאחורי ההתלטות שלי, אבל ירעתי שאני רוצה להגיר בעצמי בכית החולים את סוג הדם שלי ואת העובדה שאני רגיש לפניצילין, למרות שכל זה כתוב שחוריעל־גבי־לבן בפנקס השבוי שלי.

בכיתי והתחננתי. יוסי, שידע שאסור לתת לי את זה,

נקרע... ממש ככה. הוא חתך לי את החולצה, זיהה את

פתח היציאה ועשה תבישה יפה. המעניין הוא, שברגע

בו נעצר זרם הדם מהגב היה לי בטחון, אולי מזוייף,

חושב על זה, אגי יורע שזה נכם לא נורמלי, הירידות

הזו בינינו... נכס לא נורמלי... אתה שומע, אני זוכר

אותו עובר ובוכה ומלטף לי את המצת ומנקה אותו

ואומר כל הומן: 'איתוש, איתוש, אל תבכה, יהיה

בסדר'. אני לא יודע אין הייתי מתנהג במצב הפוך,

אבל אני יודע שוה נורא קשה לטפל במישהו שקרוב לך, עם היריות והצעקות וה'יאללה, תודרזו, המסוק

כבר בדרך...' אני חושב שהוא עשה עבודה יוצאת מן

הכלל, ואני חושב שאני חייב לו הרבה על זה שאני

כאַ, במיטה בתל־השומר, ולא בשרות הציד הנצחיים

עם שבר בגב. הכאבים כבר לא ריגשו

אותי יותר מדי. הייתי מטושטש לגמרי.

"יוסי טיפל בי ובכה, טיפל וככה. כאותם רגעים זה לא ריגש אותי, כי פשוט כאב לי. עכשיו, כאשר אני

שאני בכל זאת אחיה איכשהו.

"לא ידעתי עד כתה פציעה יכולה לכאוב. קוראים על זה וכוחבים על זה, אבל אתה לא יכול לתדוד את עוצתת הכאב".

"החלק של הטיסה בממוס כבר מעורפל אצלי יותר. אני זוכר משפטים כמו: 'איתן, יחיה בסרר, עוד חמש רקות נוחתים'. אני זוכר שישב לירי דודי, חובש קרבי בצבחנים, וסיפל בי כמו אמא סובה... אחרייכן סיפרו לי שהוא תפס את ד"ר ג' כסרכל ואמר לו: 'פה שוכב רופא של הצנחנים, דאג לכך שהוא יקבל את הטיפול הטוב ביותר'. הייתי מקבל טיפול כוה גם בלי הדכרים של דודי, אכל זה פשוט מחמם את הלכ לשמוע דברים כאלה. אני גם זוכר, שהנחיתה כאבה מאור ושהגעתי לחרר המיון עם שפתיים זכות רם לאחר שנשכתי אותן כל הזמן.

אני זוכר בכירור כיצד אמרתי: שקטו ואחריכך את בשיטה דומה לוו שמעניקים לנפגעי צלילה. המספר האישי, סוג הרם והעוברה שאני רגיש לפניצילין. הרכר האחרון, שאני זוכר לפני ששקעתי בתררמה עמוקה, הוא המשפט 'תכניסו לו מהר את אמורות הבועיות לקטון עד שהן נמטת ונעלמות ברם. הטובוס (מכשיר המיוער להנשמת המנותה). ווהר.

אל חרר הניתוח חגיע איתן במצב אנוש עם ... לחץ־דם ירוד וחשש סביר לפגיעה פריטית בעמור השידרה. שני ניתוחים בוצעו כו, בבהילות רבה. רבים שכבר היו במצב של כמעט מוות קליני. אלא בניתוח הראשון התברר כי חלל הבטן נקי וריק מדימום. אחרי כן החליטו הרופאים לעקוב אחר מהלך. דרכו של הקליע ולמדו כי הוא חדר לגומו של איתו ררך עצם השיכמה, שבר ברוכו ארבע צלעות, גרם

Upedio44

Natan Sharansky

FEAR NO EVIL NATAN SHABANSKY במרץ לל מצר נוגן שצונטקו לייו חקונ. בתהאנת שווא, שחוא מרגל אמריקאי. נספרו מתאר שצרוסיסו ברכושות רבה את שעבר עליו לאחר שנשפט ל־13 שעת כאסר ואת חשרדותו האמיצה מול נטיונות חקב.ב. לשבור את רוחו יחם לא יוכלו לחשפילנייי אמר לעצמו יירק אני יכול לחשפיל את ענמייי.

חיים 36.80 mm 57.40

NORVII

READER'S DIGEST MARVELS AND MYSTERS OF THE WORLD AROUND US

אלבום מפואר ומרוזיב אופקים מסורת TESDIO READERS חוויה אמיתית לכל חובב טבע. מיטב וזכנופרוים בתרומי מדע שונים, חברו יחד לחציג לפניך תופעות מעולאית ומסתרי תבל נון: הנוצרות השלם, תופעת ותיים תעד נושאים מרתקים מלווח בעשרות ווצלומי צבע

23.50 שיירו מחיר מבצע 19.50 שייח

THE ISRAELIS אלמום מחודר של צילומים בחיים של קבוצות אנפים שונים בישראל. תחל בתרישת האדמה

חיים 44.50 חיים \$4.60

המכנע בתוקף מ־31.7.86 --

Cho in Contract

wagain 46

מן לא רב לאחר שראה אחר טפרו של מילן קנורה "הקלות הבלתי נטבלה של הקיום" (1981), נוודר לו קמק מנופד אנו אינטלקטואלי מעזצאו הטפולריות של הספר הצובי, עורר הקוראים להגינים הפילוטופיים של הספר הצ'בי, עורר קשה להניח שקנורדה הנטיסי. הצלות הספר הביקידות המדימות, מצי לחנו גם לשוה התעופה בלוד, כדי ליטול בשנת 1984, שנת הירונם הספר לקביח בידי החנורי, את פרט יושלים לחיות האדע בין שלוש המייםי בחצים שלוש שעת מקי, שבצינות מעיבות חיים אידוקים פליטיים – הצביב של פרא הפלישה החיים המנוסים 1988. יווד הציפר של כידה ומנוסים, אנשי התלישה התנוסים להטיב הפק

47 មានខ្លួកល

מתוך הסרט "הקלות הכלתי נסבלת של הקיום": סבינה (לנה אולין) הציירה: טרזת (ג'ולייט בינוש), האשת חוקית (קיצונית למטה ומשמאל): טומאש (דניאל דיי־לואיס), שלעולם אינו יודע אם הוא חי נכון (משמאל למטה),

(המשך מוזעמוד הקודם)

ההגיגים הפילוסופיים של קונררה, שנתנו לעלילה את ייחורה הרב, לא יודעים להצטלם. אבל המצלימה של סוון ניקוויסט, הצלם הקבוע של אינגמר ברגמן, משרתת את הספר לא פחות מאשר את הסרט. שקיפותה הקולנועית של הפילוסופיה אינה ניתנת לעירעור. אך אווירה פילוסופית שקופה פחות.

"מיתוס החזרה הנצחית", כותב סונדרה בספרו. אומר על דרך השלילה כי החיים אשר נעלמים אתת לתמיד, שאינם חוזרים על עצמם, הם כצל עובר. הם הסרי משקל, נולרים מתים, ואפילו היו אימתנים, יפים או נשגבים, אמיתם, יופים ונישגבותם אינם מעלים ואינם מורידים... אם כל שניה בחיינו תחזור על עצמה עד אין סוף, נהיה כבולים אל הנצח כמו ישו אל הצלב. כעולם של חזרה נצחית רוכץ על כל תנועה כובד בלתי נסבל של אחריות. זו הסיבה שניטשה קרא 1968, המסוחררת מתופש שלא יאריך ימים. הפלישה לרעיון החזרה הנצחית העול הכבר ביותר. אם החזרה של אמא רוסיה מותירה את עקבותיה גם על שלושת הנצחית היא אמגם העול הכבר ביותר, יכולים חיינו הגיכורים. הגטייד לעומתו בכל קלותם הנפלאה.

"אך האמנם הכוכר נורא כליכך והקלות נהררתז העול הכנד ביותר מרטש אותנו, אנו כורעים תחתיו, נמחצים עד עפר. אך כשירת האהבה של כל הזמנים האשה נכספת לשאת את כובר גופו של הגבר.

יותר לאדמה וכך אמיתיים ומציאותיים יותר". לעומת זאת, היעדר מוחלט של עול גורם לארם שייעשה כול מן האוויר, הוא מרחף, הוא מחרחק מן האדמה, מן הקיום הארצי, הוא נעשה ממשי רק למחצה

ותנועותיו קלות וגם נטולות משמעות. "אם כן, במה עלינו לבחור? בכובר או כקלות"?

בתשוקה לשינה משותפה".

"לשכב עם אשה ולישון איתה הן שתי תשוקות שונות, כמעט מנוגדות. אהבה לאשה אינה מתבטאת בתשוקה מינית אלא בתשוקה לשינה משותפת"

פילוסופית הקלות-כובר מצמיחה את דמותם של

סכינה (לנה אולין), ציירת בעלת הרגלים מיניים מוזרים קצת, משתבצת בעריפות עליונה בשלל המאחבות של טומאש, כשל קירכתה לתפיסת עולמו הרגשית. "אני אוהכת אותך משום שאתה ההיטך הנמור

שאלה. אין תשוכה. "מטרתו של הסופר", אמר קונדרה כאחד הראיונות שנתן, "להפוך את כל התשובות לשאלות. לא אמרתי 'הקלות של הקיום היא כלתי נסבלת', אלא 'הסלות הבלתי נסכלת של הקיום'. ובכך הותרתי את הרו־משמעות של הכותרת".

סצינת פתיחה של הסרט: טומאש (דניאל דיי־לואיס) מסיים ניתות שערך. הוא נכנס לתררו. בחדר נמצאת אחות יפהפיה. "תתפשטי", הוא אומר לה. רגע היסוס. היא מתפשטת. טומאש מחייך.

טומאש, טרוה וסבינה. שלושה אנשים כפראג שלפני

ומאש, מנתה צעיר מוכשר, בעל זכריות כריזמטית, טורת לוודא שהידידות האירוטית לא תצמיח לעולם תוקפנות של אהבה. בבסים הגישה עומר חוק השלשות. העול חכבד ביותר הוא איפוא גם הגשמת החיים "אתה חוד ונפגש עם אשה חוך זמן קצר, אבל לא יותר המלאה ביותר. ככל שהעול ככר יותר כן חיינו קרובים משלוש פעמים רצופות. או שאתה מקיים יחסים לאורך שנים, אכל רק כתנאי שבין פגישה לפגישה יעברו לפחות שלושה שבועות".

קאופמן ("הצוות הנבחר").

מקיטש", היא אומרת לו, "בממלכת הקיטש היית נחשב את טרוה (ג'וליים בינוש), נערה צעירה, מלציה כבית קפה בעיירה נידחת, פוגש מומאש אגב נסיעה לצורך כיצוע ניתות. פגישה מקרית, שהיתה מתחישה במשיכה הדדית רגעית לולא הגיעה טרוה היישו

לדירתו בפראג, ובתמימותה מאיימת על נחישות החלטתו שלא להלין נשים כמיטתו. שומאש הניק למסקנה: לשכב עם אשה ולישון עם אשה הן שהי תשוקות לא רק שובות אלא כמעם מנוגדות זו לוג. אהכה לאשה אינה מתבטאת בתשוקה מינית אלב טומאש משאיר את טרוה כמיטתו. למרוח

מספיקות. "הוא כעם על עצמו ואז עלה בדעתו שבעצם טבעי הדבר לחלוטין שאינו יודע מה רצונה לעולם אינו יכול לרעת במה עליו לרצות, משום שתוא הי וק פעם אחת ולא ניתן לו להשוות את הייו בוצוה להיי הקודמים ולא לתקן אותם בחייו הבאים".

הדמות של טומאש", אומר שנדוה, "בנותה מסביב לרעיון שהוא לעולם לא יכול לדעת אם פעל. נבון או לא. שכן הוא חי רק פעם אתת ולעולם לא יוכל לאמת את תוכמת החלכותר. מסד זה כמעם הביא או יוצרי הסרט להחליף את שמו המקודי של הפשר ככותרת: "הפלנמה של תוסר הנסיון". כמוף ויתרו.

המשך העלילה אחרכך ולמרחו, מחה ופומאש נישאים. סבינה עדיין בתמונה, מוצאת לפרוה ענודג כצלמת. שיער ראשו של מומאש ממשיך להדיף ריה ערוות נשים זרות. אפה של טרוה סוכל קשות. היא נאנקת בקנאתה. אהבתו של סומאש לפרנה מתעצמת כאותה מידה של תשוקתו לסבינה. נע לו נבוך כק כובר האחריות מול קלות האיך אחריות.

הפלישה הרוסית לפראב, מוציאה את כורה עם מצלימתה לרחובות. בשלב שבי, היא מציאה אה סבינה, פרחה ופומאש לגלות. סבינה מציקה בועוה. סומאש מוצא עצמו מנתח בכיד גבית חולים, וסרוה שאינה יכולה יותר לסבול את הריקנות ותלותה בטומאש, חוזרת ל"ארץ של החלשים". טומאש, מוכוע עליידי אהבתו לטרוה, מותר על החפש וחד בעקבותיה לפראג הכבושה. מנודה, מחודם, מושעה, תוא מגיע עם טרוה לכפר. כשנדמה שהגיעו אל השקם מחלים קונדרה לחרוץ את נודלם. ומה יותר פתמי

התשובה לשאלה למה ואיך להפוך את ספרו של קונורה "הקלות הבלתי נסבלת של הקיום" לפרט לב המבנה הלא־כרונולני, דיים היה לייאש היות ומליוודיות ותיקות. אבל המפיק סול זאנץ ראמראוס? התעקש. כצעד כמעם מוכן מאליו הוא פנה לכמאי הצ'כי המפורסם מילוש פודמן ("שיער", "אמראוס") שגם היטיב להכיר את תמופר מילן קונדורה בומן שוה כיהן כמודו לתפריטאות כבית הסער לעולנוע נפראנ פורמן ובמאים צכים אחרים לא יכולים היו לקות על עצמם את תפקיר הבימוי מחשש לגורל משפחותיה שנותרו בציביה. פורמן צילצל לבמאי האמריקני פילים

אל המפיק ואנץ והבמאי קאופתן הצטוף התמריטאי הצרפתי ואן קלוד קארייד, מי שעבר בעבר

קטשופ אסם מזמין אתכם לתחרות הצילומים המצחיקה ביותר בעולם!

מה עושים כדי לזכות בפרסים? חחזיקו ביד קטשופ אסם שעומד על הראש, עשו פרצוף מצחיק ובקשו שיצלמו אתכם - נמצלמת פולאווויד או במצלמת רגילה עם טרט צילום של אגפא. שילחו לאסם את חתמונה הכי מצחיקה, בצרוף התלוש שלמטה, או עם הפרטים המופיעים בתלוש על

יש פרצופים מצחיקים - יש פרסים מדליקים! פרס ראשון - זוג כרטיטי טיסח (חורה וילד) לתוליווד, עיר חסרטים בלוס אנגילט

פרט שני - 5 מצלמות פולארויד - אימאגי

עיתון, איזה 🗀

אריזה משפחתית תכולה 750גרם

עושים פרצוף מצחיק של קטשופ וטסים להוליווד!

renthe styles by gove how, saes lectares

פרט שלישי - 100 מצלמות אגפא פוקט (גטר 1001) ... רעוד פרט מחסרטים: חילדים עם הפרצופים חכי קטשופיים ישתתפו בצילומים לסרטון קטשופ!

> התחרות עד 22/7/88. תקנון המבצע יישלח לפי דרישה. • חחשתתפות אסורה על עובדי אסם וחחברות השלובות, אגפא וגיתם מערכות תדמית.

לכבוד תחרות ייפרצוף מצחיק של קטשופיי אסם ת.ד. 1458 תייא 2016

וה טוב-זה פולארזיד הופסח בל הוזמנות | השלם את חסיסמא: "קטשום אסם כי שם __ ישוב _ ן מס׳ חדירה ___ מיקוד במו כן ציין את מקור חמידע שלך על חמבעני _ ם מקור אחר, איזה

גרי עבורה הם כבר לא מה וטו על המיגי ואפילו על החצאיות שהיו פעם. אגלי מפני שנשים, הצרות מאוד כשקלטו שאייאסשר לשבת וזה כולל כאלה שהגיעו בכבגרים הללו בנותות במשרה, לעמדות נכירות, מוערכות לא ושבאמצע ישיבת עסקים צריך למשוך רק לפי תפקודן בעבורה ומידת הצלחתן את החצאית למטה אם לא רוצים לחשוף – גם לפי תופעתן. רשימה חלקית של כמה ישראליות־עובדות שמככבות קבוע כחרשת כוללת את מיכל מודעי, פנינה תעשיית האופנה בארה"ב גדולה כל"כך המרינה. הגויות הכלכו, שבארה"ב הן עסקים השובה, אבל לא פרובעים רבורין, הלנה ביילין, ניצה ער שמכירות הכגרים לקיץ זה הצטמצמו מקור עיקרי לבגרים אלה, עוד לא גילו ומשעממים. שקל יחיה לחבר אתם ביחי שפירא־ליבאי, ישראלה שטיר, נלה יעקובי, טליה פלג, אורה כהרב. הן מייצגות שככה של מצליחניות שהן גם עוברות וגם יפות. הולך וגרל כיניהן מספר הצעירות שכגדים נכוגים והופעה משותות הם חלק מכרטים הכיקור שלהן. בארצות הברית עשו מבגדי עבורה

תורה שלמה. מלמרים אנשים – ובעיקר לקוח חווש.

לטני עשור, במלחמתן לשיווי זכויות, והדרישה לבגדים אלה, יגרל החיצע. צבעוניים. הקפירו ללבוש הליפות עסקים אפורות נכון לעכשיו צריך ללקט אחם פה ושם, מה מאפשות נשים עובדות: בגדים על נשים שעבודה ועדיירה זם בעינים מהוייטות כדי להפגין גישה עסקית לחבר בין מה שמוצאים אצל כמה שאפשר להושים כבוקר יר וללבוש בלי הדברים הבי השובים, ובגדים האפנה לא ועניינית ולהתעלם מנשיותו, כנר תפשו מהמעצבות הצעירות היושבות בעיקר לחשוב פעמיים, שנוח ללכוש אותם כראש שלהן. גם למרכניות אומנה אלה מספיק בטרון כרי לעבור לבגרים נשיים בפיכר מסריק ובקטע הצמוני של רחוב במשרר ממחג וגם לצאת איתם הוצה. כבר קשה להתלבש כימה שנא ליד מספים בטור ביל זאת הן שמו לאחרונה דיונגוף ובין בגדים מיוכאים בכיכר למדרכות הלוהטות. נכונים לישיבת העיקר שייראה במדי.

השפעת הנשים העוברות על

וטריקו צמוד. אבל מי שרוצה בגדי רוב הבגדים האתרים שם כדרך כלל - וגם לשלם לא מעט.

לחצי, ומעצבי האופנה שהבינו את הרמו, אצלנו את הקשע הזה של האופנה. ולשחק בחלקים השונים כדי לשנות הזרו לקראת חורף 89 לחצאיות ארוכות ב"משביר לצרכן" וכ"כל בו שלום" - רקורציה ולא לחזור יותר מרי פעמים ומכנסיים. של בגרים על אותה תלבושה שייראו נשים ורכים ומכנסיים. מוכרים מבחר סתמי של כגרים על אותה תלבושת שייראו נשיים ווכים אצלנו, לא קל למצוא בגרים המייצגים את מה שמציעים היצרנים. – אבל לא פרובוקסיוויים שמי שלובשה מתאימים לתשע עד המש, כי האופנה בייבוא מ"מרקט אנד ספנסר" אפשר אותם תיראה אופנתית, אבל כאילו המקומית מצטיינת בייצור כל הצעקות לפעמים למצוא חצאית או תולצה עשתה ואת ללא מאמץ, שאף אחד לא האתרונות, כמו סלטולים ושרחים וצבעים שיכולות לותאים לתשע ער המש, אבל יחשוב שיש לה בראש רק בנרים.

כעניין זה, אמשר רק להתקנא נשים - מה ללבוש או לא ללכוש מחשע עכורת שחורגים מחולצות טריקו מרובעים ומשעממים מרי למי שרוצה בנברים על החיים הקלים שלהם כוחונת עד חמש. מת יעביר מטר חיובי בראיון ומכנסי־ברך, שמלות חשופות־כתפיים להפגין גם קצת סגנון. כ"גולף" נעשה יפה ומנוהצת, מכנסיים כנזרה פובה ראשון עם נותן עבודה. איך להרשים ושאר להיטראופנה, צריכה לחפש הרבה נסיון לכיוון זה בקבוצה של מערכות והם כבר עוברים את המתסום לנשים, בגוונים טבעיים וקווים נקיים, אבל ובעיקר לנשים עסוקות פאוד, הרבה הקרייריסטיות האמריקניות שעור יש להניה שאם תגבר המודעות עכשיו הם נעלמו בים של להיטים יותר ממובך לאפוף את הבגדים הבתים המדעה להושעה מטוטתיה משפיעה גם

מה כן, מה לא

נדי עבודה לקיץ ישראלי שונים 🔫 ממה שלובשות ושים אמריקניות או אירופיות, למרות שהולך וגדל מספר הנשים שעוכדות במשודים מטופחים וממוזגים שיכולות להרשות לעצמן ללבוש חליפות מפשתן

בנדים יפים לשעות תשע עד חמש ונם לשעות שלאחר מכן, הם:

• מכוקיים וחצאיות מכוחוה בצבעים שמנת – ביינ', האקי, שמנת – שחור, לבן, כחול כהה ואדום, שאפשר לשחק בהם ולהרכיב בתרכבים שונים. לכגדים הבחירים אפשר להוסיף קצת צבע באביורים

צבעוציים. • גשתן: לא מעשי לאשה עובדת כי הוא חובע מגהץ צמוד, ואחרי יום עבודה ייראה כאילו ישנתם על ספטל

● מכנסיים, שפותרים את ההתלבטות בין קצר לארוך. חמכנסיים כבר לא רק קלאסיים. הגזרה החדשה היא רהבה וישרת, כמו מכנסי פיג'אמה.

• מערכות מתפרקות, חולצנית עם כתמיות ומקטורן או עליונית, שאפשר ללבוש במערד שהמיווג בו יעיל, לפעמים יעיל מדי, ולהטיר כשיוצאים

אל החום שבחוץ. • חצאיות בכל גורה. הרחבות נוחות יותר ללבוש יום שלם.

מאת יהודית חגוך

#i323i8 50

५१ साम्हर्मा

מבצעים והנחות ענק

אפשרות ל--24 תשלומים לא צמודים מעל 3000 ש"ח בריבית 2.76%

לעולים חדשים 🖈 המלאי מוגבל 🛨

החל מ־~~199~~1 ש״ח

מערכת ישיבה

מערכת ישיבה לסלון 1+2+3

מרופרת בעור במבחר צבעים

מחיר רגיל — 6540 ש"ח

מחיר מבצע 9999 ש"ח

שולחן עגול + 4 כסאות מעץ בוק מחיר רגיל 1310 ש"ח

פינות אוכל

שולחן אביב -- רק 229 שיח מחיר מבצע 899 ש"ח כסא נועם 5 מצבים — 99 שיח

מערכת ישיבה עם כריות מתהפכות 1 + 2 + 3

מזרונים

כל המזרוגים מהמלאי ורהיטים מהתצוגה

בהנחות 20% – 50%

לדוגמא מזרון זוגי אורטופדי 140X190

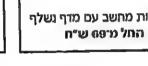
ספת נוער מתרוממת כפולה

אם מכביים כדנים אשראי.וינו

"ATPORTS Sugral ! Bull Eulkand 23.00 '79 עברית שפה קשה 19.00-9.00-12 14.00 - 9.00 '1 El'

שולתנות כתיבה עם מגירות החל מיפפו שיח

שולחנות מחשב עם מדף נשלף

חדר ילדים קומפלט

הכולל מיטה, ארון 2 דלתות, שולתן כתיבה

מחיר רגיל 1642 ש"ח מחיר, מבצע 997 ש"ח

כסאות תלמיד מסתובבים

החל כרפפ שיח

שולחן גן + 4 כסאות תוצרת איטלקית הכל מפלסטיק

רהיטי מרפסת וגן

כוחיר רגיל -- 205 ש"ח

מחיר מבצע — 189 ש"ח

מערכת ישיבה

מערכת ישיבה לסלון 1+2+3

מחיר וגיל — מבכב.שיח

מחיר מבצע 1599 ש"ח.

ספות נוער

עם מזרונים וארגז מצעים

מתיר תיל – 300 ש"ח

מחיר מבצע 399 ש"ח

אבל בעמורים האחורים האודרים את הידיעות המספרות על אלה שעם חוכית על דיים הנידחים את הידיעות המספרות על אלה שעם חוכית אם לעמד האשת. אף פעם לא בכותרת

לא צרך להתכונן לחירון בידיעת עברית כי שתגלגל לידך ספר גשם "מיגיעה כלשון לידינת הלפוך, שם קצת מסורכל, אגב, מסורכל לער דען לפון מינימלי (מיוערי).

הו פשד המיועד להכין תלמידים מסכנים לשינת כלפון, והוא מכיל בחיגות מתכובת משו העברות ופתרובותיהן המלאים.

והנה, בשאלון מספר שמונה מצאתי שאלה שאין לי ספק שהייתי נכשל בה. במורגש מופיע משפט כסלנג (עגה) ועל הנבחן לתרגם אותו לעברית תיקנית. הרי המשפט:

משהר:

מהר מאוד הגענו לנקודה השמרנית בה אפשר להאנח: "אוי,

חתימת הסכם

וה הגיע אחרי הרכה מאמץ ואין סוף קשיים.

רגע גרול במלון נמארסיי. משלחת של

בהאניסטים מישראל שהיו בסביבה במסע גיוס

כספים ורכישת כוככי ניגג'ה מפלדה, הסכימה לחתום על הסכם שלום עם קבוצת אנשי ספרות,

שירה, מכונאי מיזוג־אוויר ומלחינים ערכיים

לא היה קל לערכים להצליח במגעיהם עם

מחנה כהנא. כהנא עצמו סירב כתחילה בכל

תוקף אסילו לשמוע על מיפגש כזה, אם כי

הערבים התעקשו, היו סבלניים ומתמידים,

את תוכנית השלום שלהם הם פרסמו ללא

מסוריה ומהוועד הפועל של אשיף.

היתרונות לגביו היו כרורים.

כמה שאני מתגענע לניו־ז'ורנאליזם הישן והטוב".

הרוח

לקחתי לי צ'ופר, והלכתי להסתלבט בחוף הים ולהביט על המענטוות. היתה שם אחת מדליקה בכגד ים מגניב שעשתה הרבה דאווינים, אבל איך שננעלתי עליה עשתה לי ברו

נו טוב, כסלנג אמיתי כבר לא מרברים בריוק ככה, אם כי אני מברך על העוברה שלא החליפו את המלה "מרליקה" ב"כוסית" כדי להתגדר בעירכון מלא. ככל זאת בחינות בגרות.

עכשיו תגידו לי איך מתרגמים קטע כזה.

להלן התרגום הנכון – לדעת מחברי הספרו הענקתי לעצמי שי (טובת הנאה) והלכתי מחלו בחיוך מכטל על כל עלבון ופגיעה גופנית לשפת הים לגוח ולהביט על המעכסות. היתה מצר כהנא ואנשיו, והסכימו כמעט לכל תנאי. שם נערה נאה, מרטיטת לב, בבגד ים מיוחר כשהם ראו שעם כהנא זה לא הולך, ניסו בינתיים ובולט שהרבתה לעשות תנועות (למשיכת להעביר את הומן במפגשי הזרהות עם המחתרת תשומת לב) אך כשראתה שהצליחה להסב (למשוך) את תשומת לבי אליה גרמה לי מפח

נמש והסתלקה. הרף ועד לזרא בכל כתב עת בעולם: הערבים יש גם מבחן: תרגם את הקטע הזה כמו שצריך, ומצא את השגיאות כתרגום התשובה ויטנו את שטחי המולדת היהודית, מסגדי הר הבית יפוצצו, ופצויים ישולמו לישראלים על הנכונה המופיעה כספר. אחרי שגמרת, הסבר מדוע אי-אפשר כלל לתרגם את הקטע הזה ללא ארבעים שגות רדיפות כלתי צודקות.

ראשית, אבל בכל זאת עמור ראשון, כגון בחור

בן 18 שמם ללונדון בלי כרטים. שלוש ועדות

חקירה, לא פחות, בודקות איך הוא הצליה לעבור

את כל המחסומים והריוטייפרי'ו ולטוס ללונדון

לא היתה יריעה כזו מאז היריעה על הבחור

- שנחת בכיכר האדומה במוסקווה ב"ססנה", ועשה

צחוק ממערכת ההתרעה של ברית המועצות

הום. משהו מצייץ לי בראש. אני מבטיחכם

נאמנה שלא היתה לי שום כוונה פוליטית

כשהתחלתי לכתוב את חקטע הזה, אכל תוך כדי

חכתיכה בזרם אי התורעה הגעתי לפינה:

שמאחוריה מציץ משהו. תמה אני. תמה. אולי

בכל זאת היריעות של העמורים האחוריים

חשובות לא פחות לגורלנו מהיריעות של

העמורים הראשיים. העמורים הראשיים מצטטים מומחים גרולים האומרים לנו ולכל העולם שאין

צורך כשטח לכטחון וכי מערכת התראה טובה

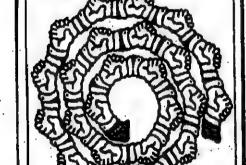
נותרת ראשית

ור בנימנים לזיקנה תוא כשאדם מתחיל למ זה הכתרת הראשית בעיתון. כל ימי חיי תוי נכירור שהכותרת הראשית היא על מה לי שאת מעניין אותי. וכך העמוד הראשון מל ש הניל אני תופס את עצמי קורא את

דו שודיל לקרוא את העיתון מחסוף. בערד מל אושם וומש והא קורא לראשונה כותרות תאיות ולא מבין למה. אחרי גיל ארבעים מוא שוא נם מאמרי מערכת. מניל שישים מדמו פורשם מדבו אמנט עוד לא הנעתי להים לתנונה כזו, אבל אני כבר תופט את ביל שם קרא כתרות ראשיות, וזה מראיג שי אים הצנתי עד כדי כך.

ניפים שהנשר לשלום שורפים את שינה א נשכם זורקים אבני מוות על רכבות מילמ יחדים בישלנות מושעת בקרונות עם אל אין ידיעות לנמרי משמימות כמו מבים הקף מבין בגב היתרות" או "פנים

אבל בעמורים האחוריים תמיד תוכל למצוא ואיטלולית מכל מערכות ההתראה

בתמורה יוותרו הכהניסטים על תכיעתם לשלטון בארץ ישראל כולה וגירוש הערבים משני עברי חירדן, אם כי, כמונן, לא יכטלו סעיף זה ממצעם, זיחייבו כל ישראלי להכחן על בקיאותו בו בעת בחינות הבגרות, קבלה לעבורה, משיכה בכנק וחידוש רשיון רכב שנחי. למחרת הכחישה תנועת כך שהצחרה כהאניסטית ערבית משותפת אכן תושגה, או שבכלל דיברו עם ערכים.

דובר הערבים אמר, כצפוי: מוכן שחם אינם. וכולים לאשר. אנחנו, ככל אופן, נמשיך להלחם למען התקרבות ערכית לכחנא, וכעיקר נגדי כל ערבי זקוף קומה שיעו לעמור בדרכנו זו.

i i

הצעה מיוחדת

פינת אוכל (שולחן עגול עם 4 כסאות מעץ בוקן) + מיטת זוגית עם 2 שולחנות לילח ומזרון קפיצי

ב־25 תשלומים לא צמודים. של 173 ש"ח

החל מ־199 ש"ח

3211

2499

ש״ת

08-229546 ת בין מולצריפיון בע"ת, מושב ניר, צבי (מולצריפיו) ב-240540

הרופא

המשך מעמוד 16) שעלה מפולין בעלייה השניה. צנום, עור כהה. הרנר היחירי שבלט כפניו היו העיניים. קרות כמו פלדה. 'האיש הזה בכלל לא יכול להתרגש' חשבתי לעצמי, 'לא איכפת לו מה שעושים איתו'. אהריכן התברר לי

"הרא חור מהחקירות נרגש, עם לחץ בחזה ורופק מוגבר. נהגו להזעיק אותי מהבית לשכת איתו ולעתים גם להישאר לצירו בלילות, מחשש שיקרה לו משהו. ואחרי החקירות הוא לא הרגיש טוב. זה הגיע לירי כך שדרשתי שקרדיולוג יכדוק אותו. כלפי חוץ הוא נותר ארם קר שלא הפגין התרגשות, אבל בתא המעצר הוא נחשף במלוא חולשתו. היה חיוור, הזיע, הרופק שלו הואץ. פעם הוא אמר לי: 'איזה ערך יש לחיים שלי כאך מה זה בכלל משבה אם אני מרגיש טוב או לא'. התקקירות היו כל כך קשות, שהוא לא הצליח לישון בלילה ואני נשארתי להשניח עליו. פעם נכנסתי לתא אתרי הקירה כשלחצו אותו לקיר, והוא אמר: 'אני

"חרר המעצר היה רי גרול, עם פינת שירותים, שולהן עץ קטן עליו ערימת ספרים ומיטת ברזל עם מזרון ממולא עשביים. שומר אחר כתא, ואחר בחוץ – כל הזמן צופה פנימה – ואייכמן רוטן אפילו כשאני בשירותים כל הפלוגה מסתכלת עלי'. השומרים התחלפו כל שעה, פתחו וסגרו את הדלת, ואייכמן לא יכול הית להרדם. הוא השתמש בצמר גפן שהוציא מהמזרון כדי לאטום את אווניו. נתתי לו גם כרורי שינה, אכל הוא ביקש להחליף אותם נסיגריות. במקום שש טיגריות הוא קיבל שמונה.

"אף פעם לא קראתי לו כשמו. הוא קרא לי הר דוקטור. בכל פעם שנכנטתי לתא היה קופץ לדום מתוח

עד שאמרתי לו לשבת".

"פעם, כשביקש סיגריה, אמרתי לו: 'זה לא כריא לעשוי. הוא אמר: 'זה לא ישנה שום דבר כבריאות שלי. הממשלה הישראלית יש לה עניין שאשאר בריא ער סוף המשפט ואני רוצה איכשהו לעבור את התקופה חזו. מה שיהיה איתי אחרייכן ממילא לא משנה לממשלה. התרגלתי לעשן 35 סיגריות ושלוש מקטרות ביום, וקשה לי לעבור ל-6-8 סגריות ביום. מה איכפת לממשלה הישראלית אם אני מעשו שש או שמונהוו. שאלתי אותר אם הוא מעוניין לעשן יותר על חשבון מזון, ותוא השיב כ'כן' נלחב. אבל הוא לא סיבל יותר. את הסיגריות שלו הציתו בשבילו השומרים והעבירו סגריה בוערת מסיהם לפיו, למנוע ממנו שימוש כגפרורים ואמשרות שיוכל לפנוע בעצמו. אני נטלתי את צפורגיו, שלא יחזיק מספריים ביריו ולא

הפעולה הראשונה של ד"ר וולשטיין היתה לצאת להפש לאייכמן משקפיים מתאימים, לאור שמשפפיו אברו במהלך תהליך חטיפתו בידי אנשי המוסר בארגבטינה. חל איסור להכנים אופטומטריטט לכלא, וך"ר וולשטיין נסע לכמה אופטומטריסטים עד שמשפחתו שלחה לו, ובו תמונות מעיירת מגוריהם שהצליה להתאים לאייכמן משקפי ראיה שהיו חייבים .. סגט ניקול. אני יורע שאשתו ושני בנין באו לבקר להיות עשויים מפלסטיק, לא מזכוכית. שכן משקפי אותו בכלא, אבל אני לא ראיתי אותם. הוא סיפר לי זכוכית עלולים היו לשמש לאסיר כלי בנסיון 'על ילריו אבל איני ווכר פרטים מרבריו".

"עניין התאמת המשקפיים עלה על הסרק כיון שאייכמן טען שאינו זוכר כלום, או נחנו לו לקרוא זה של החקירה עדיין היה אופטימי ואמר לי אין רבר. לא נורא. כשאצא מהכלא אסרד את המשקפיים הוא

8132310 54

באשליה אם הוא מאמין שיוכל להמשיך לספר את

ביצר התנוחה חשיחות בעיבון "אגי לא רציתי לשבת לרבר אתו. רציתי לגמור לבדוק אותו ולהסתלק משם, אבל הוא היה מאוד מעוניין לדבר איתי ואחרי כל בדיסה נהג לפתוח בשיחה. הוא שם לכ שאיש אינו מתעניין בשיחות שלנו ולאט לאט החל להוציא מטצמו. הייתי האיש היחידי שריכר איתו והתעניין בו במשך שנה שלמה, והוא נקשר אלי. לא היו לי כלפיו שום רגשות, אם כי זו היתה בהחלט הוויה יוצאת דופן".

אייכמן גיסה לשתף את ד"ר וולשטיין בחוויות

חוא התעניין במשפחה שלף?

"לא דיברתי איתו על המשפתה שלי. תוא לא התעניין. אני חושב שלא היה לו נעים לרבר על זה. ספרים על השואה לרענן את זכרונו. הוא לא תיה . הפגישות הראשונות איתו היו קשות. העוברה שבני מרוצה מהמשקפיים שהתאמתי לו, אכל בשלב מוקדם - משפחתי ניספו בשואה היתה עדיין פרייה אצלי מאור. תשבתי על מה שהוא עשה להם. אחרי־כן התרגלתי. בעיקר אחרי שבמשך לילות שלמים ישבתי לידו היה משוכנע שיוכל לצאת, עד שהניע הסניגור שלו בשחרנים לא סוב. המשטרה העדיפה שאני אשב ריך רוברט מרוואציום מגרמניה ואמר לו שהוא חי בלילה ואחוים לו את היד. היו לו בעיות של לחץ דם.

הכל ולצאת חי מהעניין".

וא דיבר אתך על חשואהו

"כשהכרנו קצת יותר טוב, אחרי שבועיים בערך, התחיל לספר לי סיפורים אישיים. אני לא דוכבתי אותו על נושאי המשפט. היתה לי הוראה מהמפקדים שלי – לא לדבר על המשפט. גם הוא לא דיבר. רק שמפעם לפעם אמר לי 'הייתי רק איש קטן – בורג קטן – במכונה הזר. תמיד ניסה לשכנע אותי שבסך הכל עשה מה שאמרו לו לעשות. 'יש לי עוד כמה דברים לסדר ואחר כך לא איכפת לי מה יהיה', נהג לומר לי, 'ממילא גרמניה איננה, ואני איש פרטי ורוצה להגיר את מה שיש לי'. זה היה לפני כוא הסניגור מגרמגיה. ד"ר רוברט סרוואציום כבר לא הרשת לו לדבר.

"אייכמן זעם כשלא איפשרו לו להסגש ביחירות עם סניגורו, אלא רק להתראות דרך מחיצת וכוכית ולרבר כאמצעות רמקולים. צותתו לו, והוא ירע את זה. הוא ועורך הדין נאלצו לשתח באמצעות פתקים שהצמידו למתיצה. זה הרגיז אותו. לחץ הדם שלו עלה,

כשוה קרה, ודרופא ביקש מאייכמן להמביר לו את תחושותיו. אייכמן נטל עפרון וניסה לצייר ריאגרמה של פעימות הלב שלו. התוצאה היתה ציור ילדותי למדי שד"ר וולשטיין שומר באלבומו עד היום. אחרי־כן תאר אייכמן מה שעובר עליו. עולם הדימריים שלו הית לקוח מהצבא, אפילו כאשר ניסה לתאר לרופאו את מצב הלב שלו: "נדמה לי כאילו פלוגה צוערת והמפקר גותן סקודה לעמוד לא ברגל הנכדנה. ואו יש אי סדר בפלוגה. זה מה שאני מרגיש בלבי.

אישיות שלו, סיפר לו על אשתו הציבית וציין שאהב את האוכל הצ'כי שבישלה. "מעם הראה לי לוח שנה

השננעות בעיקר כשעה הקריטית של האמהות ושברות מ־7,000 עד 8,00 בבוקר, או כאשר החלטנו ולב. עניין של עצבים. כלפי חוץ הוא נראה כמי שלו משמם כאשר אתה צעיר, וכמעט עומד מלכת איכפת לו, אבל בעצם לפח ללב, היה נרגש. הוא היה נסמנה ישיש. קשור אלי. אם יום אוצר לא באתי היה שואל מה קה ניאליק אמר כאתת מאגרותיו שסימן טוב הוא לי. הרגיש צורך להתפרק אחרי שלחצו אותו בחקיוה

אדולף אוובמן

שליד קיבוץ ימו.

עשרות שפרו על

אסיר אחד.

אז ישבתי אצלו ודיברתי איתו". סנים אפשר לתת בנו... וכי אימתי שעתנו פנויה ד"ר וולשטיין זוכר נושאי שיתות, אבל אים לשק נדבדים כלתייבוערים: כמעט חמיד חסרה לנו מסוגל לשחזר אותן לפרטיהן. חלקו, תוא אומי, הז ממושכות, אפילו מעמיקות. "הביאו לו הינה צק, אנתנו מצטערים על שהומן אינו מצרך שאפשר סמרייקריאה, ומדי פעם הוא הציע לי ספר ואמר ה סמר יפה. תקרא'. מעם הראה לי ספר וכו קטע על ביו זונות בקובלנקה והעירן 'על הקשע הוה אני מולג

בתנאים שלי זה בהחלט לא מעניין. לעומת ואת גילה אייכמן עניין רב בבדיקה שערך לו הפסיכיאטר ד"ר קולציר, איתו הוא שהה בינואר 1961 ארבע שיתות. ד"ר וולשטיין: "אתר

השיחות עם הפסיכיאטר הוא חזר נרגש, וסיפר לי ז בריקה מאוד מעביינת, מודרנית. היותי שם שמני שעות. בבריקות האלה לא כדאי לרמות. הכל יום ממך כלי שתרצה. אתה יודעו אם מישוע פי במשטרה, הוא יודע שהכי טוב זה מיד להגיד את הכל כאילו להתפשט עירום. אין כל טעם לא לספר או האמת. לבריקות כאלה אין לי כוח לחתנגר ואין לי מ עניין לא להגיד את האמת".

ר"ר וולשטיין מספר שבמוזיצת אייכמן תינים מ העת כי יש לו עסק עם אדם חכם המנסו לתה חודשה של "נכאך", של בורג קסן. "הייתי מאוד נרנשי המשיך אייכמן ותאר באוני בן־שתו, יים פני טוי אנשים: כאלה שמתרגזים ומוציאים את זה חוצה וכאלה כמוני, שאוכלים את העצמם". כמשך שנה, אומר דיך חלשטיין, הוא היה קשו

לאייכמן "כמו כלב". אפילו ממקום תופשתו חוד פי" בוקר כדי לבדוק אותו בתאו. אבל הקשר הממש והיחסים המיוחדים שנוקמו לא שינו אה הניש הבסיסית שלו כלפיו הנאציו "כשבוקרהי אותו בכלג ירעתי שוה לא בן אדם רגיל. זה איש שפשע פשעי איומים כלפי משפחתי, חברי. למשפט שלו לא הלמוי לא רציתי לשמוע על הזוועות שעשה לי הסניק שאיבורתי את כל המשפחה. אחרי שנה שלמה במדייה מסלצת אנושית רציתי להינתק. יכולתי להיוח נום בעת חלייתו, אבל לא עשיתי זאת לא רציתי לושל אני את שלי עשיתי. כשתלו אותו (ב־161962. אני את שלי עשיתי. כשתלו אותו הבילה לעם כן לנפר ולפיים הזמן הוא כסף" אינם אותו על שטויות. האמנם לק משום שאין לו מחיר. יברה שמתהי. היה לי סיפוק שגמרו אותו ידה ל אבו מתלב".

כל השנים הוא שתק. התברים הקרונים, אי שידעו איך עברה עליו השנה ההרא, ההקו כו מנו זו תחויר אותו לתקופה תהיא, אכל היום הוא מתקשה בית כהפנת להוכר בפרטים. נשארו היוכן והאלכום והנאנאה למשטרה, גם אחרי הפרישה לבימלאה. בניל 15 הז בסניף של קופת תולים מאחדה וממשיר לתרום מושי וכישוריו ללישכה למיפול כנפגעי ודיפות נאצים

הילדות הקשה שלהם. אנחנו בהחלט לא היינו רוצים לפתוח יום חד את יומנו של ילדנו ולקרוא בו כרברים

חיים ואוהבים

מן. היא מודהל כאשר אנתבו משתעממים כהצגה,

תקעים נפקק תנועה או כשאתם יושכים כבית

ומצפים לבשורה מחדר הלירה. הוא תומק מבין

לעו, הופך אותו למשהו נכסף או, להיפך, למצרך

ספו חצים ללמוד לחיות בלעדיו, לא להיות מכורים

התעמלות ומעיף אותי באוויר ומתגלגל עמי על השטית. אכל תמיד הוא רצה לראות טלוויזיה, ולא היה

כשהייתי ילד, אמא רצתה לקרוא לי סיפור מהספר 'אמא מספרת'. אכל תמיד הטלפון היה מצלצל תיבף בהתחלת הסיפור ולא היה לה זמן להמשיך".

אחר משלושת המלאכים שכאו לאכרהם. אבא הבטיח המכונית שלו ולא המפיק להגיע".

"כשהייתי כבית־ספר רציתי לקרוא לאמא את החיבור שלי, 'מה אני רוצה להיות כשאהיה גדול'. אכל פתאום היא נזכרה שצריכים לכוא אורחים והתחילה להתכוגן כמטבח ולא היה לה זמן והיא לא יורעת מה רציתי פעם להיות: מוכיל עגלת נפט, מפני שכך

"פעם אכא הבטיח לי שניקח חכה וניסע לתל"ברוך לדוג דגים, רק שנינו, ואחריכך נעשה קומזיץ עם הדגים. אכל תמיד בשכת הוא היה עסוק,

ולא היה לו זמן". "כשגמרתי את התיכון והלכתי להתגיים, פתאום מעה הצב ביממה. כמעט תמיד, בסיומו של יום נורא רציהי לשבת ערב אחר עם החורים, להודוח להם על כל השיעורים הפרטיים שעלו להם המון כסף ומ'. לפותו בציושתו מקום. אילו היותה פיה סובה יורדת אבל תמיד או שאני הייתי עסוק עם החברה שלי או אינו מה מורתי מהם אם לא תוספת של 24 שהם היו עסוקים. וכך נפרדתי מהם בלי לומר מה שרציתי לומר. היום כשאני בא יש להם יותר זמן –

האם הומן הוא אויב או ירירן האם חסרזנו, המעיק אכל לי כבר אין". כמו, למשל, למראה התינוק הכלוא בלול: אנחנו לא רוצים שיהפוך, כצפוי, לילד שוכב ופרוע. וכשצריך

ל,לג להשתוקק אליו כאל סיגריה חמרה. תצים עלינו אנשים שאנו יודעים ער כמה הם להיפרד ממישהו אהוב ולרעת שוה חייב להסתיים -פנה שודים ועסוקים, ועם זאת לעולם לא יתנו לנו אנחנו מכקשים שמוווגי השעון לא יוווו. לתנים נכך. הומן שהם מקרישים לנו נגול ממש

רווש ואושים שאצלם "הזמן הוא כסף" אינם אדם מולולים כו ומשפילים אותו עד ברי כך, מבובוים או - זם יורעים לעשות זאת באופן חלק ואלגנטי

מה אים הדבר מדאיג אוו לאסקה. אווי מצב הוכוכים כחצי האי אלאסקה. אינעונות הא אוטופית לגבי מי שתולם בהקיץ מים על ממפ - אפילו זעום - של שעות פנאי. מ שפאת אותנו יותר הוא שילדינו לא יפקרו או שונחינו בבואם לבתוב את וכרונות

כשהייתי ילד נורא אהבתי שאבא עושה לי

"כשהייתי כבית־ספר הצגתי בהצגה תפקיד של

לבוא, אכל הוא חיכה במוסך שיגמרו לתקן את

לשיק אל תחנת הרכבת כאוטובוס־שאינו־בא. הוא עובדים רק שלושה וצדשים בשנה, ויש זמן".

לצם כאשר אין שעתו פנויה. אוהו! כמה סימנים או בגינה, או שהיה כותנ – כי עבר בעבודה נוספח

נכון שלפעמים אנחנו רוצים שהזמן יעבור מלכת.

יותר מכסף, ואנחנו לא מנינים כיצר קודה הדבר שבני נקובי

זמן. הריהו התרופה הטובה ביותר, הזולה ביותר מעבנים אותנו האנשים שתמיד הם כאילו ובעלת הטעם הנייסראלי כיותר שצריך ארם לגלוע שידעו איך עברה עליו השנה הולא, רוש בי היים אותנו האנשים שתמיד הם כאילו ובעלת הטעם הנייםראלי ביותר שברין אדם לבנוע לכועב ספר, אבל דיך וולשטיין לא תיעד את הדבים להשנה אצים דצים אחר הומן האבור, כדי להישטר מצרות וכאכילב. שהרי הומן שוטף את למתוב ספר, אבל דרך וולשטיין לא תיע איים וומישן שנים אות אצים דצים אתר הומן האבור, כדי להיסטר מצרות וכאבי את העיקה והומן חוק לפעמים מן לא רשם, ובחיק קטעים שלמים, משפט ומישוק בי להיסטר ביתור אלה (בבללנות), אתר השיא הטפל ומותיר את העיקה והומן חוק לפעמים מן ההגיון. והרי רק בוכות זאת מוכנים אנו לסלוח לו, ההגיון. וואי יוא בישור מפון אין הפק שבמשך לומן, על היותו כה קמצן והמקן. אין הפק שבמשך לומן, על היותו כה קמצן והמקן. אין הפק שבמשך של הותר כדר העובר שבוע עבורה בן 4 או 3 ימים; לזמן, על היותר כדר לא נוכור לו זאה, ודק 17 השעונים שעל היותר כדר העובר שעות פנאי רבות שלא ידע למשטרה, גם אחדי הפרישה לבימלאות בני מו ביו בלושה בה העובר שעות פנאי רבות שלא ידע הומן כבר לא נוכור לו זאה ודק זה השעורים שנה ממשיך לפעול במשטרה, בדתנו בתורו היתנו ומשורנו יוכיוז לנו עד כמה ממשיך לפעול במשטרה, בדתנו ומשורנו יוכיוז לנו עד כמה . טגרגו לו.

זורי, בעצם, הדפטה הנורת, בשינויים אחדים, של מח שכתבתי לפני ב־15 שוח. דבר לא השתנה מאו. אבל עבר המון ומו..

פינת העצה הקטנה

מרכו לים (סופרים, בלשון אחרת) למיניהם: אם כבר מהפשים דרכים מההפטרה להוכיח לצרכן אצל מי טוב יותר וכדאי יותר לקנות (סנה היום, שלם בעולם הכא), או: במקום להפציץ את הקונים באין סוף הצעות למציאות ובמקום 6.99 שקל בעבור אבקת הככיסה קנה שתיים ותשלם 13.99 שקל) – למה שלא תכו את המתחרה בשירות שעריין לא מונש בשום "סופר" בארץ, והוא: אריזת

המצרכים כתוך ארגזי המשלוח. באמריקה עושים זאת, בכל מרכול. הקופאיות/ים. אכל שם גם כל קופה מאויישת. אצלנו - במקרה הטוב - מאויישות רק מחצית הקופות. ואצלנו גם כשהקופאים פנויים מטיפול בכא־אחריו, הם מפטפטים זה עם זה וזו עם זו כעור הם נותנים לך לעשות לכד את המלאכה. כמקרה הטוב הם קוראים לאחמר להביא לך את הארגזים קרוב לקופה. וזאת

כאשר גוכים ממד מחיר מלא בעכור המשלווז. ובעצם, אין הטענה מופנית לקופאים אלא למי

שלא מחלים שזה חלק מהשירות שהחנות מעניקה ובאותו עניין יש לנו עצה לתעשיינים קלים: הכל מוכרים פה מתוצרת חוץ. מפלאי האלקטרוניקה היפנית זעד למי טודה. נשאלת השאלה מרוע אין מוכרים פה עגלות קניות מתוצרת הוץ? מי שהשתמש אי־פעם בעגלת קניות גדולה, אמריקנית או גרמנית, פשום אינו מסוגל להנות מן העגלה הישראלית הקטנה והמצוקמקת. הפכנו את העיר - אין עגלת־ייכוא. עכשיו לא כרור מרוע אף תעשיין קל מקומי לא מייצר

על נישואין:

משהו דומה. ההצלחה – מוכטחת.

• נישואין הוא מוסד נפלא. אבל איני מוכנת להיות

ירח הדכש הסתיים כאשר תוא מודיע לראשונה כי יאחר לבוא והיא ככר השאירה לו פתק כי הארוחה

• מדוע אשה עמלה וטורחת עשר שנים לשנות את החרגלים של בעלה, ואו היא מתלווות על שאין הוא כרברה סטרייטור

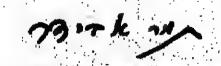
• לעתים קדובות, החבדל בין נישואין מוצלחים לבין נישואין בימניים טמון ביכולת לשמור בלב שלוש־ארבע אמירות שאינן נאמרות.

• אשה עובדת היא מי שהתפטרה מעכודתה כדי

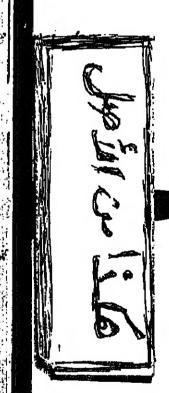
• גבר מתחתן על מנת שיהיה לו כית, אכל גם משום שאינו רוצה לטרוח יחר על המידה בענייני מין וכל

סומרסט מוהנו

• לעחים קרובות הוישואין תובעים את התכנה העמוקה ביותר של אמנות אי־הואמוות בין שני יצורי

55 BIDEDID

עיתון גדול לילדים (בגיל 12-6) כוסף מעכשיו – גם למנויים! פרטים לחותמים מתנה לכל מנוי:

שלת את התלוש המצורף עם צ'ק על סך 45 ש"ה. סמן את השי שבחרת והוא ישלח לביתן גדואר

לכב' צ'ופר ('פעריב' כתבייעת', בחלקת תפניים ת.ד.20000, תליאביב 61200

הריני מעביר לכם צ'ק לפקודת "צ'ופר" על סך 45 ש"ח כדמי מנוי לשנה אחת (12 גליונות) על "צ'ופר" (הפחור כולל מע"מ)

אני מעוניין/ת בכרס למוויים (סמן את המבוקע) ויו בובת ברבי ו- משחק הרכבת של "למ" (נ ומורות)

פנטהאר

מי אמר שהיא שחורה

ריכה היתה לכוא פרשת הילדה מברזיל. הששמט הטראני כו נאבקות שתי אמהות על מעוסה בה שנתיים, זו אומרת "אני ילדתי", חו אני אימצתי". צריכה היתה לבוא הפרשה לק כצנה ממנה, של ילדה שהובאה מברויל, אומצה מי משפה ונית המשפט החזיר אותה להורים מהם ממש, כדי להביא את איה, לספר לרינה את הסוד הצה כל השנים: "את יורעת שכל הזמן הייתי וה שני ילרה מאומצת מילרי וייטנאם".

צה כותה של רינה, שביעיסטית, שחומת ה דקח נו. נושאת בעיניה השחורות והיפות איזו ושתרה שרינה מעולם לא הבינה. בסופו של דבר הנולה מוה, נתליאביב, להורים מבוססים, אביה של זכה כלכלית ואמה אשת יחטי ציבור. ההורים ישט לאין לא רק גב כלכלי אלא גם בטחון בעוברה הזה נית שהיא יכולה להתרפק עליו. אכל איה, אה לה מנוהלת לעתים נרמה לרינת כי ידירתה זו ששוה נקפה השמינית, חשה עצמה ככיצת קוקיה אלה נקן ור. משהו בעיניים העגומות, כתנועות ישה הנסתון נחררת הנטישה שאספה אותה כל זמ שורה עמרו לנסוע לחו"ל, גרמו לרינה לחשוב מהו לא נפרו בתחליך בנויותה של חברתה.

אה כהו עור. עורה שחום ונאה. פניה שחומות. שיש בהירים. אחותה הבכירה לכנה כחלכ ובהירח קום קופת צווקת בשלוות בטחון של אלה היודעים עלה בניה הנכון וכמקום הנכון.

שנים היהסים בין שתי האחיות סיקרנה את ע נפות נין השתיים התנהל בערמומיות נשית בו לי לחת נולות תחת קורת גג אחת שתיהן נונסות מו נמצק על תשומת לב, על רמי כים, לבצוע מה גדלה יותר מעונת האחבה. לריכה נדמה היה כי מוני של אה ניצוה במאכק חוה ואיננה יודעת כמה וה נמדר אתו שילמה איר.

ין לאחד שהתפוצצה פרשת הילדה מכרויל. שה אה עו לספר לרינה את הסור שהסתירה עד

ישנן את החומר לבחינת המגן מצמיה המלווייה סיפרה על תולדות המשפט לה פרול, ההדים רואיינו. פרשנים משפטיים מין פינילונים נחבר ערות ואו, אמרה איה "את דק לכל השנים הייתי בטחחה שאבי. ילדה מפליטי א שונים שלי אימצו"ז

אמרה אחתה שתקעה בפניה הבוסחה. אמרה מומנות של נערה מתבנרת המרברת אל האתות מו או יונת שאת ילדה מוייטנאם, ההורים שח שולל נקלשו הדברים בעולמה התמים.

לא מלים החפשט, שיתק והרס את רקמות מנני ודאי אמר לח שהיא שונה מבני

במקצת אבל אפילו לעומת אמה היא נראתה כהת עור לגמור עיסקה והם עמדו לשהות שלושה חורשים

זוכרת את דברי הנערה משיר השירים "שחורה עוזכים אותי. הם לא רוצים אותי. נמאסתי עליהם. אני ונאווה". המלים קמו עליה כאוייב. מרגע שכו האתות הבכירה משרתת בסדיר בצכא ואני אשאר כלי הטיחה בפניה אחותה את עוברת היותה ילדה מפליטי וייטנאם, היתה לה תחושה שהיא חייבת יום יום לקנות את הזכות להיות נוכחת. כאילו היא אורחת בכית לבר בכית כאשר ההורים יצאו לסרט. כל דשרוש שנולדה בו. אורחת כלי זכויות, וכל אימת שהיא בדלת היה מקפיץ אותה. בערכים אלה היתה רינה מקבלת משהו, עליה להורות לאלוהים ולהורים שהעניקו לה דמי כים, שמלות, מורה פרטי ואפילו הבטחון בפנטהאוז.

קשה לתאר את מלוא משמעות הארם שחוללו צעירה שגדלה בכית כטוח כל כך יכולה לחיות עם המלים הקנטרניות האלה של אחותה. האחות אפילו לא התכוונה, לגביה זה המשחק שכו היא מנצחת את איה בנקורות. לא העלתה על דעתה מה עובר על איה בלילות הארוכים בהן חשה עצמה נוכריות בביתה. מתעוררת בסיוט למחשבה מי הם הוריה האמיתיים, זוג שגיליתי את זה בגיל 16. תפסתי שאלה סיוטים. שלא הוייטגאמים שהפקירו אותה.

16 תפסתי שאני טפשונת. התייחסתי אל התררות כאל פצעי בגרות, ואז כאשר קבלתי את צו הגיום גיליתי רינה, שלא קלטה את עוצמת המשבר שעבר על כי מספר הויהוי שלי נושא את הסיפרה 200, סיפרה חברתה אמרה "גם אני לא פעם חושכת שאולי אורי וגליה אינם ההורים שלי. לפעמים אני מדמה שאני גליה, שנכנסה לחרר נושאת כוסות קפה ועוגיות ילדה מאומצת וחולמת מי הם ההורים שלי. זה משחק שחוממו בטוסטר, מצאה את רינה ואיה כוהות מול מבהיל ומרתק שאני משתעשעת בו. להגיד שלום מסך הטלוויזיה, ואיה אמרה "אני רואה את עצמי"... לאמא ולחשוב שבעצם זו לא אמא שלך. לנשק את

אכא ולחשוב שהוא אולי לא האכא שלי". איה הציגה מול עולמה הבטוח של רינה, המרשה לעצמה להפוך כגרוי אינטלקטואלי או רגשי שאלת אימוץאת עולם הילדה כהת העור, שקיכלה חיזוקים והקפה, חילקה עם הגערות את נסיונה. כל ילר, בשלב מהראי הטוען שהיא אחרת. "חיפשתי כמו משוגעת מסויים של בגרותו מרמיין שהוא ילר מאומץ. זהו רמיון לאמא שלי. לקחתי את אלבומי התמונות תהליך טבעי של חררות, של תמיהות, של תקוות. הישנים שלה. התכוננתי כאכא וקיוויתי שאני רומה לו אפילו בפרט קטן".

התעטפה בשתיקה, ממוללת מטפחת דקה והופכת

הנסיך. אולי אני כן־מלך שהכתר ממתין לו אי־שם. להיוולך למשפחה פירושו לחיות כלי צעיפים. כלי סודות. וילד אוהב לאפוף את עצמו במסתורין. עולם הרמיון העשיר ניזון מהמסתורין. יוצק על המציאות האשרה היומיומית

את זהב חלומותיו. היוולדו היא אחר הסורות הגדולים כיותר הניצכים בסני כל אדם צעיר. עם התקווה והחורות. איה, הפכה חרדות טבעיות לסיוט ועם סיוע קטן של אחותה גרמה לסיום הוה שיגרל כמפלצת וירדוף אותה שנים רכות. איה הטיחה יוהצכע: גליה: יגם לאסך צכע

איה הניחה את כל החררות והסיוטים על הקלף אותה לסמרטוט. "כל פעם שקרובי תמשפחה אמרו לי האחרון שהשליכה החמספר הארור 200 בתעורה שלי.

המספר של כל אלה שנולדו בעווץ לישו אל גליה בטלה את התעודה, התבוננה כה וצחקה יטפשונת, כשאת נולדת למספר חוה לא היה כל משמעות, בסך הכל דק לפני שנתיים הכניסו אותר ועכשיו גם הוא בוטל"...

כניו־יורק, הפכה איה היסטרית. "הנה עכשיו הם

פתאום הבינה רינה את הפחרים של איה להישאר

יורדת לישון אצלה, או, איה היתה עולה ומבקשת את

גיהנום פרטי הסוגר סכיכה.

רינה התכוננה כחכרתה. קשה לה לתאר שנערה

ערכ ההליכה לצבא, נחתה על איה מהלומה

"במשך הזמן הבנתי שאני מטומטמת. אני חושכת

גליה קלטה כאחר את האווירה. יחד עם העוגיות

אולי אני נסיכה שנחטפה מהארמון ואי שם מחכה לי

התעלומה של ראשית

היתה לי שום סיבה לחיות איתם. אך אחותי המרשעת אהראית לכך, ואולי חוסר בטחוני העצמי, כגיל 15 או

איה נטלה את התעורה ועמרה מול הראי. מתבוננת בשניהם כאילן מסקסיות כמי להאמין. ואתר כך, הטילה את התעודה לארץ, וצחקה עד שעלו

את בכלל לא רומה להורים שלה, חשתי דקירה בלב הייתי כטוחה שהם יודעים. רינה אמרה "אני תושבת שהם התכותו שאת יפה

איה "ואני הייתי בטוחה שרם אומרים שאני ילדה זרה, עוברה שאין לי אפילו דמיון להונים. לחתבגר, להפוך לעלמה ולחיות שנים ארוכות תחת הצל "כי את ילדה מאומצת" זהו הניהנום הפרטי של איה. כאשר היתה שואלת עליכך את תחורים, חיתה אמא אוספת אותה באהכה וצוחקת כישאלות המטומטמות שלך". אכא היה מעמיד פנים רציניות ואומר "אפילו לא חלמנו שתהיה לנו ילדה יפה כמוד". אבר לה שהיא שונה מבני אכל כל אלה חין היועד אלא צריך אים אים בשמנת אבית בהיר, אלא צריך אים

57 Biaedio

אריק: "היה כיף אריר לחזור ולעבוד על החומר הזה. להפוד אותו לסרט. הוצאנו את הקטעים שפחות מצחיקים היום, כמה משירי ארץ ישראל הישנה. הרי נשאלת השאלה כמה אפשר לאונן על דברים ישנים. אכל לרוב הקהל זה דבר חדש. פה ושם ראו קטעים

עלו מחשבות לחזור ולעבוד יחד?

אריק: "שיסל מדי פעם ממלמל שנעשה משהו, אבל הזמו שלנו עבר. אני אישית אלרגי להפכות. תו לי לצוזוק ברוזוב, בבית קפה. היום הכל השתנה. הכל

שיסל: "גם אז היו הפקות...". אריק: "כן, אבל אחרת. כשאנחגו צילמנו, אם

- פתאום התעורך צורך בשחקן נוסף ועבר המאפר היינו מכניסים גם אותו למערכון. אנשים עבדו ושיחקו. זה היה ביוזר". שיסל: "אני הייתי מפיק. אכל אם היה לי קצת

זמן הייתי גם אני מצטרף לשאר, מצטלם והוזר להפקה. הכל היה מודמן". למת בעצם התפרקה התבורה?

שיסל: "לא היתה מוטיבציה להמשיך".

אריק: "היתה עייפות. האהבה הראשונית נגמרה, וכל אחד פנה לכיוון אחר. לכל אחר מאיתנו היו חלומות שהוא רצה להגשים. בסוף גם אורי עשה לנו ברז. התחיל להיות דתי. אני הכרתי את אורי עוד מהשומר הצעיר. הוא מכוגר ממני כשלוש שנים. אחרייכן נפגשנו שוב בלהקת הנח"ל. הוא כבר היה צריך לעזוב את הלהקה, אכל כאותה תקופה כולם כדיוס התחלפו והביאו אותו חורה. כ־13' עשינו יחד תוכניות כחמאם - 'תל־אנים הקטנה', 'משלי ערכ'. נפגשנו שוב ב־66', כשעשיתי את 'מול גרי' עם שלום

המיליונר מהמודעות

בהיסטוריה את רעיון התרות".

דולר, והוא מבקש את תמיכתם הכספית של מיליוני קוראיו. כינתיים תוא מוציא מכספו, ועושה זאת בגרול. המדינה, שתערך כאיצטריון היאנקי ססאדיום, וכבר נתן חסותו לפסטיוואל מוסיקה גרול שייערך במצדה עם גרגורי פק, ברברה סטרייסנד, איב מונטן וזובין

שיסל: "אורי ואני עברנו על תוכנית חדשה. ניסים אלוני ביים ויצחק גראציאני היה אחראי על העיבודים. היינו צריכים לשיר את 'תפסתי ראש על הבאר'. בסוכות ארגנו את פסטיוואל נואייבה ופתאום אורי אומר לי 'הופעה כשבת? כשבת זה לא טוב. אני לא משתתף כזה'. ואז הוא פרסם מודעה ענקית בעיתונות שהוא לא קשור לפסטיוואל ושלא כראי שאנשים יירדו לשם כשבת. כמוכן שגם התוכנית

עכשיו חוזרים ל"לול".

לקראת סוף השיחה מצטרפת בר, בת עשר. ידעה

אבי מורגנשטרו

מביאים פחות מעשרת אלפים), להרצות בפני סטודנטים יהודים ברחבי ארה"ב (הסוכנות, משרד החוץ ואירגונים יהורים עושים זאת היום), לפרסם מכתכ שבועי בנושאי תרבות, חינוך ושמירה על וכויות האדם ומאמרים בנושאים אלה מתפרסמים מדי יום), לרכז מיליון יהודים מכל רחבי העולם בסנטראל פארק בניו יורק, משם להטיסם להלסינקי ומשם לפאריס ולירושלים, להפגין כעד זכויות האדם (ואת זה כאמת איש לא עשה ער היום), להכיא מיליון סטורנטים לישראל ולהחדיר כהם את רעיון העליה (ווה – הלוואי והיה נעשה עד היום), לערוך כפסח הבא ליל סדר עצום בסנטראל שארק, ולהזמין אליז כאורחי כבוד את כל חסרי הכית בניו יורק, כרי להזכיר לעולם כולו ש"העם שלנו, העם היהודי, נתן לראשונה

ג'ק מונדלאק חישב ומצא כי רק סיבטור נסיעתם של מיליון סטורנסים לישראל יעלה מאתיים מיליון הוא מתכנו גם הגינה גדולה לציוו אלכעים שנות

עכשיו הוא גם עובר על רעיון מסילת ברזל לאילת, שהמתגדבים שהוא יביא ארצה יסללו. הוא גם מתכוון לחדש את תכנית תעלת הימים. יאני מבטית לך שהיא תוגשם כתוך כמה שנים, הורות לי", הוא אומר וממשיך כטווית תכניותיו: רשת עולמית של כתי ספר לשפות, קונגרמים של מתנכים יהודים, של מרענים, של אנשי עסקים, כתיבת ספר חרש (הוא כבר כתב שלושה וחמישה נמצאים בדשום: "מלנין עד גורכאצ'וב – תקובה לפרסגדויקוי מבום בגינ. ירידון

的现在时间

שתיכננתי לעשות איתו ירדה מהפרק". "תפסתי ראש על הבאר", כלוז כחלחל ומפותל

של שלום חנוך, נכתב דרך אגב, בעקבות אירוע מסויים שחווה שיסל. "יום אחר, אחרי הופעה של אריה. אספתי את הכסף והלכתי לשתות בירה במוערון שהיה צמוד למועדון 'החלונות הגכוהים'. רציתי לשלוף מחבילת הכסף שהיתה ככים שטר אחר, אבל יצאה לי כל החבילה, כוחטה של כסף. פתאום כל הבתורות התחילו להתאטף סביבי. לא ידעתי מה רוצים ממני. פתאום אני כל־כך יפה? היו להן קולות עבים כאלה, אבל אני לא ירעתי שהם קוקטינלים. על הבמה ראיתי משפנית אחת. אמרתי שאותה אני רוצה. לקחתי אותה אלי, התחלנו פה ושם, וכמו שבשיר – התברר שזו לא גברת. זה ארוז".

מי יושב אצלה כסלון וטסה כדי להספיק ולראות. התנופה מושכת אותה עד לספה עליה הוא יושב. שם היא נעצרת ומתיישבת לאט, זהיר, שהוא לא ייעלם לה. הוא מסתכל בה ואומר לה כחיוך גרול: "מה את צוחקת? נראה את הרור שלכם עושה עולם סוב יותר. זה התור שלכם".

כד הוא טועו. יכתוב את ההקדמה. "הספר יתפרסם הקהילות היהודיות ושאר האירגונים שלהם הוא כז בשש שפות", הוא מבטיח. ויהיה גם ספר על המזרח התיכון שימכר במיליון עותקים. או, כן, גם שבועון יהורי, ירחון ותחנת טלוויויה. ואת הכואינג־747 היומי, שינחת מדי יום כיומו כלוד מלא כסטודנטים יהורים. כבר הוכרגוו

כאשר התופעה נמשכה ונמשכה, והמודעות לא נעלמו, והצ'קים זרמו, החל מישהו להפיץ עליו שמועות שהוא סותר סמים. "כן, סוחר סמים", צוחק ג'ק מונדלאק. "אתה יודע למה מפיצים עלי שמועות? כי אני מהווה איום למנהיגות הנכשלת של יהודי אמריקה". אין הוא רומז, חס וחלילה, כי מנהיגים יהודים הם המקור לשמועות, אכל יש לו בטו מלאה עליהם. "הם מזמינים תמיד מיליונרים לאירועים שלהם, לקבלות הפנים. אותי איש לא הזמיד. שום מנהיג יהורי לא טילפן אלי כדי לומר: 'ג'ק מונדלאק, אתה עושה עבודה נפלאה'. אבל לא איכפת לי. אני נחוש כרעתי להגשים את רעיונותי. כן, אני יורע שגם אחרים ניסו ונכשלו. ואתה יודע למהז כי הם עשו זאת כנוסף לעיסוקיהם הרגילים, כשכיל הכבור. וזהו תהכדל הגדול: כניגוד להם, אני עומד להתמטר כל

> אם תאמר לג'ק מוגדלאק כי מצפים שמאחורי מודעות כאלה יעמוד איזה עשיר מתוסכל. הוא פורץ כצחוק ומשיב: "תאמר לקוראיך שאני איש מאוד מאושר ולא מתוסכל. אנשים שמחים לעכוד עמי, להיות סביכי. ספר להם שג'ק מונדלאק מלא נחישות ומגשים את מטרותיו. ג'ק מונדלאק עומר להצליח במקום שאחרים נכשלו כו".

ג'ק מונדלאק. כדאי לזכור את השם הזה. ואם משכחן אותו, תמורת חצי מיליון רולר הוא יראג להוכיר לכם את קיומו, מעל מודעות עמוד שהוא ימשוד לרכוש בעיתונים.

עמוע לבב

עמוואל רוו

לחיות עם

(44 המשר מעמוד

איזו גבורה זו לא לצעוק. אני מבין גם ער כמה חשו הטיפול של הרופא בשרה הקרב. האמון שהפצוע נווע בך, יצירת היתם האישי. מה שעשה יוסי לי, עשיתי צני בלי להיות מורע לכך לפצועים שלא הכחתי. ליספתי אותם והבטחתי שיהיה בסדר. הקשר הזה חשוב, חשוב - מאוד

הו יצא בעלי ואני חוששים שהוא נקלע לחברה "התחלתי לעמוד לפני שבוע בערר. הצלחתי אשמו נשע לחנך אותו בטובות וגם בעונשים לעמוד כמה שניות בלי להחזיק כשום רבר. זו היתה ומסח - אבל שום דבר לא עוזר. כזה לעשות? הרגשה מטורפת ומוזרה כעת ובעונה אחת. כלומי, וושם, הבתובת, מקום הלידיה ותאריך הילידי אתה עומד ומנסה ללכת צער אחד כורר ומתמוסס של העראת וילדיה שמורים במטרבת).

במקום. זו הרגשה מוזרה כי אתה פשוט לא יורע אד ללכת. זה מאמץ. אין לכם, הבריאים, מושג כמה מאמן וה. איזה תיאום של שרירים זה רורש, איוו קואורדינציה, וכמה צריך לחשוב על זוו. אנחנו העלים ית- עקשן ותחרותי. הוא מטפח בקירכו אידאל גברי במרכאות וכלעדיהן פשוט צריכים ללמור ללנח שיים ושואף להידמות לאיראל הזה. רגישות מחדש. דברים שהיו פשוטים הם היום עולם חדש תרקות הן תכונות "נשיות" על־פי תפיסתו, ולכן ומופלא. אני מוצא עצמי מסתכל על אנשים, נמיותר זה הגל כדי להסתיר תכונות אלה. מכאן שהוא גם על ילדים קטנים, שעדיין לא הולכים כל־כך טוג, , זפס סנור שאינו מגלה את ליכו ורגשותיו, אלא ומנסה ללמור מהם ללכת. צריך ליישר את הרגל אנן נוקשות ומרדנות שהן, לדעתו, תכונות גבריות לאחור או לא. צריך לכופף קצת או הרכה. אין צרין פנהקת. כ'נכר' הוא וזייב להיות הראשון, החזק להיות הישכן, איך הכתפייים, ואיך היריים צריכות וופתלה מכולם. אך כבית סשה לו לממש את לנוע. אתה שוכח הכל וזה לא נקלט לך. אתה מסחנל תחאל, כי אחותו מנלמת את כל מה שהוא היה רוצה על עצמך בראי ושואל: איך זה שאני לא פם ופשח לחוצ היא טובה, מוצלחת ואהורה.

הולך כמו בן־ארם נורמלי. כנראה שאני אלך. אני עריין לא יורע פה ישאי לי מכל זה. אני רק יכול לספר לך שברגעים הקשים עשיתי חשבון עם עצמי, כאילו תנאים אני לא מומ להמשיך ולחיות. היו שלושה כאלה: לא מוכן לחיות בלי רגליים, לא מוכן לחיות כלי זין ולא מוכן להיות פסיכי".

קיץ 88'. ד"ר איתן פרידמן, אזרה, וסין במילואים, שוהה בוושיננטון לצורך מחקר נתחח ההנרסה הננטית. יש לו שתי רגליים וזין והוא לא פסיכי. רחוק מהטראומות. מה כן נשארן כאכים פג ושם, חוסר תחושה ברגל שמאל, מה שמקשה עליו לרוץ אחרי האוטובוס הכורח ודוחק לתיכת החלומה את השאיפות לחזור לתחביב ריצות הפרתון. להשחין זוא יכול רק בישיבה. שחייה וסקי, לעומת זאת, הא עושה כלי בעיות. "אבל כל העניין הזה" - הוא אשר מעברו השני של קו הטלפון – יכבר לא כליכך מעהק אותי. גם אם אני מצליח כריצה מקרטעת להשיג את האוטובוס, אין לי בבטן אותם פרפרים שעפו בה כאשו הצלחתי לעשות צעד שלם בלי ליפול כשיקום

בתל־השומר." את ישראל עזב לפני שנה. בעוד שנתיים יחוור, לתל השומר ואולי גם להיות הרופא של יהו זה בטלוויזיה הלימודית. בוושינגטון הוא חולם על "האבטיחים" בטיילת ועל שירות מילואים עם החבר"ה בלי טראומות. במלחמת לכנון לא רצו לניים אותו, 🗷 הוא הסתנן לחטיכת מילואים ותפקד שם כרופא קרני. איתן, כן 35, נשרי לקתי ואב למאיה ועדי, היה

ונשאר גער תל־אכיכי פרוע, חובב שתיה וכילויי לילה מואר הדוקטור לא שינה אותו, גם הפציעה לא השאירה צלסות מלנכוליה. להיפך, "עכשיו, " מתמיד, ברור לי שהדרך שלי תמיד היתה הנכונה כחיים הקצרים ורכי הסכנות האלה צריך לנצל כל רגע, למצוץ ממנו את המקסימום".

כרופא, הוא חושב שהוא מבין עכשיו כוב יהו את זעקות החולים שלו, את בקשותיהם המודות והמנרנדות. "אני יודע לתח לחולים שלי יחס של כבור גם כשום על הקרשים. אני חושב שאני יותו אישי ואנושי איתם, יותר מבין אותם כאשר הם צועקים בשתיים בלילה: בואב ליו ברגעים האלה לפעמים, אני ממש מרגיש איתם את הכאב, את הצורן לגשור את השפתיים".

וננוני עד 22 ביוליו) אנו ולווים לקבל השבוע עצה עובה

נעיות עם הכן הצעיר

צו נשאה, אם לשני ילרים. הבת הגדולה (בת

ווומה, אוראית וממושמעת, לומדת היטב ועוזי

ת בנית ככו יכולתה. הבן הקטן (בן 15), לעומת

אה עום לנו הרכה בעיות. הוא מתחצף ולא לומד

משפים מפחלק מהבית למשך שעות ואיננו יודעים

הם הא מתרצין ומה הוא מעולל. הוא אף פעם לא

מין הפיים דביתה, כך שאנחנו לא יודעים עם מי

תשובה בנך הוא טיפוס רגיש ופגיע ויחד עם

משנ זה, עומדות בפני בנד שתי ברירות: א)

לתתיות כאותו, כדי להוכיח לה ולכם שהוא טוב

ומלח ממנה: בו להשאיר לה את תפקיד "הילדיה

ושנה ולובליט את עוצמתו וגבריותו על־ידי

מדעת ועצמאות מוגזמת. נראה שהוא בחר כדרך

האלג חבה שישה אותו לאחותו, ולכן אין טעם

לשח ולהשמיע עליו שיקח דונמה ממנה וישתדל

לחו נשה, נישה כזו עלולה להחריף את המצב. כמו

קאן שעם בעונשים וכמכות, שכן כ"גבר" הוא ינסה

יש לחוק את הנער, לתמוך בו ולעודדו: לגלות

שם לתכונותיו החיוכיות כמקום להרגיש את

הומה שאי אפשר לכפות עליו שום דבר.

(ניבאנוסט 22 באנוסט

לעם, פניים ועניות יהנו מבילויים.

יש מוד עלווט עמד, זאחרים ישמחו ם ענפת הודמנות לשבר את מעי מו הבוקתבם. הסובבים אתכם לת במו את דבריכת, וכדאי להרבות

נשם הבשנם, אך וחיות עליכם לחיש-ז פו ועיה לשימוש בלתי־מבוקר בכר־ ליף משחא. זה הומן לחקשיב ולחתי כן להובק ניירם בחתכתבויות ולתכנו

יחשה אחרים לומר. הימנעו מהתנהי

(23 בספטמבר עד 22 באוקטובר) השבוע אמור להיות מוצלה מבחינה חקר יירה. מדוייקט מסויים מגיע לכלל חשלי

מ"מציאות". זה זמן טוב לצאח לטיולים אך בתחום הפעילות הקבוצתית צפויה

ע בסמטמבר) ני בסמטמבר)

(23 באוקטובר עד 21 בנובמבר)

ויום. זה זמן עוב לפעילות ביתית ולגיבוש " לכם בקדיירה. דגעים ועומים צפויים לכם בים חברתיים שתיצרו ביפים אלה יסייעו היחטים תקרובים.

שמרו מפני אנשים שאינט אומרים אמה. וה. בליות לבו, אך חימנשו מלחיבוע לנסיה, שורה במוסר עלולה לבוץ ביחשים עם השבוע צפויים לכם בילויים ופנישות עם זו. הנוש הקוובה זקוקה לחיווק הקשר, הרך: לעבורה. נשן להיפוע מוויבוחים שותפים. אתם במצבירות עצלני למרי הכראי לקיים שיוות מעמיקה בארבע עיי איראלוויים. זה זמן עוב לוסועות ולהי: ערשיי

(20 בינואר ער 18 בפברואר) בחברה ילרים.

(בדצמבר עד 19 בינואר)

הצלחה.

אסמרולוגיה

מדור זה עונה האסטרולוגית רוח אלי למיקבץ

שועלה בגורל) שאלות אישיות של קוראי

"סופשבוע" בתתומים שונים. קוראים מעוניינים

מוזמנים לשלוח שאלות מודפסות במכונת כתיכה או

בכתב־יד ברור על צירו האחד של חנייר בלבד,

לכתובת: רות אלי, מערכח "סופשבוע", "מעריב".

ת.ד. 10 200 תל־אביב, מיקוד 1200. לשאלות יש

לצרף את תאריך הלידה תמדוייק של השואל/ת

פעם יתפרסמו המכחבים שעלו בגורל בצירוף

תשובת האסטרולוגית. המערכת תכבד בקשות

קוראים שלא לפרסם שמות ופרטים מוחים אחרים.

השליליות, ולהעניק לו מקום של כבוד במשפחה

בזכות ולא כחסר. מול המשמעת, החריצות והמזג הנוח

של אחותו, יכול בנך להתבלט בעוצמתו, בשכלו

וכיצירתיות שלו. מומלץ להעזר בייעוץ מקצועי לשם

שמקומו כמשפחה איתן – יקטן הצורך שלו בחיפוש

כיסודו, בנכם הוא טיפוס חיובי. גרגע שירגיש

כבר הרבה שנים יש לי מאבקים בכל

(השם, דבתוכת, מקום הלידה ותאריך הלידה

יש וישן אלא שהכוכבים משקפים מצב עניינים

יותר משהם יוצרים אותו. כמכתכך לא פרטת את סוגי

הבעיות ואת משך הזמן שהן מטרידות אותך. מנתוני

לידתך עולה שחל שינוי רדיקאלי (כנראה בתחום

עיסוקך) כשנים 19767. לא ברור אם בעיותיך

הנוכחיות התפתחו כתוצאה מאותו שינוי, או אם

"שטף" אותך גל חויש של בעיות ב־1982. אכל ברור

שזו היתה שנה קשה עכורך: שוב שינוי אסשרי שהיה

כרוך, כנראה, בהפסדים כספיים, וקיים גם רמו

להתרחשות כתחום הרגשי, בעלת תוצאות לא נעימות.

של הכורא שמורים במערבת).

דתדומים, האם יש דסבר אמטרולוגי לענייו?

כאמור, בין מכתבי הפתים תיערך הגרלת, זמרי

שנה, יום ושעה, וכן את מקום הלידה.

קבלת הררכה נוספת.

חיזוקים כמקומות אחרים.

דגים (פן במברואר עד 20 במארס) בים לחשקעה או לעניין עסקי אחר. היי בילו נעים בחופר יינחשק לכם להקחנו

אכן, עברה עליך תקופה תסרת מול. שררשה

"התקפלות" ונסינה זמנית: אלא שאינך בנוי

ל"נסיגות". אתה אמנם טיפוס חזק, פעיל, אינטליגנטי

ויצירתי - אבל גם אמכיציווי, חסר סכלנות וחסר

פשרות, חייב לשמור שליטה מלאה על גסיבות חייך

ועל סכיבתר, אינד מסוגל לקבל תכתיכים ומתקשה

להסתגל לתנאים חיצוניים שאינם לפי רוחך. בעבורך,

כל דבר נהפך להתמוררות. כשאתה רוצה במשהו -

הוא "ממלא" אותך לחלוטין. קשה לך לכוף ראש

להתחיל במשהו חדש ולשקם את הקיים, אם מבחינת

עיסוק ואם מבחינה כלכלית. מוכן שככל ש"צכרת"

פחות הפסרים (בין אם כלכליים ובין אם בתחום יחסי

אנוש) - כן יקל עליך להשתקם. נצל כל הזרמנות -

גם אם היא לא תכטיוו לך מיד את ההישגים הררמטיים

שפי אורית, ואני כרובה לגיל 13. אני מאודבת

לצערי לא אוכל לענות על שאלתך כי לא ציינת

את תאריך לירתו של הילר שאת אוהכת. אך את ילרה

מקסימה, מיוחרת ואינטליגנטית, בעלת לכ מלא

חמימות ואהכה, והצלחה חברתית ניכרת. אגי מכטיתה

לך שבנים רכים עוד יאתכו אותך וגם את תאהבי עור

לשוחה גם איתו, כהתחלה מעט, וכהררגה יותר.

בריומנית תוכלי להינתק בהדרגה מאחיו. יתכן שהוא

באשר לילד המסויים הוה – אני מציעה לך

(שם המשפחה של הקוראה וכתובתה

שמורום במערכת).

רות אלי

בילר מסויים אבל מרכה לשוחה דווקא עם אחיר, לא

איתו, כך שהוא חושב שאני מאוהבת כאחיו ולא

בו. האם יש סיכוי שאישעם אהית חברתו?

להם אתה שואף.

בת 13 הייתי

בעור כשנה עשויה לצוץ הורמנות נוספת

ולהמתין לעיתוי מוצלח יותר להשגת מטרותיך.

תחזית לשבוע שביו 1 ל־7 ביולי

כנים אחרים.

פשוט מצפה למעט עידור מצרך.

(21 במארס עד 19 באמריל) . אם כי תוכן השבוע בחצלחה בחשנת מיי השכוע צפויים מפגשים הברתיים עם מון, עלול לפרוץ ויכוח עם חבר בששר עמיותים. הכסף יבוא עכשיו בקלות – אך לענייני בספים. באופן כללי צפויים רגעים מח, ואתם עשויים לזכות בתכוח בלתיים - גם ייעלם בקלות. יש לקצץ בהוצאות. . נעימים בתחום חחברתי, ותוכלו ליהנות בוטלת. היוצאים לקניות יצטרכו לתישמר ייוזכן שמישהו מוסה לוצל אהכם לרעה, מקיחות מעניינות ומשפיעת רעיונות חדי

(20 באפריל עד 20 במאי ביווסים עם מישרו קרוב הרגשות מחעמי ת כדאי לשמוע גם מה יש לבי אתם מיטיבים לקדם את עצמכם הניחו לאיבות עבורוב קדאי לשמוע גם מה יש לבי בתחום העסקיו ולהרשים אחרים בדיבור מה. במגעים עם הממולים עליכם בדאי ליים, אך בתחום העסקיו ולהרשים אחרים בדיבור על עניינים תרבוחיים, ייתכן שאתם מוד לנקוט נישה דימלומטית ומלאת טאקט, עות. קשה לתניע עכשיו להסכמים, ויש שות היים יום. הימנעו מהתנה" על עניינים תרבותוים, ויתכן שאתם מה" לנקוע נישה דיפלומטיה ומקחוה להימנע מהתפרצויות מוג. עם זאת, קש" את שים הנועה לכם שיתנף יוחסים בהתנשאות כלפי בן משפחה מס" ברי לא לתווק להתקדמות היפה שבוים. לכם ירים חברתיים שתיצרו בימים אלה יסייעו

תאומים (יבמאי עד 20 ביוני) ת שחינתנם לתחוק ישמחו (22 בנובמבר עד 21 בדצמבר) לש עשי החושיש לכם ענרה. מושב לחושיש לכם ענרה. מושב לחקור ולבדוק לפני שאתם מוחזיי בדאי לצאת לקיול בסוף חשבוע - צפור אתם מחקים בדעתכם להצליח, ומצגכם משלי הושמה לכם ענרה.

59: Blaeale

קלות הכובד

עם בונואל וגודאר. קאופמן: "זאן קלוד קארייר ואני החלטנו להתמודר עם ספר מורכב כזה על ידי גישה המפשטת את הרברים. היה עלינו למצוא קצב אחר שיהווה תחליף לקצב המוסיקלי של הספר. בפעם הראשונה שפגשנו את קונדרה הוא צעד לעברנו ואמר מילה, שמעולם לא שמעתי סופר אומר אותה לתסריטאי. הוא אמר – צמצמו. מילן עצמו הוא תסריטאי, ויש לו מושג במה דברים אמורים. אחד הרברים שאמרתי לו לאתר מכן היה, אני הולך לאנוס את הספר והוא אהב את המילה לאנוס. מצר אחר היה עלינו להיות לא נאמנים לספרו, אך להיות נאמנים לרוחו. אמרתי לקונדרה אנחנו הולכים לאבד את אחת הדמויות המעניינות ביותר בספר – את דמות המספר. היה עלינו להביא את נוכחותו של המספר כסרט בדרכים אחרות, ועשיגו זאת ברמה מסויימת על־ידי המוסיקה של יאנצ'ק הצ'כי".

הספר "הקלות הבלתי נסבלת של הקיום" הוחרם כצ'כיה וכשאר המדינות הקומוניסטיות. הכיקורת הפוליטית, שרחוקה מלהיות מוסווה, לא עוררה אצל השלטונות עורף גלי אהרה למילן קונררה, שמשנת 1975 יושב כגולה בפארים.

ין צורך בניתוח מעמיק כרי להכחין בהקבלה בין גורלו האישי של קונררה לבין וה של גיבור הספר טומאש, שעם הפלישה הרוסית לפראג, הושעה מעבורתו כמנתה ובכלל ממקצוע הרפואה, ומצא את עצמו עובד כמנקה חלונות. מילן קוגררה עצמו פוטר ב־1970 מעכורתו כמורה לתסריטאות כבית הספר הלאומי לסולנוע בפראג. תחת השלטון הרוסי החדש גם הוא הושעה, מחברותו באגודת הטופרים, נאסר עליו ללמד, ולצאת למערב. מחזותיו הוחרמו, וכאקט הענשה ברוח הקומוניום, קיבל פחות מעשרה אחוז מתמלוגים שהכניסו יצירותיו. כשנת 1975, כלית כרירה, ברח לצרפת. בשנת 1979 עם פירסום ספרו "ספר הצחוק והשכחת", החליטה הממשלת הצ'כית לבטל את

קטע מהספר: "בממלכת הקיטש הטוטאליטרי כל התשובות ניתנות מראש ומונעות כל שאלה: מכאן שיריבו האמיתי של הקיטש הטוטאליטרי הוא האדם השואל. השאלה כמוה כסכין החותך את בד התפאורה ומגלה את מה שמסתתר מאחוריה".

קטע מהסרט: טרוה, טומאש וסבינה יוצאים עם ידירים למוערון ג'אזירוק לחגוג את פירטום צילומיה של טרוה באחר המגזינים. לא רחוק משולחנם יושכת חבורה של רוסים ופונקציונרים צ'כים. אחד הצ'כים ניגש לתזמורת ומכקש ממנה לנגן קטע מוסיקלי פאטריוטי רוסי. החבורה הפרויסובייטית מרימה כוסית לקול הצלילים ככקשתך, ואז לפתע משנה התזמורת את קצב הנגינה המנופה לקצב מוסיקת רוק. המהאה הלא כליכך מרומות הזו מוציאה הנוצה את השולחן הסובייטי כעום למדי.

הסצינה הזו, מתברר, לא נולדה רק מדמיון שורה. קונדרה, שהיה עצמו נגן ג'אז לפני שפנה לכתיבה, היטיב להכיר את תפיסת מוסיקת הג'או והרוק כארצו. העולם", על הפשע הנתעב של המרעה לסור הציבורי ושירת שירים כלתי הגונים. משפט זה הוכיל לעצומת מושפעת מאוד מהתרבות הצרפתית עוד מהמאה מחאת המונית עליה חתמו אנשי רוח צ'כים, הקוראים הארבע עשרה. לממשלה לכבר את החוקה הצ'כית. הממשלה סרבה

"תחילה רגותי ונפגעתי שיצירתי נקראה במישור ארצות. כשצבא ארצות חברית הנחיל לחם אכובה הפוליטי כלכר", אומר חסופר, "החברה המודרנית הגיעו למויונת ישראל. אצלנו היו טנקים בשפע, אבל מעודדת חשיבה עתונאית, חשיבה מהירה, שאינה חוטל אימור על הטסחם לליון שבצרפת, מתוך יאוש מאפשרת מחשבה אמימית. אם אתה בא מפראג או ... החליטו לכנות דגם של טנק רוסי, אך זה סרב לודנ. מווישה או כאוטן אוטומאטי אתה מתויים כסופר מוליטי. לא הביקורת הספרותית אלא העתונאים הם הצבאי הצרפתי, ואלה נשכרו לצרכי ההטרטה. אלה שמפרשים את יצירתך כהוקעה של השלטון

०० वाद्रश्रहास

כך או כך הפלישה לפראג באוגוסט 1968 הופקעה מזמן מהשתלשלות ההיסטוריה הצ'כית, והפכה לאירוע בעל השפעה רבה במערב. התקופה הקצרה שקרמה לה, שוכתה לכינוי "האביב של פראג", תקופה של פריחה אמנותית, התעוררות היצירה, תחושת חופש, משותררת מתסמונת המשטרה החשאית, נתנה משנה תוקף לכניסת הטנקים הרוסיים לעיר השיכורה מריח האכיב המשכר הזה.

גן עדן אירוטי שלעולם לא אשוב אליו".

התרגום הקולנועי של הספר לא מדלג על די פתלתלים.

אחת הסצינות היפות כסרט מתארת סיטואציה

"רציתי לכתוב רומן על אהבה, המקריות שלה, הקנאה, הנאמנות והבגידה"

ואו מגיע אוגוטט 1968. הפלישה הרוסית, שמיתרגמת בטרט לסצינה מרשימה בת שבע דקות. הכמאי והצלם התמורדו עם שיחזור הפלישה כשלושה מישורים. הם נטלו חומר ארכיוני שחור לכן, שילכו כו צילום שחור־לכן מכויים של הגיכורים והסלישה, צילום בעל איכויות מרוייקות לזה הארכיוני. כמישור שלישי תיעדו את הפלישה כצבעים. הבליל הלכאורה־לא־מתחבר הזה, יוצר אפקט קולנועי צילומי

תחושת האותנטיות הזו לא נזקפת רק לזכות המצלימה של הרביאמן השוודי טוון ביקוויסט (שצילם בין היתר גם לג'ון יוסטון, רומן פולנסקי, לואי מאל ופול מזורטקי). תהליך ההסקה מלמד על מאמצים תבחין כחיקויה. צילום כצ'כיה חיה, כמובן, כלתי אפשרי. המשוכה הראשונה והגבוהה כיותר שאותה היו צריכים לעכור היתה מציאת אתר צילום. כחימושים שנתפסה כפחיקת מחאה נגד השלטון הסובייטי. בשנת בלתי גלאים אחריו, נתקלו היוצרים בכמה רחובות 1971 אטרו השלטונות נגינת ג'אז ונגניה הוצאו מתוץ בעיר ליון שבצרמה, שרמו דמיון רב לרחוכות בפראג, לחוס ולאגורת המוסיקאים הצ'כית. כשנת 1976 - כשצילמו את הרחובות הללו והביאו את הצילומים הועמדה לדין להקת הרוק הצ'כית "אנשי הטלסטיק של לקונדרה ואשתו, הם לא יכלו להכחין בחברל. הסיבה לדמיון קשורה לעוברה שכמו רוסיה, גם צ'כיה היתה

גם שיחזור הפלישה לא עשה חיים קלים לאנשי ההפקה הטגקים הרוסיים שחיפשו, הטיכו אותם להרכה לבטוף נמצאו טגקים רוסיים במצב תקין במוזיאון

הקומוניסטי. זה אינו אומר שאני בער השלטון הוה, אני מתעב אותם, אבל זה רק אחר האספקטים של היצירה".

למטרה זו. ואם מדברים על פרטים קטנים, או אצלו השן של השחקן הראשי דניאל דייילואים צופחה נכני

קונדרה נוטל את תחושת החופש הוו ומתרגם אותה לאירוטיקה. "האווירה האירוטית בפראג היתה הזירה היחירה של החופש ושל ההגשמה העצמית", הוא אומר, "כשעזבתי את צ'כיה היה לי הרושם שאני עוזב

הסימבוליקה האירוטית הזו. שלושת השחקנים, רניאל דיי־לואיס האנגלי ("המכבסה היפהפיה שלי". "זכרונות אהבה מפירנצה"), לנה אולין השוודית (חברה בלהקת התיאטרון של אינגמר ברגמן), וג'ולייט בינוש" הצרפתיה, כוכבת כת 23, שכבר הספיקה לשחק כ־12 סרטים – מפגינים בפני המצלימה מבצעים אירוטיים

קשה בה טרוה, אשתו של טומאש, מבקשת מסבינה, פילגשו של כעלה, לרגמן עבורה בעירום. דרך עדשת המצלימה מציצה טרוה בגוף האשה המטריף את חושיו של בעלה. כשמסיימת טרוה את הצילום, נוטלת סבינה את המצלימה ובטון ציווי, האופייני כל־כך לטומאש, אומרת לטרזה - תתפשטי. לכאורה, שתי נשים מדגמנות בעירום כל אחת עבור חברתה. אבל היפוך התפקידים הזה, הכאב הגשי כליכך שבא לידי כיטוי בסקרנות לראות את הגוף שנטמע בגופו של טומאש, האיפוק שבתגובה – כל אלה מעניקים עוצמה מרגשת.

אובססיכיים כמעם, ליצור שיחוור תקופה שהעין לא

השיחזור העקשנית. הכגרים, המרים, המכוניות, הצול הבירה, בקבוקי יין – כולם היו אותנטיים לפיקני חלקם הוכאו מצ'כיה כידי אנשים שנשלחו לש

זהכ, כמנהג הצ'כים באותו הזמן. הבמאי פיליפ קאופמן בחר להעניק לשחקוז מבטא צ'כי. "הייתי זקוק לדבר מה שיחבר נין השחקנים ויהיה בעל צליל ותחושה נכונים. מחח מבטא צ'כי השפיעה מאוד על השחקנים. כשרויא דיי־לואים החל לדבר במבטא כזה, הוא נעשה שונה הוא דיבר ונע כאופן אחר".

שהשחקן הבריטי רניאל ריי־לואים, 90, הגיש את מועמדותו לתפקיד טומאק, האחראי על הליהוק היה רחוק מלהתלב ממנו. "כמעט והתייאשתי מלמצוא שהקו 🛲 שיגלם את טומאש, כאשר יום אחד ישבתי נמלון כלונדון וצפיתי בטלוויזיה. רניאל הופיע שם. הה

והומור. ירעתי מיד שזה האיש". גם ג׳ולייט בינוש כמעט וגפסלה בגלל צ שליטתה כשפה האנגלית. אכל חורש לימור אינטסעי של השפה במבטא צ'כי פתר את הבעיה.

משהו במבט שלו שתפס אותי, סוג של פראיות וושניה

ג'ולייט בינוש: "השבועיים הראשונים של הצילומים היו הקשים ביותר עבורי. צעירה צכת שחיה בפארים עורה לי להבין את משמעות התויה של גולה צ'כי. אבל דווקא דניאל דייילואים עור לי תנה יותר. בתחילת הצילומים הייתי שקועה כולי נהגייה המבטא הצ'כי יותר מאשר במשחק. דניאל עור לי להכין שאני קורם כל חייבת לשחק ורק אחרכך לשו לב למכטא. בעבורת ההכנה ישבנו יתר וקראנו שנ ושוב את הספר, התעכבנו על הפרטים הקשנים

המורכבות של הרמויות". דייילואים: "קונדרה לא הירבה לדבר איתי ק עצמו. הוא לא הרגיש שאני צריך לרעת עליו הת הוא נתן כמה פרטים על הייו כאילו היו צופן שאלי יתנקון הרעיונות שלי לגכי הדמות שאני מולם השאלה הראשונה שסונדרה שאל אותי כפגישו בפארים חיתה מה אני חושב על התמרים. עניהי לו שכאשר קראתי את הספר לא חשבתי שאפשר יהי להפוך אותו לסרט. הוא צחק ואמר ליז גם אני לא

צחוק, צחוק – אבל התחושה הזו ליווחה היוצרים גם לאחר סיום כתיבת התמריט בתמיכת פ הסופר. "הסרט נעשה עבור אלה שלא סראו את המאר. אומר פילים קואפמן, "ואני מקווה שלאחר שייצש ט יחזרו אל הטקסט הגדוש בניתוחים מבריקים. אני יסל רק לקוות שאנשים שיצפו בסרט יאהבו אותו נשה

הספק, הדייברור, שעורר השילוב של נפצי אמריקני עם חומר אירופי כל־כך, מתמוסס ככר בדקח הראשונות של הסרט. השחקנים האירומים והגלף השוודי דוחקים לפינה את הטאץ' ההוליוודי. אמיל פיליפ קאופמן מרגיש צורך להתנצל על הניהה האמריקני שנודף ממנו. "אני מניח שכאפן מסויים א" חש עצמי אירופי בגלל ההשפעה הנרולה עלי שי

סרטי ברגמן וסרטי הגל החדש בצרפת". 17 מיליון רולר עלתה ההפקה. במושגים הוליוודיים זה תקציב כינוני למרי. האוצאה מתבה כלתי דלוונטית למספר המיליונים. יבטופו של דנר אומר הבמאי, "הקהל הוא הפוסק האורון של איכות הסרט". ועוד הניגו "אם עד לפני ומן לא רב נרפס בספרים שלוש נקורות כמקים המילה וורא, לא נעש הדבר מטעמי מוסר. הרי איש לא יטען שהחרא אינן מוסריו ההתנגרות לחרא היא משאפיסית. הפרש הצואה היא הוכחת יומיומית לכך שהבריאה אים מתקבלת על הדעת. אחת מן השתיים: או שנחה מקובל עלינו (ואו אין טעם שננעל אח פונע ככית השימושו, או שנבראנו כצורה שאין להשלים עימה. מכאן שהאיריאל האסתטי של ההסכטו המוחלטת לקיום הוא עולם הכומר בחרא וכולם מתנהגים כאילו אינו קיים, האיריאל האסחסי הל נקרא קיטש"

תטנקים היו רק דוגמה קטנה לדרך עבורת נראה גם כחבה במוסף פנאי).

המרכז המסחרי כולל בתוכו בנק, סופרמרקט, חגויות מה טובו אוהליך יעקב

מודבר מ'/ה'

מנהל: רשויות הפועצה האיזוריות על כל מחלקותיהן כולל המועצון הדתית.

איזור תעשיח: ובו מספר מפעלים בשלבי פיתוח שונים. "עווה דקלים" יישוב של איכות חטובל בגינות נוי וירק באוירת רוגע ונחת המלווים בחיי יצירה ועשייה

לקראת הפיכתו לעיר ואם בישראל.

ינוה דקלים יישוב קהילתי עירוני במרכז נוש קטיף. הישוב אשר ימלאו לו בקרוב חמש שנים שוכן על חוף הים נין זקלים, תוף זחוב ושמים תכולים. עם איכלוס משמנה החדשה ימנה היישוב כ־200 משפחות, עם

חצים קרימה לקראת בניית שתי שכונות חדשות, תוחו של וילות וחשניה של קוטג'ים דו-משפחתיים. למתיקבים ניתנות משכנתאות גדולות ומקבלים בחים באיכות מעולה עם מפרט טכני מעל הסטנדרט המצוי.

> הישוג שוה דקליםר משמש מרכז לכל חגוש כולו ובו משאים מוסדות החינוך: מעונות, גני ילדים, בית ספר ימוד, אלפנא לבנות, ישיבת חסדר, מכון לחקר סיני,

משכנותיך ישראל"

השום החואי חמשוככל חכולל רפואה משפחתית תפאת סיניים, מעבדות, רפואת נשים, שרות מו"א,

ואשדר

וסה עבה מנים

11/1/01/20

הננו שמחים להזמינכם

זשר הבינוי והשיכון מ דוד לוי

לרנל אכלוס שכונת המנורים החדשה ביישוב

נווה דקלים

לטכט חנוכת השכונה

רבנים, אישי ציבור ונכבדים נוספים

יש תמוז התשמ"ח (4.7.88) ביישוב נווח דקלים שבחכל קטיף

ואר מודרך יערך ביישוב לכל מי שיגיע למקום עד משעה 10:00

משרד הבינוי וחשיכוו ראש המיגהל לבנייה כפרית

מר יוסי מרגלית

מברכים את זושבי השכונה מחדשת

> נווה דקלים וחחבל כולו

ביום חגם

בברכת שגשוג בבניין חיישוב והארץ

חבאים ישרש יעקב יציץ

ופרח ישראל

תושני הישוב נווה דקלים מכרכים

עם אכלום השכונה החדשו

משצה אחרית רעף עוה

לאגיף לבנייה כפרית זיישובים חרשים

בנאה דקלים

השכונה חיודשה מיטב תאיהולים והברכות

ולתושביו החדשים עם איכלוס

השכונה החדשה וחנחת אכן הפינה

לשכונות חדשות

לתמשך בנייח, שגשוג והצלחח

ג, שבח – אדריכלים

כמו כן יבואו על חברכה ול יתר חנופים האחרים המטים שכם לפיסוש החלום הציוני בחבל עזה.

ניכות להושרי עות דקלים על אכלים תשכנה החושה המקך הכניות

שולח ברכח מיוחדת ליישוב

> ברכות לרגל אכלום נווה דקלים

השכונה החדשה וחנחת אבן הפינה לשכונות החדשות

חמשך בנייח, שגשוג וחצלחה

7.4.1

מועצה אזורית חוף עוה צוות העובדים וכל מתיישבי חבל קטיף מברכים את חיישובים נווה דקלים

ליגל הנחת אבן הפינה לבויית השכונה חחדשה אלי סיני

לרגל תנוכת הבית ליישוב הקבע ברכה מיוחדת טעי לבניות כפרית ויישובים חדשים בשטרד תבינוי והשיכון לתרומתם לקידום תבניית בנוות דקלים

כל תעופקים בכיסוס וציתוח הלישוב והחבל מחלקות השונות: בחסמדרות הציונית, מולנות הימודית, משרד הבטחון החינוך ותפנים

שפע ברכות הצלחה ושנשת עם אכלוס השכונה חרודשה

פתות מינוב הביכות ההאיחוליים הקין - לפולי ורכים מות וקלים עם אכלוים הפסנות החולים אשקוע המאיכו לצבע את האופס בירוק אשקוע המאיכו לצבע את האופס בירוק

ליישוב מוח דקלים ביום חוכם עם אכלום

טרמק בעימ מאחל חצלחה רשנשונ לממעל חהתישבות בחבל עזה עם אכלוט השכונה החדשה

מבורה בע"מ ליישוב מות דקלים מירב המיכות והאירולים חשכונה החדשה

ישיבת ההסדר ימית הבאים וסרט ועקביצין ופרח יסראל מיטב הברכות והאירולים המשיך בניה, שנשוג והצלחה

יחו רצון שתיוכו מחרה, לריכרי משפחות לתפארה ריקוים בכם מאמר חנכיא ששתו עליהם לחטינ אותם. ונטעתם באבץ הואת באפת בכל לכי וככל נפשי וושיח לב)

הרבטון האווכית

למים המשור ביישור ביישור למוח דקים להיישור ביישור ביישור

אלום - דן לתישבי שוח דקלים

עריכה בת דורה בר עריכה נראפית חווה עילם.

ו ביולי 1988 מ"ו בחמוז חשמ"ח נליון 342

מענין מאוד

הַצַּעָצוּעַ הַחוֹטֵף מַכּוֹת

> שקעו אַתָה צַעָצוּעַ מְשַׁנַּעַ אָת סיָלְדִים בְּיָפָן: שְׁמוֹ פוֹצַןְסוּצָוֹה. מָה

הצעצוע פוקסוקה מיפן

सावह्यांक 62

AND THE PARTY OF

שיא הביף

שיא מביף בחקש מודול , זֶת לָבוֹא לְבִית־טַמְּפֶר וְלַרְאוֹת אָת מַבְּקאוֹת הַפּוּכִים עַל בַּגִי משׁלְחָנוֹת;

ולראות מונה בקנכה או ביב לבוש בגדים וּמְשֹׁחֶק בָּמַטְקוֹת וְכָּדּוּר – זֶה מַמָּש שִׁיא הַבְּדּוּרוּ

שׁוְתִי הָרָאשׁוֹנְה״ – מְסַבּּר מַנְחָה הַקּלְנִיונְיָה יָרוֹן לוֹנְדוֹן (מַנְישׁ "סוֹף צְּפוּט") – "עָבְרָה בָּבְפַר מֵלַ"ל. אַלְיו נְמְלֵט אָבִי עַם כָּל מָבֶּרְיוֹ בְּתִיאַטְרוֹן יַהַפַּטְאָטַא׳ עַקָב הַּנְצְצוֹת חִיל הָאַויר יַלַסְטִיק בְּכָל הַכַּת. מָה חוּא עוֹשֶׂהז: הָאִיטַלְקִי עַל תַּל־אָבִיב בְּמַלְתָּמֶת צוֹרֵח: "אוֹי", אוֹ מַשַּׁהוּ כָּזָה. וּמְסְתַּלֵּק הְעוֹלָם הַשְׁנָיָה. לְאַתַר שֲשׁבְנוּ לְתַל לוֹ מַהַמְּקוֹם, בַּהָלִיכָה מְתְנַדְנֶדָת (הוּא אָבִיב נַּרְנוּ בָּרְחוֹב מוֹצְקִין, שֶׁבְּאוֹתָם מְצַיָּד. בּמּוּבָן, בְּסוֹלְלָה, הַמְּסַבְּּאָת לוֹ יָמִים חַנָּה אָת הַצְּפוֹן הָרָחוֹק שֵׁל תַּל אָת הַּמֶּחַ לָעֲשׁוֹת אָת בֶּל הַבְּּעֵילוּיוֹת אָבִיב, מֻקּוֹף מָנְרָשִׁים רַיִּקִים וְיַלְלוֹת מנים בּלִילוֹת. הַמַּאָבָק בָּמַנְדָּט הַבְּריטִי

בְּשְׁבִיל מָה זָּה טוֹבו כְּדֵי לְחָפְּטֵר ימָק אוֹתָנוּ יוֹתַר מְפְּעִילוּת בְּתְנוּעַת מְּנֶעֶסִים מְיַתָּרִים. בְּמְקוֹם לַשְׁמֹר אָח ער. סמוף לביתנו שבן משה המשטרה הַבֹּל בְּנְנִים – אָפְשָׁר לְהוֹצִיא אָת כָּל הַבְּרִיטִית. אָנוּ, הַיִּלְדִים, נְסֹנְנוּ לְוְרֹק סועם על הצעצוע הוה. הוא לא יסבל מֶהַנֵּג 'פְּצְצוֹת מִים' עַל הָרְכָבִים יותר מדי מהַמָבְטוֹת – וְאַמָּם תַּזְכּוּ ַסשַׁרְיוֹנְיּוֹת סַבְּרִיטִיּוֹת בְּעָבְרָם בְּשַׁתְרוּר נֶהֶדָר... אַנָּב, לא רַק יְלֶדִים מַּתַתְּּתֵּינוּ. שָּׁנְאנוּ אָת הצַנְּחָנִים מְשָׁתּנְעִים אַחָרֵי פּוֹקְסוֹקָה. מְתְבָּרֵר סבריטים, שוּקראוּ בְּמִי כָּל 'בּלְניוֹת'. שַׁנִּם למְּבָנָרִים יֵשׁ בְּעָיוֹת, וּבִין הָאַלְפִים (בְּנְלַל כּוֹבְעֵיקם חָאָרַמִּים). בְּמִיחָד הָרָבִּים חָרוֹכְשִׁים אָת הַצְּעֲצוּעַ הֹאָה. 'בּשַׁבָּת חַשְׁחוֹרָת', בָּהּ אָסְרוּ ה'בּלְּנִיוֹת' אָפְשָׁר לִמְצֹא נַם כָּאָלֶה.

ירון לונדון

נְדוֹל שֶׁל נְבִינָח לָבָנָה בְּתוֹסֶפֶת סְכָּר. סצ'ופר סנה משקח ושמו יצוף עשוי מַתְּמָרִים, שָׁאוֹתוֹ מָכְרוּ בַּאָיוֹסְק לְצֵד קנווו. עד עצם היום אני מסקח שַׁחַמַשְׁקָח יָשוֹב לַדּוּכְנִים. לַלְמֹד לֹא אָסבְתִּי, אוּן לְקוֹא סְסָרִים אָסבְתִּי עַד מאד. מגיל 5 הפקתי ליתולעת ספרים'. בָּדְ שֶׁעַר סוֹף בָּתָּח ת׳ תַּסְפַּקְתִּי לְקַרֹא אָת כָּל סִפְּרֵי סִשְּׁרְיָה, בּוֹלֵל שָׁל סמְבַּנָּרִים, וְאָת הַפְּמְרוּת חָרוּמִית וַסְצְרָפַתִּית שֶׁהָיְתָח בַּנַּמְצָא. נְבּוֹר יַלְדוּתִי חָנָח סוּמוּת מַשְּנֶית מְשַּׁמֶּר יִ שוֹמְטִים – אַהוּד בֶּרְגַּרָא, כִּי נְלְחַם בָּאֹמֶץ לֵב עם קרב פיפיות שש ומד אָרְבָּת, לַבְּרוֹת הַיוֹתוֹ אַעַר יַד יְמִינוֹ. וְכֵּן דמויות משפריו של כיק לונדון כמו יפוג סלכר ו'פרטיו עדר.

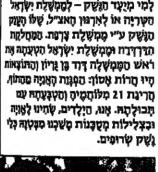
ינומן שָׁהַמָּאטחון הַשַּּטִירִי " יַספּטְאָטֵא׳, שָאוֹתוֹ יָסֵד אָבִי, נְקְלֵע לקשיים כּלְכָּלִיִים וְהַתְּפָרַק, הְּנִיעַה מְשְׁפַּחָתִי לִמְצוּקת עני. בַּבַּוַת שְׁרַר מָשָׁת רַב. אָבִי הָנָת מְדְּכְדְיּן מַהַּמֵּצְב, תְּקוּפָת סבָּנע שְׁרְרָה בַּמְּדִינָה מַצְּעִירָה. יוֹם אָחָד שָׁב אָבִי זוֹעֵף מִמָּמִיד וּלְפָּתַע, שַׁלֹא כָּהָרְגַלוֹ, צָנָה עָלִי בָּנָקְשׁוּת לְכַבּוֹת מדורה שתבעירו ולדים אחרים. גָאַלֹּבְתִּי וְשֵׁבַבְתִּי לַפְּקוּדְהוּ בְּדֶרֶף בְּלֶל לא הַתְעָרב אָבִי בְּתְנוּכִי וְצִיוּת לְהוֹרִים ומויעי המדינה. לא חָיָה אָז לְכָבוֹד נְדוֹל, בַּמְיַחָד בְּעֵינֵי

יקבנר או נגד – המיד הערפהי קטיות מסדרוי סקקנגלת, פרציה. לעבר פתויים ומדוחים.

גם אני הייתי ילד

אָדון לְעַצְמיּ וְדֵי שׁוֹכָב. אֶחָד מִפְּעַשִּׁי הקורים הנה שחיה לעבר שלר האוה הַמְּבַּרְמֵמָת 'אַלְטְלֶוּח'. אָת 'אַלְטְלֶוּה

הַבִּיא אָרָגוּן הַמַּתְהָּוָרָת אצ"ל מְסְבָּר שָׁבוּעוֹת לְאַחָר קוֹם הַפְּדִינְה, כְּשָׁחָיא מְבִילָה נֶשָׁק וְלוֹחָמִים שַׁשְּׂרְדוּ מַהַשׁוֹאָ ועלו ארצה להשפפף בקרבות מלחמה השתרור. אף שהאניה נאה לעורת הָעָם הַיָּהוּדִי, בְּרַצָּח בַּחַלֹּמָת קַשְׁה לְמִי מִיַנְרַד הַנָּשָׁק – לְמֶמְשֶׁלָח יִשְּׂרְאַל הקרנה או לארנון האצ"ל, שלו העוק סגַשָּק ע"י מָקשׁלֶת צֶרְפַת. הַּמַּסְלְּחָת הַרַרְרָנו וּסָבְשָׁלֶת יִשְׂרָצֵל הַטְעַהָה צָּה

ירון לזנרון עם הכלב מטע קוקר ספויול. צלי "עַקָּוָב שַּׁחָבָּה וְכְּוָבָת לְיַלְדָּה בַּת כְּפָּתִּי ושְׁמָח נִירָה אַבְרָסְמִי, שְׁעָבְרָה לְלְמֹר בְּבֵית סַבֶּר חַקְלָאִי הַבְּפָר הַיִּלְק, עָבַרְהַּי אַלִיו נָם אָנִי. אוּלִי בּנְלֵל זֶה סִיּמְהּי בְּקֹשִׁי רֵב בַּנְרוּת. הַלְּמוּדִים וְהַשְּׁנָת הְענּרָרוּ בּנְרוּת נְרְאוּ אָוּ פָּתוֹת חַשׁוּכְים מַהיוֹם. נוֹקף לְבָוּ נְדְלְהִי מְחוּץ לְבַּיִּח וְהָוִיתִי נָלֶד מְקַבְקוּ עִם עַצְמוֹ, חָסֵר בשר רבוז, בלי והוי עצמי. לא דעהי מי אַני ומה יַעוּדִי. בְּתוֹר נער הְיִיהִי מְבַלְבָּל וְלֹא יַצִּיב מִבְּחִינָה רְנְשִׁית. זַה הקשרו עלי מאד ללמד. גם ניום משה לי עדיון לבוא למען משרות אַנְבּוֹת טנח ולסתמיד בהן. אין לי ולא היתה

לִי הַוְכֹלֶת לְבְנוֹת אָת עַצְמִי נְדְבָּף על נדבו בשיטתיות. לכן לא סיקתי לפודי בנית סשפר לאמנות ינצלאל. שם למדתי ורפיקה ואית (אהכתי משחר נעורי) וכן לא סימתי את לפור באוניברסיטת ת"א בחוג לתיקטוריה

דנואל סטוקלי

<u>גשתעשעים</u>

יושבים. 3. כְּלִי הַאֲשָׁה – כְּלִי אָכִילָה; 4. מוֹט – מֵּטְבָּע, 5. נוֹוֵל לְחָשׁוּי – עִיר שחח לוקודה החמונה התבויה בָּאָרֶץ 6. בּוֹ עוֹנְנוֹת הָאֲנִיוֹת – סְבִּיוַת הַמְּדְבָּר 7. בַּיִת לַצֹאן – בָּה מִתְּגּוֹרְרִים אָנְשִׁים רַבִּים 8. בְּסִיעָה – בָּה צּוֹסְעֵים פְּסִיעוֹת רַבּוֹת; 9. אָשְׁנְב – עֵץ 10. הַּכְשִׁיט – דְּבָר שֶׁבְשְׁנְדָה, יוֹם יוֹמִי. כין הפוחרים יונרל מחשב כיס

שַׁנָּה רֹאשׁ לפניבם הגדרות למלים אַשר אם תַּחָלִיפּוּ רֹאשָׁן (כְּלוֹמֵר, את הָאוֹת

הָראשׁוֹנָה שֶׁלְּהָן) בְּאוֹת אַתָּרֶת תְּקַבְּלו

מְלָה חָדְשָׁה, שָׁנֵם הַנְדְרָתָת נְתָּנֶת.

1. צֶבֶע – רְקּוּד ג. כוֹבַע קַטְן – עָלְיהָ

בין הפוחרים יונרל עם בלונרף 🛂

9. תוא: שַׂר הַחוּץ – חִיא: "נַעַל"

2. שַלְתָּח הַסֵיָל לְבְנָה אַמָא נְמְצָא

4. אָדֶן צִפּוֹר עַל קְטָנָה סַסְלוֹן נְהְּרָה.

-5. קרא עד משה מאָטָרָת בּשְּּפָר שְׁעָה.

3. בְּחָלֶח בִּמְהַירוּת מְכוֹנְית

כין הפוחרים יונרל מחשב כיס

אָשֶׁד מָכְמָּב נָּסָוִית.

פאסקקלת מהוא בתוקפת האות ה' 6. הוא: מופיע לאסר סברק – היא: . הוא: מְחַיצָה, קִיר אָבָנִים – הִיא: נמצאת על עבף ססיח. פוקנה ליד רחובות. 7. תוא: אָדָם הַמְּתְנַהַג בְּיֹשֶׁר – הַיא: גתא: פּרְצוֹד, וִילוֹן – הַיא: אוֹתָה עוף בְּצָה נְּדוֹל. 8. הוא: שָּבְעָה יָמִים – חִיא:

קטים על הפנים. 2- הוא פון עץ נמוף – היא: סַלִּיפַת חַתְּסיָבוּת שֶל אָדָם בְּכָל סַאָּדוֹש לוֹ. קנים נין אָנְשִים. י הוא אפוף פרות מקצץ – היא: ברגל לרגל סשום. 10. הוא: סגַר ח־9 בַּקַנֻבְּיָה – הַיא:

- פא: חֹק – חָיא: בַּת יַּעֲלְב.

מְשְׁפָּטִים מְבֻלְבָּלִים

לְּעִיבֶם צַ מִשְּבֶּטְים אָשֶר סֶזֶד הפלים שָבָּּחָם הִשְּׁתַּבָּש. הַתַּדְעוּ לְסַזִּיד ויו הפלים נסנד הניוני, כו שאפשר יֹהָה לְהָנִין אָת חַמִּשְׁפָּטוּ

בין הפוחרים יונרל עם כלונרף ו. וְשָׁר נְמָד עָרָב עֵל הַנְּמָר הַבְּמָה נְקַל.

מַאַרגון וְיוֹזִם הַתַּמַרות לְכַרוּרִים

דּוֹלֶר שָוּקוּבְעוּ עַל 20,000 דּוֹלֶר שָוּקוּבְעוּ עַל יִדי מטה הָנִיגוֹת 40 שְּנָה לַמְדִינָה. אַרָבֶּל הוֹסִיף, כָּי יֵעֶרְכוּ צְנִיחוֹת חָפְשִּיוֹת. טִיסוֹת שֶל מְטוֹסִים קֹלִים

בַּדּוּרִים פּוֹרְחִים

מה הולך

ָּחַגִינוֹת בְּפֶּרְק אָשְׁכֹּל (עוֹד.

לטייל בספארי

זמיד כיוף לטייל בספארי ברמתיגן, אבל

בחופש הגדול יהיה כייף מיוחד. ככל יום

רביעי החל מ־6 ביולי עד 10 באונוסט

האירוע מראשון יחיה "מזנב עד קצה

פסם" – סיור וסדנת יצירה ודמיון בנושא

בעלו־חיים, מיועד לתלמידי כתות א־ג.

האירוע השני מיועד לחובבי פילים. "בין

הפילים", כך הוא נקרא, ובמהלך הסיור

והמעילויות בגן־החיות יפגשו הילדים עם

מטפל הפילים. מתאים לילדים בכתות ניו.

יהיו סיורים המלווים בפעילות מיוחדת.

סטיקה. הטיָסים בּבּדורים הַבּוֹרְחִים טְסִים, לְיַעַד מְסָיָם וּמַטִילִים מָהָם מַעַין אַקרוּת בֶּיוָלָאָמִית לַהָּטָסָת כַּדוּרִים "פְּצְצוֹת" עַל הַאָּרָקע. הַאוּבָה הוּא פוֹרְהִים הַעָרָךְ בְ־6. 7 ו־8 בְּיוּלִי הַטּיָס שֶ״הַפְּצְצָה״ שְלוֹ קְרוֹבֶה יוֹמֵר בְּחַל־עַרְד שֶׁבַּנְגָב. יִשְׁתַתְּמוּ בָּה 45 לַיַּעָד. הַשִּׁיסָת הִיא בְּגֹבֶה ק״מ בְּעַרֶּךְ בַדּוּרִים פּוֹרְתִים מַהָּאָנֶץ וּמְחוּ״ל. וָהַבָּאוּן נִקְבָּע לְבִּי מִזֶּת הַחֹם שֶּבְבָּדּאר פתְּחָרוּת מֵּעְרַךְ בְּטְסְבָּרֶת אַרוּצִי "אָל הַפּוֹרָט. הָקַף הַבָּלוֹן הוּא 29־25 מָטֶר. סגָּגָב״. גַם חָגִיגוֹת הַזֶּמֶר הָעַבְרי הוְ חַלֶּק וכה של כ־7 קומות בניון. מֶקאָרוּעִים שֶיַעָרְכוּ בְּאוֹתוֹ זְכוּן בּגָנָב,

רחל שי

בעקבות האדם הקדמון" תוכלו לייצר כלים שייצר האדם הקדמון. יהיו שתי קבוצות לתלמידי כתות ד־ה. "בתנועה מתמדת" יהיה סיור ברכבת ושייט בסירות בפארק הלאומי וסיור

פוֹרְחִים גַּרְעוֹן אַרְכֶל אָמֶר. כִי הַטָּיְסִים

המצטינים בפדורים הפורחים יוכו

וּמְפְּנֵּן תִיל הָאֲוִיר. 14 אַרְצוֹת כְּבֶר

צין כי השפוט נקבע לפי דיקנות

ג׳וֹן דיווִיס מָארה״ב, מְנַּסֵל הַתְּחְרוּת,

הוֹדִיעוּ עַל השְהַתְּפוּתָן.

בנושא תנועה בנן־החיות. פעילות זו מתאימה לתלמידי כתות איג. המכקשים להשתתף בפעילויות אלו צרוכים להתקשר לטלמון 7775509.

לכל הילדים שמשלפנים למערכת מי שרוצים לדעת מה עושים בצמר אשר אנו גווזים מהכבשה, יוכל ללמוד ואף הלקו הראשון של שתוננו שתפרפם בימו לנסוח לטוות ולארוג בעצמו בסדנה לתמישי "במוסף הספורט". וחלקו השני שוקראת "מהכבשה לסוודר". בוושא ביום שישי ב"סומשבוע".

מכב שבים פרק 37 כחב וצייר אורי פינק

פתרונות וא לעולות ל"מעריב לילדים" ת.ד 20044 ח"א.

aicecia 88